

4347 REIAL DECRET LEGISLATIU 3/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. («BOE» 60, de 10-3-2004, i «BOE» 61, d'11-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i per la qual es modifiquen les Lleis dels Impostos sobre Societats i sobre la Renda de no Residents, en la redacció donada per la disposició final dèuít de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, estableix que el Govern elaborarà i aprovarà en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei els textos refosos de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de l'Impost sobre la Renda de no Residents i de l'Impost sobre Societats.

Esta delegació legislativa té l'abast més limitat dels previstos en l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou autorització per a regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Esta habilitació té com a finalitat dotar de més claredat el sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten estos tributs; amb això es contribueix a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

En exercici d'esta autorització s'elabora este reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

II

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» de 10 de desembre de 1998, va suposar una profunda reforma de l'impost per a adaptar-lo al model vigent en els països del nostre entorn, amb la qual cosa es va constituir en un instrument eficaç per a la creació d'ocupació, el foment de l'estalvi i, en suma, el creixement econòmic.

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, des de la seua entrada en vigor l'1 de gener de 1999, ha experimentat importants modificacions, entre les quals cal destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la xicoteta i mitjana empresa, que va introduir diverses modificacions en l'articulat de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, entre les quals cal mencionar determinades mesures relatives al tractament fiscal dels plans de pensions i assegurances de vida, la reducció a un any del termini per a integrar els guanys i pèrdues patrimonials en la part especial de la renda del període impositiu i la reducció dels tipus de gravamen especials en línia amb la rebaixa impositiva duta a terme, en el seu dia, per la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

b) La Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, que va introduir modificacions que afecten, bàsicament, les escales i tipus de gravamen i la deducció per inversió en vivenda habitual.

c) La mencionada Llei 46/2002, de 18 de desembre, la més important de les reformes realitzades de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, que va introduir modificacions que tenen com a objecte, fonamentalment, millorar la tributació dels rendiments del treball i el tractament fiscal de la família, així com el foment de l'estalvi previós a llarg termini. Així mateix, en línia amb l'objectiu de facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar, es va crear una deducció en quota per a les mares amb fills menors de tres anys que treballen fora de la llar. Finalment, la secció 2a del títol VII de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, ha patit una profunda transformació com a conseqüència de la supressió del règim de transparència fiscal interna, i d'esta manera ha passat a regular, en el seu lloc, les entitats en règim d'atribució de rendes.

d) Finalment, la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, que ha creat la deducció per compte estalvi-empresa, la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, que ha introduït mesures per a afavorir les aportacions als patrimonis protegits regulats en la dita llei, i la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que ha introduït diverses mesures com, per exemple, l'ampliació de les exempcions per fills a càrrec i per beques d'estudis o d'investigació.

En el text aprovat per este reial decret legislatiu, la Llei 40/1998, de 9 de desembre, es refon amb diverses normes, algunes de les quals s'integren en el seu articulat i altres s'introduïxen com a disposicions addicionals i transitòries. Esta distribució s'ha efectuat en funció de la possibilitat o no d'integrar el contingut de cada disposició en l'estructura de la normativa bàsica de l'impost, així com del seu abast més o menys específic i de la seua vigència temporal.

III

Així, en l'articulat del text es refonen els articles de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, i les disposicions següents:

a) Exempció de les rendes derivades de l'aplicació dels instruments de cobertura del risc d'increment del tipus d'interés variable dels préstecs hipotecaris regulats en l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, que s'incorpora com a paràgraf t) de l'article 7.

b) Exempció dels guanys patrimonials que es posen de manifest en ocasió del pagament dels deutes tributaris a què es referix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, que s'afig al paràgraf c) de l'apartat 4 del seu article 31.

c) Tractament fiscal de determinats drets de subscripció preferent regulat en la disposició addicional cinquena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, inclòs en l'apartat 4 del seu article 35.

d) Inclusió en la base màxima de la deducció per inversió en vivenda habitual, regulada en l'apartat 1 de l'article 69, del cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interés variable dels préstecs hipotecaris, regulat en l'apartat 3 de l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre.

e) Aplicació de la deducció per tecnologies de la informació i de la comunicació a empresaris, persones físiques en règim d'estimació objectiva, regulada per la disposició addicional segona de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que es preveu en el segon paràgraf de l'apartat 2 del seu article 69.

f) Exoneració de retenció o ingrés a compte del rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital, recollida en l'article 23.4 de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, prevista al final de l'apartat 3 del seu article 101.

g) Així mateix, s'ha afegit en este article 101 i en l'article 107 el supòsit dels representants de les entitats asseguradores que operen a Espanya en lliure prestació de servicis, d'acord amb l'article 86.1 i la disposició addicional dèset de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

h) L'obligació de practicar pagaments a compte en el cas de rendes provinents de la participació en institucions d'inversió col·lectiva, regulada en els apartats 2 i 3 de l'article 24 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, així com les normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris, a què es referix la disposició addicional quarta de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que han sigut incorporats en l'apartat 1 de l'article 102.

i) Així mateix, s'ha afegit en este article 102 el supòsit dels representants designats d'acord amb el que disposa l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuen en nom de la gestora que opere en règim de lliure prestació de servicis.

IV

D'altra banda, s'incorporen com a disposicions addicionals del text refós, junt amb les pròpies de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, les normes següents:

a) Disposició addicional primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, sobre drets de rescabament en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, que s'incorpora com a disposició addicional primera.

b) Disposició final sexta de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, sobre integració de l'Impost sobre Societats i de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que s'hi inclou com a disposició addicional tercera.

c) Article 20.5 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, sobre beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries, que es recull com a disposició addicional sexta.

d) Disposició addicional vint sexta de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, sobre tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exercisquen l'activitat de transport per autotaxi. Este precepte s'inclou en el text com a disposició addicional setètima.

e) Finalment, en la disposició addicional tretzena s'han afegit els representants designats d'acord amb el que disposa l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, que actuen en nom de la gestora que opere en règim de lliure prestació de servicis.

V

Finalment, s'incorporen com a disposicions transitòries del text refós, junt amb les de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, encara aplicables, les disposicions següents:

a) Disposició transitòria setètima del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, sobre prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació, que passa a ser la disposició transitòria primera.

b) Disposició transitòria primera de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, sobre el règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar, generades entre un i dos anys, que s'inclou com a disposició transitòria onze.

c) El règim transitori aplicable a les societats transparents es regula en la disposició transitòria catorze, per remissió al que estableix el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

VI

Convé assenyalar que no s'integren en el text refós, per raons de sistemàtica i coherència normativa, aquelles normes de caràcter fiscal que, pel seu contingut especial des d'un punt de vista subjectiu, objectiu o temporal, no és procedent refundre amb la normativa de caràcter i abast generals. Este és el cas d'aquelles la refosa de les quals en este text originaria una dispersió de la normativa en estes continguda per afectar diferents àmbits i diversos impostos, com, per exemple, la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries, la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, la disposició addicional d'uit de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, relativa als préstecs de valors o la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, referides a participacions preferents i instruments de deute.

Igualment no s'integren les disposicions fiscals dictades amb motiu del succés de circumstàncies especials, com, per exemple, l'accident del vaixell «Prestige» o les inundacions produïdes per desbordaments en la conca del riu Ebre, ni la normativa reguladora dels esdeveniments d'especial interès públic, com ara, per exemple, l'Any Sant Compostel·là 2004 o la Copa Amèrica 2007.

VII

Este reial decret legislatiu conté un article, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut del seu article únic s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

En la disposició addicional única es disposa que les referències que en altres normes es continguén a la Llei 18/1991, de 6 de juny, i 40/1998, de 9 de desembre, s'entendran realitzades a l'articulat del text refós que s'aprova.

En la disposició transitòria única s'assenyala que fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, continuaran vigents determinats preceptes de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, i que fins a la dita data les referències efectuades en el text refós als preceptes de la nova Llei General Tributària s'entendran realitzades als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, en els termes que disposava la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

En la disposició derogatòria es recullen les normes que es refonen en este text, sense perjudi d'aquelles altres que, sent també objecte de refosa, són derogades en

els reials decrets legislatius que aproven els textos refosos de les Lleis dels Impostos sobre Societats i sobre la Renda de no Residents, per afectar en major grau un d'estos impostos.

Finalment, en la disposició final única s'establix que l'entrada en vigor del reial decret legislatiu i del text refós que s'aprova serà l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte alguns casos excepcionals derivats de l'entrada en vigor de la nova Llei General Tributària i de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003.

El text refós que s'aprova està compost per 110 articles, agrupats en un títol preliminar i 11 títols, 15 disposicions addicionals, 14 disposicions transitòries i dos disposicions finals.

Així mateix, el text refós inclou al començament un índex del seu contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma pels seus destinataris mitjançant una ràpida localització i ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 5 de març de 2004,

DISPOSE:

Article únic. *Aprovació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

S'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que s'inserix a continuació.

Disposició addicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, i a la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, s'entendran realitzades als preceptes corresponents del text refós que s'aprova per este reial decret legislatiu.

Disposició transitòria única. *Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.*

Fins a l'1 de juliol del 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària:

a) Conservaran la seua vigència els articles 47 sexies.5 i 89 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries.

b) Les referències efectuades, en el text refós que aprova este reial decret legislatiu, als preceptes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'entendran realitzades als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, en els termes que disposava la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Excepte el que disposa la disposició transitòria única anterior, a l'entrada en vigor d'este reial decret legislatiu quedaran derogades, amb motiu de la seua incorporació al text refós que s'aprova, les normes següents:

a) La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes

Tributàries, a excepció de les disposicions addicionals tercera, quarta, tretze, quinze i díhuit i la disposició final quarta, que conservaran la seua vigència.

b) El paràgraf segon de l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

c) La disposició addicional vint-i-sis de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

d) L'apartat 5 de l'article 20 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries.

e) L'apartat 4 de l'article 23 i la disposició transitòria primera de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la xicoteta i mitjana empresa.

f) Les disposicions addicional segona i trenta-cinc de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

g) La disposició transitòria sèptima del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

h) La disposició addicional primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i per la qual es modifiquen les Lleis dels Impostos sobre Societats i sobre la Renda de no Residents.

i) L'apartat 3 de l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

2. La derogació de les disposicions a què es referix l'apartat 1 no perjudicarà els drets de la Hisenda pública respecte a les obligacions meritades durant la seua vigència.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

1. Este reial decret legislatiu i el text refós que aprova entraran en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», a excepció del que disposen els apartats següents.

2. Els articles 59.5, 101.10 i 109 del text refós entraran en vigor el dia 1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

3. El paràgraf e) de l'article 80 i l'article 101.11 del text refós entraran en vigor el dia 1 de gener de 2005, data a què es referix la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Madrid, 5 de març del 2004.

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSiques

Índex

Títol preliminar. Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1. Naturalesa de l'impost.

Article 2. Objecte de l'impost.

Article 3. Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.

Article 4. Àmbit d'aplicació.

Article 5. Tractats i convenis.

Títol I. Subjecció a l'impost: Aspectes materials, personals i temporals.

Capítol I. Fet imposable i rendes exemptes.

Article 6. Fet imposable.

Article 7. Rendes exemptes.

Capítol II. Contribuents.

Article 8. Contribuents.

Article 9. Residència habitual en territori espanyol.

Article 10. Atribució de rendes.

Article 11. Individualització de rendes.

Capítol III. Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal.

Article 12. Regla general.

Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.

Article 14. Imputació temporal.

Títol II. Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen.

Article 15. Determinació de la base imposable i liquidable.

Capítol I. Definició i determinació de la renda gravable.

Secció 1a. Rendiments del treball.

Article 16. Rendiments íntegres del treball.

Article 17. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.

Article 18. Rendiment net del treball.

Secció 2a. Rendiments del capital.

Article 19. Definició de rendiments del capital.

Subsecció 1a. Rendiments del capital immobiliari.

Article 20. Rendiments íntegres del capital immobiliari.

Article 21. Gastos deduïbles i reduccions.

Article 22. Rendiment en cas de parentiu.

Subsecció 2a. Rendiments del capital mobiliari.

Article 23. Rendiments íntegres del capital mobiliari.

Article 24. Gastos deduïbles i reduccions.

Secció 3a. Rendiments d'activitats econòmiques.

Article 25. Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.

Article 26. Regles generals de càlcul del rendiment net.

Article 27. Elements patrimonials afectes.

Article 28. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.

Article 29. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

Article 30. Reduccions.

Secció 4a. Guanys i pèrdues patrimonials.

Article 31. Concepte.

Article 32. Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.

Article 33. Transmissions a títol oneros.

Article 34. Transmissions a títol lucratiu.

Article 35. Normes específiques de valoració.

Article 36. Reinversió en els supòsits de transmissió de vivenda habitual.

Article 37. Guanys patrimonials no justificats.

Capítol II. Integració i compensació de rendes.

Article 38. Integració i compensació de rendes.

Article 39. Integració i compensació de rendes en la part general de la renda del període impositiu.

Article 40. Integració i compensació de rendes en la part especial de la renda del període impositiu.

Capítol III. Mínim personal i familiar.

Article 41. Mínim personal i familiar.

Article 42. Mínim personal.

Article 43. Mínim per descendents.

Capítol IV. Regles especials de valoració.

Article 44. Estimació de rendes.

Article 45. Operacions vinculades.

Article 46. Rendes en espècie.

Article 47. Valoració de les rendes en espècie.

Article 48. Plans generals d'entrega d'opcions de compra sobre accions o participacions.

Capítol V. Mètodes de determinació de la base imposable.

Article 49. Mètodes de determinació de la base imposable.

Capítol VI. Base liquidable.

Article 50. Base liquidable general i especial.

Article 51. Reducció per rendiments del treball.

Article 52. Reducció per prolongació de l'activitat laboral.

Article 53. Reducció per mobilitat geogràfica.

Article 54. Reducció per atenció de fills.

Article 55. Reducció per edat.

Article 56. Reducció per assistència.

Article 57. Normes comunes per a l'aplicació de les reduccions per atenció de fills, edat i assistència.

Article 58. Reduccions per discapacitat.

Article 59. Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones discapacitades.

Article 60. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Article 61. Reduccions per aportacions i contribucions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

Article 62. Reduccions per pensions compensatòries.

Títol III. Càlcul de l'impost.

Capítol I. Determinació de la quota íntegra estatal.

Article 63. Quota íntegra estatal.

Article 64. Escala general de l'impost.

Article 65. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 66. Escala aplicable als residents a l'estranger.

Article 67. Tipus de gravamen especials.

Capítol II. Determinació de la quota líquida estatal.

Article 68. Quota líquida estatal.

Article 69. Deduccions.

Article 70. Límits de determinades deduccions.

Article 71. Comprovació de la situació patrimonial.

Títol IV. Gravamen autonòmic o complementari.

Capítol I. Normes comunes.

Article 72. Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari.

Capítol II. Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.

Article 73. Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.

Capítol III. Càlcul del gravamen autonòmic o complementari.

Secció 1a. Determinació de la quota íntegra autonòmica o complementària.

Article 74. Quota íntegra autonòmica o complementària.

Article 75. Escala autonòmica o complementària de l'impost.

Article 76. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 77. Tipus de gravamen especial.

Secció 2a. Determinació de la quota líquida autonòmica o complementària.

Article 78. Quota líquida autonòmica o complementària.

Article 79. Tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en vivenda habitual.

Títol V. Quota diferencial.

Article 80. Quota diferencial.

Article 81. Deducció per doble imposició de dividends.

Article 82. Deducció per doble imposició internacional.

Article 83. Deducció per maternitat.

Títol VI. Tributació familiar.

Article 84. Tributació conjunta.

Article 85. Opció per la tributació conjunta.

Article 86. Normes aplicables en la tributació conjunta.

Títol VII. Règims especials.

Secció 1a. Imputació de rendes immobiliàries.

Article 87. Imputació de rendes immobiliàries.

Secció 2a. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 88. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 89. Qualificació de la renda atribuïda.

Article 90. Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.

Article 91. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

Secció 3a. Transparència fiscal internacional.

Article 92. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

Secció 4a. Drets d'imatge.

Article 93. Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.

Secció 5a. Reduccions aplicables a determinats contractes d'assegurança.

Article 94. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments procedents de contractes d'assegurança.

Títol VIII. Institucions d'inversió col·lectiva.

Article 95. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 96. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament com a països fiscals.

Títol IX. Gestió de l'impost.

Capítol I. Declaracions.

Article 97. Obligació de declarar.

Article 98. Autoliquidació.

Article 99. Esborrany de declaració.

Article 100. Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.

Capítol II. Pagaments a compte.

Article 101. Obligació de practicar pagaments a compte.

Article 102. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

Article 103. Import dels pagaments a compte.

Capítol III. Liquidacions provisionals.

Article 104. Liquidació provisional.

Article 105. Devolució d'ofici a contribuents obligats a declarar.

Capítol IV. Obligacions formals.

Article 106. Obligacions formals dels contribuents.

Article 107. Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.

Títol X. Responsabilitat patrimonial i règim sancionador.

Article 108. Responsabilitat patrimonial del contribuent.

Article 109. Infraccions i sancions.

Títol XI. Orde jurisdiccional.

Article 110. Orde jurisdiccional.

Disposició addicional primera. Dret de rescab en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes previstos en la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Disposició addicional segona. Retribucions en espècie.

Disposició addicional tercera. Integració dels Imposos sobre Societats i sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició addicional quarta. Rendes forestals.

Disposició addicional cinquena. Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.

Disposició addicional sexta. Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.

Disposició addicional setètima. Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exercisquen l'activitat de transport per autotaxi.

Disposició addicional octava. Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació amb posterioritat a una reducció de capital.

Disposició addicional novena. Mutualitats de treballadors per compte d'altri.

Disposició addicional deu. Plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

Disposició addicional onze. Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Disposició addicional dotze. Recurs cameral permanent.

Disposició addicional tretze. Obligacions d'informació.

Disposició addicional catorze. Captació de dades.

Disposició addicional quinze. Rendes pendents d'imputació.

Disposició transitòria primera. Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.

Disposició transitòria segona. Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.

Disposició transitòria tercera. Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.

Disposició transitòria quarta. Tributació de determinats valors de deute públic.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni amb anterioritat a

l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries.

Disposició transitòria sexta. Règim fiscal de determinats contractes d'assegurances nous.

Disposició transitòria setètima. Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.

Disposició transitòria octava. Exempció per reinversió en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició transitòria novena. Guanys patrimonials derivats d'elements adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria deu. Partides pendents de compensació.

Disposició transitòria onze. Règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, generades entre un i dos anys.

Disposició transitòria dotze. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats com a paradisos fiscals.

Disposició transitòria tretze. Compensacions per deduccions en adquisició i arrendament de vivenda.

Disposició transitòria catorze. Societats transparents.

Disposició final primera. Habilitació per a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa de l'impost.*

L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques d'acord amb les seues circumstàncies personals i familiars.

Article 2. *Objecte de l'impost.*

1. Constituïx l'objecte d'este impost la renda del contribuent, entesa com la totalitat dels seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda que siguen establides per la llei, amb independència del lloc on s'hagen produït i siga quina siga la residència del pagador.

2. L'impost gravarà la capacitat econòmica del contribuent, entesa esta com la seua renda disponible, que serà el resultat de disminuir la renda en la quantia del mínim personal i familiar.

Article 3. *Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un impost cedit parcialment, en els termes establits en la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les comunitats autònomes, i en les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. L'abast de les competències normatives de les comunitats autònomes en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, serà el previst en l'article 38 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'Autonomia.

3. El càlcul de la quota líquida autonòmica s'efectuarà d'acord amb el que estableix esta llei i, si és el

cas, la normativa dictada per la respectiva comunitat autònoma. En cas que les comunitats autònomes no hagen assumit o exercit les competències normatives sobre este impost, la quota líquida s'exigirà d'acord amb la tarifa complementària i les deduccions establides per l'Estat.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques s'aplicarà en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entendrà sense perjudi dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els Territoris Històrics del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra.

3. A Canàries, Ceuta i Melilla es tindran en compte les especialitats previstes en la seua normativa específica i en esta llei.

Article 5. *Tractats i convenis.*

El que estableix esta llei s'entendrà sense perjudi del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Fet imposable i rendes exemptes

Article 6. *Fet imposable.*

1. Constituïx el fet imposable l'obtenció de renda pel contribuent.

2. Componen la renda del contribuent:

- Els rendiments del treball.
- Els rendiments del capital.
- Els rendiments de les activitats econòmiques.
- Els guanys i pèrdues patrimonials.
- Les imputacions de renda que s'establisquen per llei.

3. Es presumiran retribuïdes, excepte prova en contra, les prestacions de béns, drets o servicis susceptibles de generar rendiments del treball o del capital.

4. No estarà subjecta a este impost la renda que es trobe subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions.

Article 7. *Rendes exemptes.*

Estaran exemptes les rendes següents:

a) Les prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme i les pensions derivades de medalles i condecoracions concedides per actes de terrorisme.

b) Les ajudes de qualsevol classe percebudes pels afectats pel virus d'immunodeficiència humana, regulades en el Reial Decret Llei 9/1993, de 28 de maig.

c) Les pensions reconegudes en favor d'aquelles persones que van patir lesions o mutilacions en ocasió o com a conseqüència de la Guerra Civil, 1936/1939, ja siga pel règim de classes passives de l'Estat o a l'empara de la legislació especial dictada a este efecte.

d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda.

Igualment, estaran exemptes les indemnitzacions per idèntic tipus de danys derivats de contractes d'assegurança d'accidents, excepte aquelles les primes de les quals hagen pogut reduir la base imposable o ser considerada despesa deduïble per aplicació de la regla 1a de l'article 28 d'esta llei, fins a la quantia que resulte d'aplicar, per al dany patit, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicats causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex en la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, en la seua redacció donada per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia establida amb caràcter obligatori en l'Estatut dels Treballadors, en la seua normativa de desplegament o, si és el cas, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que puga considerar-se com a tal l'establida en virtut de conveni, pacte o contracte.

Quan s'extingisca el contracte de treball amb anterioritat a l'acte de conciliació, estaran exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedisquen la que haguera correspost en cas que este haja sigut declarat improcedent, i no es tracte d'extincions de mutu acord en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

f) Les prestacions reconegudes al contribuent per la Seguretat Social o per les entitats que la substituïsquen com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors pel seu compte o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, sempre que es tracte de prestacions en situacions idèntiques a les previstes per a la incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa de la Seguretat Social. La quantia exempta tindrà com a límit l'import de la prestació màxima que reconega la Seguretat Social pel concepte que corresponga. L'excés tributarà com a rendiment del treball, i s'entendrà produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans mencionades, en les prestacions d'estes últimes.

g) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent del règim de classes passives, sempre que la lesió o malaltia que haja sigut causa d'aquelles inhabilite per complet el perceptor de la pensió per a tota professió o ofici.

h) Les prestacions familiars per fill a càrrec regulades en el capítol IX del títol II del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i les altres prestacions públiques per naixement, part múltiple, adopció i fills a càrrec, així com les pensions i els havens passius d'orfanat percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i la resta de prestacions públiques per situació d'orfanat.

També estaran exemptes les prestacions públiques per maternitat percebudes de les comunitats autònomes o entitats locals.

i) Les prestacions econòmiques percebudes d'institucions públiques amb motiu de l'acolliment de menors, persones amb minusvalidesa o majors de 65 anys i les ajudes econòmiques atorgades per institucions públiques a persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent o majors de 65 anys per a finançar la seua estada en residències o centres de dia, sempre que la resta de les seues rendes no excedisquen el doble del salari mínim interprofessional.

j) Les beques públiques i les beques concedides per les entitats sense fins lucratius a les quals s'aplique el règim especial regulat en el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, percebudes per a cursar estudis reglats, tant a Espanya com a l'estranger, en tots els nivells i graus del sistema educatiu. Així mateix, les beques públiques i les concedides per les entitats sense fins lucratius mencionades anteriorment per a investigació en l'àmbit descrit pel Reial Decret 1326/2003, de 24 d'octubre, pel qual s'aprova l'Estatut del becari d'investigació, així com les atorgades per aquelles amb fins d'investigació als funcionaris i a la resta de personal al servici de les Administracions públiques i al personal docent i investigador de les universitats.

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

l) Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que reglamentàriament es determinen, així com els premis «Príncep d'Astúries», en les seues distintes modalitats, atorgats per la Fundació Príncep d'Astúries.

m) Les ajudes de contingut econòmic als esportistes d'alt nivell ajustades als programes de preparació establits pel Consell Superior d'Esports amb les federacions esportives espanyoles o amb el Comitè Olímpic Espanyol, en les condicions que es determinen reglamentàriament.

n) Les prestacions per desocupació reconeguda per la respectiva entitat gestora quan es perceben en la modalitat de pagament únic establida en el Reial Decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seua modalitat de pagament únic, amb el límit de 12.020,24 euros, sempre que les quantitats percebudes es destinen a les finalitats i en els casos previstos en l'esmentada norma.

El límit establert en el paràgraf anterior no s'aplicarà en el cas de prestacions per desocupació percebuda per treballadors discapacitats que es convertisquen en treballadors autònoms, en els termes de l'article 31 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

L'exempció prevista en el paràgraf primer estarà condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en cas que el contribuent s'haja integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant idèntic termini, de l'activitat, en el cas del treballador autònom.

ñ) Els premis de les loteries i apostes organitzades per l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat i pels òrgans o entitats de les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i per l'Organització Nacional de Cecs Espanyols.

o) Les gratificacions extraordinàries satisfetes per l'Estat espanyol per la participació en missions internacionals de pau o humanitàries, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

p) Els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats a l'estranger, amb els requisits següents:

1r. Que estos treballs es realitzen per a una empresa o entitat no resident a Espanya o un establiment permanent radicat a l'estranger.

2n. Que en el territori en què es realitzen els treballs s'aplique un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'este impost, i no es tracte d'un país o territori que haja sigut qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal.

L'exempció tindrà un límit màxim de 60.101,21 euros anuals. Reglamentàriament, podrà modificar-se este import.

Esta exempció serà incompatible, per als contribuents destinats a l'estranger, amb el règim d'excessos exclosos de tributació previst en l'article 8.A.3.b) del reglament d'este impost, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, siga quin siga el seu import. El contribuent podrà optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'esta exempció.

q) Les indemnitzacions satisfetes per les Administracions públiques per danys personals com a conseqüència del funcionament dels servicis públics, quan estiguen establides d'acord amb els procediments previstos en el Reial Decret 429/1993, de 26 de març, pel qual es regula el Reglament dels procediments de les Administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial.

r) Les prestacions percebudes per enterrament o sepeli, amb el límit de l'import total dels gastos incorreguts.

s) Les ajudes econòmiques regulades en l'article 2 de la Llei 14/2002, de 5 de juny.

t) Les derivades de l'aplicació dels instruments de cobertura, quan cobrisquen exclusivament el risc d'increment del tipus d'interés variable dels préstecs hipotecaris destinats a l'adquisició de la vivenda habitual, regulats en l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

CAPÍTOL II

Contribuents

Article 8. *Contribuents.*

Són contribuents per este impost:

a) Les persones físiques que tinguen la seua residència habitual en territori espanyol.

b) Les persones físiques que tinguen la seua residència habitual a l'estranger per alguna de les circumstàncies previstes en els apartats 2 i 3 de l'article següent.

Article 9. *Residència habitual en territori espanyol.*

1. S'entendrà que el contribuent té la seua residència habitual en territori espanyol quan es done qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que romanga més de 183 dies, durant l'any natural, en territori espanyol. Per a determinar este període de permanència en territori espanyol es computaran les absències esporàdiques, llevat que el contribuent acredite la seua residència fiscal en un altre país. En el supòsit de països o territoris dels qualificats reglamentàriament com a paradís fiscal, l'Administració tributària podrà exigir que es prove la permanència en este durant 183 dies en l'any natural.

Per a determinar el període de permanència a què es referix el paràgraf anterior, no es computaran les estades temporals a Espanya que siguen conseqüència de les obligacions contretes en acords de col·laboració cultural o humanitària, a títol gratuït, amb les Administracions públiques espanyoles.

b) Que radique a Espanya el nucli principal o la base de les seues activitats o interessos econòmics, de manera directa o indirecta.

Es presumirà, excepte prova en contra, que el contribuent té la seua residència habitual en territori espanyol quan, d'acord amb els criteris anteriors, residisquen habitualment a Espanya el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguen d'aquell.

2. 1r. A l'efecte d'esta llei, es consideraran contribuents les persones de nacionalitat espanyola, el seu

cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que tinguen la seua residència habitual a l'estranger, per la seua condició de:

a) Membres de missions diplomàtiques espanyoles que comprenen tant el cap de la missió com els membres del personal diplomàtic, administratiu, tècnic o de servicis de la missió.

b) Membres de les oficines consulars espanyoles que comprenen tant el cap d'estes com el funcionari o personal de servicis a estes adscrits, a excepció dels vicecònsols honoraris o agents consulars honoraris i del personal dependent d'ells.

c) Titulars de càrrec o ocupació oficial de l'Estat espanyol com a membres de les delegacions i representacions permanents acreditades davant d'organismes internacionals o que formen part de delegacions o missions d'observadors a l'estranger.

d) Funcionaris en actiu que exercisquen a l'estranger càrrec o ocupació oficial que no tinga caràcter diplomàtic o consular.

2n. No s'aplicarà el que disposa l'ordinal 1r anterior:

a) Quan les persones a què es referix l'ordinal 1r d'este apartat no siguen funcionaris públics en actiu o titulars de càrrec o ocupació oficial i tinguen la seua residència habitual a l'estranger amb anterioritat a l'adquisició de qualsevol de les condicions enumerades en este.

b) En el cas dels cònjuges no separats legalment o fills menors d'edat, quan tinguen la seua residència habitual a l'estranger amb anterioritat a l'adquisició pel cònjuge, el pare o la mare, de les condicions enumerades en l'ordinal 1r d'este apartat.

3. No perdran la condició de contribuents per este impost les persones físiques de nacionalitat espanyola que acrediten la seua nova residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal. Esta regla s'aplicarà en el període impositiu en què s'efectue el canvi de residència i durant els quatre períodes impositius següents.

4. Quan no siga procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya siga part, no es consideraran contribuents, a títol de reciprocitat, els nacionals estrangers que tinguen la seua residència habitual a Espanya, quan esta circumstància siga conseqüència d'algun dels supòsits establits en l'apartat 2 d'este article.

5. Les persones físiques que adquirisquen la seua residència fiscal a Espanya com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol podran optar per tributar per este Impost o per l'Impost sobre la Renda de no Residents durant el període impositiu en què s'efectue el canvi de residència i durant els cinc períodes impositius següents, quan es complisquen les condicions següents:

Que no hagen sigut residents a Espanya durant els 10 anys anteriors al seu nou desplaçament a territori espanyol.

Que el desplaçament a territori espanyol es produísca com a conseqüència d'un contracte de treball.

Que els treballs es realitzen efectivament a Espanya.

Que estos treballs es realitzen per a una empresa o entitat resident a Espanya o per a un establiment permanent situat a Espanya d'una entitat no resident en territori espanyol.

Que els rendiments del treball que es deriven de la dita relació laboral no estiguen exempts de tributació per l'Impost sobre la Renda de no Residents.

El contribuent que opte per la tributació per l'Impost sobre la Renda de no Residents quedarà subjecte per obligació real en l'Impost sobre el Patrimoni.

El ministre d'Hisenda establirà el procediment per a l'exercici de l'opció mencionada en este apartat.

Article 10. Atribució de rendes.

1. Les rendes corresponents a les societats civils, tinguen o no personalitat jurídica, herències jacents, comunitats de béns i la resta d'entitats a què es referix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, s'atribuiran als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol VII d'esta Llei.

2. El règim d'atribució de rendes no serà aplicable a les societats agràries de transformació que tributaran per l'Impost sobre Societats.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes no estaran subjectes a l'Impost sobre Societats.

Article 11. Individualització de rendes.

1. La renda s'entendrà obtinguda pels contribuents en funció de l'origen o font d'aquella, siga quin siga, si és el cas, el règim econòmic del matrimoni.

2. Els rendiments del treball s'atribuiran exclusivament a qui haja generat el dret a la seua percepció.

No obstant això, les prestacions a què es referix l'article 16.2 a) d'esta llei s'atribuiran a les persones físiques en el favor de les quals estiguen reconegudes.

3. Els rendiments del capital s'atribuiran als contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, siguen titulars dels elements patrimonials, béns o drets, que provenen d'estos rendiments.

4. Els rendiments de les activitats econòmiques seran considerats obtinguts pels qui realitzen de manera habitual, personal i directa l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i els recursos humans afectes a les activitats.

Es presumirà, excepte prova en contra, que estos requisits concorren en els que figuren com a titulars de les activitats econòmiques.

5. Els guanys i pèrdues patrimonials es consideraran obtinguts pels contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, siguen titulars dels béns, drets i la resta d'elements patrimonials de què provenen.

Els guanys patrimonials no justificats s'atribuiran en funció de la titularitat dels béns o drets en què es manifesten.

Les adquisicions de béns i drets que no es deriven d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc, es consideraran guanys patrimonials de la persona a qui corresponga el dret a la seua obtenció o que els haja guanyat directament.

CAPÍTOL III**Període impositiu, meritació de l'Impost i imputació temporal****Article 12. Regla general.**

1. El període impositiu serà l'any natural.

2. L'Impost es meritara el 31 de desembre de cada any, sense perjudi del que estableix l'article següent.

Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.

1. El període impositiu serà inferior a l'any natural quan es produisca la defunció del contribuent en un dia diferent del 31 de desembre.

2. En este supòsit, el període impositiu acabarà i es meritara l'impòst en la data de la defunció.

Article 14. Imputació temporal.**1. Regla general.**

Els ingressos i gastos que determinen la renda que cal incloure en la base de l'impòst s'imputaran al període impositiu que corresponga, d'acord amb els criteris següents:

a) Els rendiments del treball i del capital s'imputaran al període impositiu en què siguen exigibles pel seu perceptor.

b) Els rendiments d'activitats econòmiques s'imputaran d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de l'Impost sobre Societats, sense perjudi de les especialitats que reglamentàriament puguen establir-se.

c) Els guanys i pèrdues patrimonials s'imputaran al període impositiu en què tinga lloc l'alteració patrimonial.

2. Regles especials.

a) Quan no s'haja satisfet la totalitat o part d'una renda, per trobar-se pendent de resolució judicial la determinació del dret a la seua percepció o la seua quantia, els imports no satisfets s'imputaran al període impositiu en què aquella adquirisca fermesa.

b) Quan per circumstàncies justificades no imputables al contribuent, els rendiments derivats del treball es perceben en períodes impositius diferents d'aquells en què van ser exigibles, s'imputaran a estos, i es practicarà, si és el cas, declaració-liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap càrrec. Quan concórreguen les circumstàncies previstes en el paràgraf a) anterior, els rendiments es consideraran exigibles en el període impositiu en què la resolució judicial adquirisca fermesa.

La declaració es presentarà en el termini que hi ha entre la data en què es perceben i el final del termini immediat següent de declaracions per l'impòst.

c) La prestació per desocupació percebuda en la seua modalitat de pagament únic, d'acord amb el que estableix la normativa laboral, podrà imputar-se en cada un dels períodes impositius en què, si no hi ha hagut el pagament únic, s'haja tingut dret a la prestació. La dita imputació s'efectuarà en proporció al temps en què en cada període impositiu s'haja tingut dret a la prestació si no hi ha hagut el pagament únic.

d) En cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el contribuent podrà optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en estes operacions, a mesura que es facen exigibles els cobraments corresponents. Es consideraran operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles el preu de les quals es perceba, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius, sempre que el període transcorregut entre l'entrega o la posada a disposició i el venciment de l'últim termini siga superior a l'any.

Quan el pagament d'una operació a terminis o amb preu ajornat s'haja instrumentat, en tot o en part, mitjançant l'emissió d'efectes canviaris i estos hagen sigut transmesos en ferm abans del seu venciment, la renda s'imputarà al període impositiu de la seua transmissió.

En cap cas tindran este tractament, per al transmetent, les operacions derivades de contractes de rendes vitalícies o temporals. Quan es transmeten béns i drets a canvi d'una renda vitalícia o temporal, el guany o pèrdua patrimonial per al rendista s'imputarà al període impositiu en què es constituísca la renda.

e) Les diferències positives o negatives que es produïsqen en els comptes representatius de saldos en divises o en moneda estrangera, com a conseqüència de la modificació experimentada en les seues cotitzacions, s'imputaran en el moment del cobrament o del pagament respectiu.

f) Les rendes estimades a què es referix l'article 6.3 d'esta llei s'imputaran al període impositiu en què s'entenguen produïdes.

g) Les ajudes públiques percebudes com a compensació pels defectes estructurals de construcció de la vivenda habitual i destinades a la seua reparació podran imputar-se per quartes parts, en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents.

h) S'imputarà com a rendiment de capital mobiliari de cada període impositiu la diferència entre el valor liquidatiu dels actius afectes a la pòlissa al final i al començament del període impositiu en aquells contractes d'assegurances de vida en els quals el beneficiari assumisca el risc de la inversió. L'import imputat minorarà el rendiment derivat de la percepció de quantitats en estos contractes.

No serà aplicable esta regla especial d'imputació temporal en aquells contractes en què concórrega alguna de les circumstàncies següents:

A) No s'atorgue al beneficiari la facultat de modificar les inversions afectes a la pòlissa.

B) Les provisions matemàtiques es troben invertides en:

a) Accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, predeterminades en els contractes, sempre que es tracte d'institucions d'inversió col·lectiva adaptades a la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva, o emparades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985.

b) Conjunts d'actius reflectits de manera separada en el balanç de l'entitat asseguradora, sempre que es complisquen els requisits següents:

La determinació dels actius integrants de cada un dels distints conjunts d'actius separats haurà de correspondre, en tot moment, a l'entitat asseguradora que, a este efecte, gaudirà de plena llibertat per a triar els actius amb subjecció, únicament, a criteris generals predeterminats relatius al perfil de risc del conjunt d'actius o a altres circumstàncies objectives.

La inversió de les provisions haurà d'efectuar-se en els actius aptes per a la inversió de les provisions tècniques, recollides en l'article 50 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret 2486/1998, de 20 de novembre, a excepció dels béns immobles i drets reals immobiliaris.

Les inversions de cada conjunt d'actius hauran de complir els límits de diversificació i dispersió establits, amb caràcter general, per als contractes d'assegurança per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, el seu Reglament, aprovat pel Reial Decret 2.486/1998, de 20 de novembre, i la resta de normes que es dicten en desplegament d'aquella.

No obstant això, s'entendrà que complixen estos requisits aquells conjunts d'actius que tracten de desenvolupar una política d'inversió caracteritzada per reproduir un determinat índex borsari o de renda fixa representatiu d'alguns dels mercats secundaris oficials de valors de la Unió Europea.

El beneficiari únicament tindrà la facultat de triar, entre els distints conjunts separats d'actius, en quins ha d'invertir l'entitat asseguradora la provisió matemàtica de l'assegurança, però en cap cas podrà intervindre en la determinació dels actius concrets en què, dins de cada conjunt separat, s'invertixen estes provisions.

En estos contractes, el beneficiari o l'assegurador podran triar, d'acord amb les especificacions de la pòlissa, entre les distintes institucions d'inversió col·lectiva o conjunts separats d'actius, expressament designats en els contractes, sense que puguen produir-se especificacions singulars per a cada beneficiari o assegurat.

Les condicions a què es referix este paràgraf h) hauran de complir-se durant tota la vigència del contracte.

i) Les ajudes incloses en l'àmbit dels plans estatals per a l'accés per primera vegada a la vivenda en propietat, percebudes pels contribuents mitjançant pagament únic en concepte d'Ajuda Estatal Directa a l'Entrada (AEDE) podran imputar-se per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents.

j) Les ajudes públiques atorgades per les Administracions competents als titulars de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol inscrits en el Registre general de béns d'interés cultural a què es referix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i destinades exclusivament a la seua conservació o rehabilitació, podran imputar-se per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents, sempre que es complisquen les exigències establides en la dita llei, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels mencionats béns.

3. En cas que el contribuent perda la seua condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació hauran d'integrar-se en la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que haja de declarar-se per este impost, en les condicions que es fixen reglamentàriament, i es practicarà, si és el cas, declaració-liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec.

4. En cas de defunció del contribuent totes les rendes pendents d'imputació hauran d'integrar-se en la base imposable de l'últim període impositiu que haja de declarar-se.

TÍTOL II

Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen

Article 15. *Determinació de la base imposable i liquidable.*

1. La base imposable de l'Impost estarà constituïda per l'import de la renda disponible del contribuent, expressió de la seua capacitat econòmica.

2. La base imposable es determinarà aplicant els mètodes previstos en l'article 49 d'esta llei.

3. Per a la quantificació de la base imposable es procedirà, en els termes previstos en esta llei, per l'orde següent:

1r. Es determinarà la renda del període impositiu d'acord amb les regles següents:

a) Les rendes es qualificaran i quantificaran d'acord amb el seu origen. Els rendiments nets s'obtidran per diferència entre els ingressos computables i els gastos deduïbles.

Els guanys i pèrdues patrimonials es determinaran, amb caràcter general, per diferència entre els valors de transmissió i d'adquisició.

b) S'aplicaran les reduccions sobre el rendiment íntegre o net que, si és el cas, corresponguen per a cada una de les fonts de renda.

c) Es procedirà a la integració i compensació de les diferents rendes segons el seu origen.

2n. Es minorarà la renda del període impositiu en el mínim personal i familiar establert en esta llei, en funció de les circumstàncies personals i familiars del contribuent.

3r. El resultat d'estes operacions donarà lloc a la part general i especial de la base imposable.

4. La base liquidable serà el resultat de practicar en la base imposable, en els termes previstos en esta

lleï, les reduccions per rendiments del treball, prolongació de l'activitat laboral, mobilitat geogràfica, atenció de fills, edat, assistència, discapacitat, aportacions a patrimonis protegits de les persones discapacitades, aportacions i contribucions als sistemes de previsió social i pensions compensatòries, la qual cosa donarà lloc a les bases liquidables general i especial.

CAPÍTOL I

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a. RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 16. *Rendiments íntegres del treball.*

1. Es consideraran rendiments íntegres del treball totes les contraprestacions o utilitats, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que deriven, directament o indirectament, del treball personal o de la relació laboral o estatutària i no tinguen el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

S'inclouran, en particular:

- a) Els sous i salaris.
- b) Les prestacions per desocupació.
- c) Les remuneracions en concepte de gastos de representació.
- d) Les dietes i assignacions per a gastos de viatge, excepte els de locomoció i els normals de manutenció i estada en establiments d'hoteleria amb els límits que reglamentàriament s'establisquen.
- e) Les contribucions o aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per a fer front als compromisos per pensions en els termes previstos per la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i en la seua normativa de desplegament, quan aquelles siguen imputades a aquelles persones a les quals es vinculen les prestacions. Esta imputació fiscal tindrà caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de vida que, a través de la concessió del dret de rescate o mitjançant qualsevol altra fórmula, permeten la seua disposició anticipada en supòsits diferents dels previstos en la normativa de plans de pensions, per part de les persones a les quals es vinculen les prestacions. No es considerarà, a este efecte, que permeten la disposició anticipada les assegurances que incorporen dret de rescate per als supòsits de malaltia greu o desocupació de llarga duració, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

2. En tot cas, tindran la consideració de rendiments del treball:

a) Les prestacions següents:

1a. Les pensions i havens passius percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i la resta de prestacions públiques per situacions d'incapacitat, jubilació, accident, malaltia, viudetat, orfanat o semblants.

2a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris de mutualitats generals obligatòries de funcionaris, col·legis d'òrfens i altres entitats semblants.

3a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris de plans de pensions.

4a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances concertades amb mutualitats de previsió social, les aportacions de les quals hagen pogut ser, almenys en part, despesa deduïble per a la determinació del rendiment net d'activitats econòmiques, o objecte de reducció en la base imposable de l'Impost.

En el supòsit de prestacions per jubilació i invalidesa derivades d'estos contractes, s'integraran en la base imposable en l'import de la quantia percebuda que excedeixca les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'Impost, per incomplir els requisits subjectius previstos en el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 60 d'esta lleï.

5a. Les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes previstos en la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i en la seua normativa de desplegament, en la mesura que la seua quantia excedeixca les contribucions imputades fiscalment i les aportacions directament realitzades pel treballador.

6a. Les prestacions percebudes pels beneficiaris dels plans de previsió assegurats.

b) Les quantitats que s'abonen, per raó del seu càrrec, als diputats espanyols en el Parlament Europeu, als diputats i senadors de les Corts Generals, als membres de les assemblees legislatives autonòmiques, regidors d'ajuntament i membres de les diputacions provincials, consells insulars o altres entitats locals, amb exclusió, en tot cas, de la part d'aquelles que les dites institucions assignen per a gastos de viatge i desplaçament.

c) Els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants.

d) Els rendiments derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixca el dret a la seua explotació.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels Consells d'Administració, de les Juntes que actuen en representació seua i la resta de membres d'altres òrgans representatius.

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'esta lleï.

g) Els drets especials de contingut econòmic que es reserven els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de servicis personals.

h) Les beques, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'esta lleï.

i) Les retribucions percebudes pels que col·laboren en activitats humanitàries o d'assistència social promogudes per entitats sense ànim de lucre.

j) Les retribucions derivades de relacions laborals de caràcter especial.

3. No obstant això, quan els rendiments a què es referixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior i els derivats de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i de la relació laboral especial de les persones que intervinguen en operacions mercantils per compte d'un o més empresaris sense assumir el risc i ventura d'aquelles suposen l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un dels dos, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o servicis, es qualificaran com a rendiments d'activitats econòmiques.

4. Les aportacions realitzades al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat, regulat en la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, tindran el següent tractament fiscal per al contribuent discapacitat:

a) Quan els aportants siguen contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, tindran la consideració de rendiments del treball fins a l'import

de 8.000 euros anuals per cada aportant i 24.250 euros anuals en conjunt.

Així mateix, i amb independència dels límits indicats en el paràgraf anterior, quan els aportants siguin subjectes passius de l'Impost sobre Societats, tindran la consideració de rendiments del treball sempre que hagen sigut despesa deduïble en l'Impost sobre Societats amb el límit de 8.000 euros anuals.

Estos rendiments s'integraran en la base imposable del contribuent discapacitat titular del patrimoni protegit per l'import en què la suma d'estos rendiments i les prestacions rebudes en forma de renda a què es referix l'apartat 3 de l'article 17 d'esta llei excedisca dos vegades el salari mínim interprofessional.

Quan les aportacions siguin realitzades per subjectes passius de l'Impost sobre Societats a favor dels patrimonis protegits dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels empleats de l'aportant, únicament tindran la consideració de rendiment del treball per al titular del patrimoni protegit.

Els rendiments a què es referix este paràgraf a) no estaran subjectes a retenció o ingrés a compte.

b) En cas d'aportacions no dineràries, el contribuent discapacitat titular del patrimoni protegit se subrogarà en la posició de l'aportant respecte de la data i el valor d'adquisició dels béns i drets aportats, però sense que, a l'efecte d'ulteriors transmissions, li siga d'aplicació el que preveu la disposició transitòria novena d'esta llei.

A la part de l'aportació no dinerària subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions s'aplicarà, a l'efecte de calcular el valor i la data d'adquisició, el que establix l'article 34 d'esta llei.

c) No estarà subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions la part de les aportacions que tinga per al perceptor la consideració de rendiments del treball.

Article 17. *Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.*

1. Els rendiments íntegres es computaran aplicant, si és el cas, els percentatges de reducció a què es referixen l'apartat següent o l'article 94 d'esta llei.

2. Com a regla general, els rendiments íntegres es computaran en la seua totalitat, excepte que se'ls aplique alguna de les reduccions següents:

a) El 40 per cent de reducció, en cas de rendiments que tinguen un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguen de manera periòdica o recurrent, així com aquells que es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en cas que estos rendiments es cobren de manera fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

En cas que els rendiments deriven de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, la quantia del rendiment sobre la qual s'aplicarà la reducció del 40 per cent no podrà superar l'import que resulte de multiplicar el salari mitjà anual del conjunt dels declarants en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques pel nom d'anys de generació del rendiment. A este efecte, quan es tracte de rendiments obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es prendran cinc anys.

Reglamentàriament es fixarà la quantia del salari mitjà anual, tenint en compte les estadístiques de l'Impost sobre el conjunt dels contribuents en els tres anys anteriors.

b) El 40 per cent de reducció en el cas de les prestacions establides en l'article 16.2.a) d'esta llei, excloent-ne les previstes en l'apartat 5t, que es perceben

en forma de capital, sempre que hagen transcorregut més de dos anys des de la primera aportació. El termini de dos anys no resultarà exigible en el cas de prestacions per invalidesa.

c) Les reduccions previstes en este apartat no s'aplicaran a les prestacions a què es referix l'article 16.2.a) d'esta llei quan es perceben en forma de renda, ni a les contribucions empresarials imputades que reduïsquen la base imposable, d'acord amb l'article 60 d'esta llei.

3. Els rendiments del treball derivats de les prestacions obtingudes en forma de renda per les persones amb minusvalidesa corresponents a les aportacions a què es referix l'article 61 d'esta llei tindran dret a una reducció en este Impost de fins a un import màxim de dos vegades el salari mínim interprofessional.

Tractant-se de prestacions rebudes en forma de capital per les persones amb minusvalidesa corresponents a les aportacions a què es referix l'article 61 d'esta llei, la reducció prevista en el paràgraf b) de l'apartat anterior serà del 50 per cent, sempre que hagen transcorregut més de dos anys des de la primera aportació.

Article 18. *Rendiment net del treball.*

1. El rendiment net del treball serà el resultat de disminuir el rendiment íntegre en l'import dels gastos deduïbles.

2. Tindran la consideració de gastos deduïbles exclusivament els següents:

a) Les cotitzacions a la Seguretat Social o a mutualitats generals obligatòries de funcionaris.

b) Les detraccions per drets passius.

c) Les cotitzacions als col·legis d'òrfens o entitats semblants.

d) Les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals, quan la col·legiació tinga caràcter obligatori, en la part que corresponga als fins essencials d'estes institucions, i amb el límit que reglamentàriament s'establisca.

e) Els gastos de defensa jurídica derivats directament de litigis suscitats en la relació del contribuent amb la persona de la qual percep els rendiments, amb el límit de 300 euros anuals.

SECCIÓ 2a. RENDIMENTS DEL CAPITAL

Article 19. *Definició de rendiments del capital.*

1. Tindran la consideració de rendiments íntegres del capital la totalitat de les utilitats o contraprestacions, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provinguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat de la qual corresponga al contribuent i no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades per este.

No obstant això, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, encara que hi haja un pacte de reserva de domini, tributaran com a guanys o pèrdues patrimonials, llevat que per esta llei es qualifiquen com a rendiments del capital.

2. En tot cas, s'inclouran com a rendiments del capital:

a) Els provinents dels béns immobles, tant rústics com urbans, que no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades pel contribuent.

b) Els que provinguin del capital mobiliari i, en general, dels restants béns o drets que siga titular el contribuent, que no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades per este.

*Subsecció 1a. Rendiments del capital immobiliari***Article 20. Rendiments íntegres del capital immobiliari.**

1. Tindran la consideració de rendiments íntegres precedents de la titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguen sobre estos, tots els que es deriven de l'arrendament o de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre estos, siga quina siga la seua denominació o naturalesa.

2. Es computarà com a rendiment íntegre l'import que per tots els conceptes es reba de l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari, incloent-hi, si és el cas, el corresponent a tots aquells béns cedits amb l'immoble i excloent-ne l'Impost sobre el Valor Afegit o, si és el cas, l'Impost General Indirecte Canari.

Article 21. Gastos deduïbles i reduccions.

1. Per a la determinació del rendiment net, es deduiran dels rendiments íntegres els gastos següents:

a) Tots els gastos necessaris per a l'obtenció dels rendiments. Es consideraran gastos necessaris per a l'obtenció dels rendiments, entre altres, els següents:

Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o millora del bé, dret o facultat d'ús i gaudi dels quals procedisquen els rendiments, i la resta de gastos de finançament.

Els tributs i recàrrecs no estatals, així com les taxes i recàrrecs estatals, siga quina siga la seua denominació, sempre que incidisquen sobre els rendiments computats o sobre el bé o dret productor d'estos i no tinguen caràcter sancionador.

Els saldos de cobrament dubtós en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

Les quantitats meritades per tercers com a conseqüència de servicis personals i els gastos de reparació i conservació.

b) Les quantitats destinades a l'amortització de l'immoble i dels altres béns cedits amb este, sempre que responguen a la seua depreciació efectiva, en les condicions que reglamentàriament es determinen. Tractant-se d'immobles, s'entén que l'amortització complix el requisit d'efectivitat si no excedix el resultat d'aplicar el tres per cent sobre el major dels valors següents: el cost d'adquisició satisfet o el valor cadastral, sense incloure el valor del sòl.

En el supòsit de rendiments derivats de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, serà igualment deduïble en concepte de depreciació, amb el límit dels rendiments íntegres, la part proporcional del valor d'adquisició satisfet, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

No obstant això, l'import màxim deduïble per la totalitat dels gastos no podrà excedir la quantia dels rendiments íntegres.

2. En els supòsits d'arrendament de béns immobles destinats a vivenda, el rendiment net calculat d'acord amb el que disposa l'apartat anterior es reduirà en un 50 per cent.

3. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que estos rendiments es cobren de manera fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 22. Rendiment en cas de parentiu.

Quan l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari del bé immoble o del dret real que recaiga sobre este siga el cònjuge o un parent, incloent-hi els afins, fins al tercer grau inclusivament, del contribuent, el rendiment net total no podrà ser inferior al que resulte de les regles de l'article 87 d'esta llei.

*Subsecció 2a. Rendiments del capital mobiliari***Article 23. Rendiments íntegres del capital mobiliari.**

Tindran la consideració de rendiments íntegres del capital mobiliari els següents:

1. Rendiments obtinguts per la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

a) Queden inclosos dins d'esta categoria els següents rendiments, dineraris o en espècie:

1r. Els dividendes, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de qualsevol tipus d'entitat.

2n. Els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte l'entrega d'accions alliberades que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, faculden per a participar en els beneficis, vendes, operacions, ingressos o conceptes anàlegs d'una entitat per causa diferent de la remuneració del treball personal.

3r. Els rendiments que es deriven de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, sobre els valors o participacions que representen la participació en els fons propis de l'entitat.

4t. Qualsevol altra utilitat, diferent de les anteriors, procedent d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o participip.

5t. La distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions. L'import obtingut minorarà, fins a la seua anul·lació, el valor d'adquisició de les accions o participacions afectades i l'excés que pugua resultar tributarà com a rendiment del capital mobiliari.

b) Els rendiments íntegres a què es referix el paràgraf a) anterior, sempre que procedisquen d'entitats residents en territori espanyol, es multiplicaran pels percentatges següents:

1r. 140 per cent amb caràcter general.

2n. 125 per cent, quan procedisquen de les entitats a què es referix l'article 28.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3r. 100 per cent, quan procedisquen de les entitats a què es referix l'article 28.5 i 6 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, de les entitats acollides al règim especial regulat en el capítol III del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, de les cooperatives protegides i especialment protegides regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, de la distribució de la prima d'emissió i de les operacions descrites en el paràgraf a).3r i 4t.

Així mateix, s'aplicarà el percentatge del 100 per cent als rendiments que corresponguen a beneficis que hagen tributat als tipus previstos en l'apartat 8 de l'article 28 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats. A este efecte, es considerarà que els rendiments percebuts procedixen en primer lloc d'estos beneficis.

També s'aplicarà el percentatge del 100 per cent als rendiments que corresponguen a valors o participacions adquirits dins dels dos mesos anteriors a la data en què estos s'hagen satisfet quan, amb posterioritat

a esta data, dins del mateix termini, es produïska una transmissió de valors homogenis. En cas de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, el termini serà d'un any.

2. Rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

Tenen esta consideració les contraprestacions de qualsevol tipus, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, com els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per esta cessió, així com les derivades de la transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens.

a) En particular, tindran esta consideració:

1r. Els rendiments procedents de qualsevol instrument de gir, inclús els originats per operacions comercials, a partir del moment en què s'endosse o transmeta, llevat que l'endós o cessió es faça com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

2n. La contraprestació, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, derivada de comptes en qualsevol classe d'institucions financeres, incloent-hi les basades en operacions sobre actius financers.

3r. Les rendes derivades d'operacions de cessió temporal d'actius financers amb pacte de recompra.

4t. Les rendes satisfetes per una entitat financera, com a conseqüència de la transmissió, cessió o transferència, total o parcial, d'un crèdit titularitat d'aquella.

b) En cas de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de valors, es computarà com a rendiment la diferència entre el valor de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió d'estos i el seu valor d'adquisició o subscripció.

Com a valor de canvi o conversió es prendrà el que corresponga als valors que es reben.

Els gastos accessoris d'adquisició i alienació seran computats per a la quantificació del rendiment, sempre que es justifiquen adequadament.

Els rendiments negatius derivats de transmissions d'actius financers, quan el contribuent haja adquirit actius financers homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les dites transmissions, s'integraran a mesura que es transmeten els actius financers que romanguen en el patrimoni del contribuent.

3. Rendiments dineraris o en espècie procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 16.2.a) d'esta llei, hagen de tributar com a rendiments del treball.

En particular, s'aplicaran a estos rendiments de capital mobiliari les regles següents:

a) Quan es perceba un capital diferit, el rendiment del capital mobiliari estarà determinat per la diferència entre el capital percebut i l'import de les primes satisfetes.

b) En cas de rendes vitalícies immediates, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

1r. 45 per cent, quan el perceptor tinga menys de 40 anys.

2n. 40 per cent, quan el perceptor tinga entre 40 i 49 anys.

3r. 35 per cent, quan el perceptor tinga entre 50 i 59 anys.

4t. 25 per cent, quan el perceptor tinga entre 60 i 69 anys.

5t. 20 per cent, quan el perceptor tinga més de 69 anys.

Estos percentatges seran els corresponents a l'edat del rendista en el moment de la constitució de la renda i romandran constants durant tota la seua vigència.

c) Si es tracta de rendes temporals immediates, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

1r. 15 per cent, quan la renda tinga una duració inferior o igual a cinc anys.

2n. 25 per cent, quan la renda tinga una duració superior a cinc i inferior o igual a 10 anys.

3r. 35 per cent, quan la renda tinga una duració superior a 10 i inferior o igual a 15 anys.

4t. 42 per cent, quan la renda tinga una duració superior a 15 anys.

d) Quan es perceben rendes diferides, vitalícies o temporals, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que corresponga dels previstos en els paràgrafs b) i c) anteriors, incrementat en la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de la renda, en la forma que reglamentàriament es determine. Quan les rendes hagen sigut adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», el rendiment del capital mobiliari serà, exclusivament, el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que corresponga dels previstos en els paràgrafs b) i c) anteriors.

No obstant el que es preveu en el paràgraf anterior, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda pels beneficiaris de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, diferents dels previstos en l'article 16.2. a), i en els quals no haja existit cap tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança durant la seua vigència, s'integraran en la base imposable de l'impost, en concepte de rendiments del capital mobiliari, a partir del moment en què la seua quantia excedisca les primes que hagen sigut satisfetes en virtut del contracte o, en cas que la renda haja sigut adquirida per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», quan excedisquen el valor actual actuarial de les rendes en el moment de la constitució d'estes. En estos casos no s'aplicaran els percentatges previstos en els paràgrafs b) i c) anteriors. Per a l'aplicació d'este règim serà necessari que el contracte d'assegurança s'haja concertat, almenys, amb dos anys d'anterioritat a la data de jubilació.

e) En cas d'extinció de les rendes temporals o vitalícies que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, quan l'extinció de la renda tinga el seu origen en l'exercici del dret de rescat, el rendiment del capital mobiliari serà el resultat de sumar a l'import del rescat les rendes satisfetes fins a este moment i de restar les primes satisfetes i les quanties que, d'acord amb els paràgrafs anteriors d'este apartat, hagen tributat com a rendiments del capital mobiliari. Quan les rendes hagen sigut adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», es restarà, addicionalment, la rendibilitat acumulada fins a la constitució de les rendes.

4. Altres rendiments del capital mobiliari.

Queden inclosos en este apartat, entre altres, els següents rendiments, dineraris o en espècie:

a) Els procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuïent no siga l'autor i els procedents de la propietat industrial que no es trobe afectada a activitats econòmiques realitzades pel contribuïent.

b) Els procedents de la prestació d'assistència tècnica, llevat que la dita prestació tinga lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

c) Els procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, així com els procedents del subarrendament percebuts pel subarrendador, que no constituïsquen activitats econòmiques.

d) Les rendes vitalícies o altres temporals que tinguen per causa la imposició de capitals, excepte quan hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori. Es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges previstos pels paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior d'este article per a les rendes, vitalícies o temporals, immediates derivades de contractes d'assegurança de vida.

e) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització, llevat que la dita cessió tinga lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

5. No tindrà la consideració de rendiment de capital mobiliari, sense perjudici de la seua tributació pel concepte que corresponga, la contraprestació obtinguda pel contribuïent per l'ajornament o fraccionament del preu de les operacions realitzades en desplegament de la seua activitat econòmica habitual.

6. Es considerarà que no hi ha rendiment del capital mobiliari en les transmissions lucratives, per causa de mort del contribuïent, dels actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens a què es referix l'apartat 2 d'este article.

7. No s'integraran en la renda del període impositiu els dividends i participacions en beneficis a què es refereixen els paràgrafs 1r i 2n de l'apartat 1.a) d'este article, que procedisquen de beneficis obtinguts en períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribuïx haja tributat en el règim de les societats patrimonials.

Article 24. *Gastos deducibles i reduccions.*

1. Per a la determinació del rendiment net, es deduiran dels rendiments íntegres exclusivament els gastos següents:

a) Els gastos d'administració i depòsit de valors negociables. A este efecte, es consideraran com a gastos d'administració i depòsit aquells imports que repercutisquen les empreses de servicis d'inversió, entitats de crèdit o altres entitats financeres que, d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, tinguen com a finalitat retribuir la prestació derivada de la realització per compte dels seus titulars del servici de depòsit de valors representats en forma de títols o de l'administració de valors representats en anotacions en compte.

No seran deducibles les quanties que suposen la contraprestació d'una gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió, on es produïska una disposició de les inversions efectuades per compte dels titulars d'acord amb els mandats conferits per estos.

b) Quan es tracte de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines o de subarrendaments, es deduiran dels rendiments íntegres els gastos necessaris per a la seua obtenció i, si és el cas, l'import de la deterioració patida pels béns o drets dels quals els ingressos procedisquen.

2. Com a regla general, els rendiments nets es computaran en la seua totalitat, excepte que se'ls aplique alguna de les reduccions següents:

a) Quan tinguen un període de generació superior a dos anys, així com quan es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que estos rendiments es cobren de manera fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

b) Els rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurança de vida o invalidesa rebuts en forma de capital es reduiran en els termes previstos en l'article 94 d'esta llei.

No obstant això, en cas de percepcions derivades de l'exercici del dret de rescat parcial, només seran aplicables les reduccions assenyalades en el paràgraf anterior als rendiments derivats de la primera de cada any natural.

Esta reducció serà compatible amb la que corresponga com a conseqüència de l'extinció del contracte.

SECCIÓ 3a. RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 25. *Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.*

1. Es consideraran rendiments íntegres d'activitats econòmiques aquells que, procedint del treball personal i del capital conjuntament, o d'un només d'estos factors, suposen per part del contribuïent l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un d'ambdós, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o servicis.

En particular, tenen esta consideració els rendiments de les activitats extractives, de fabricació, comerç o prestació de servicis, incloent-hi les d'artesania, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mines, i l'exercici de professions liberals, artístiques i esportives.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, s'entendrà que l'arrendament o compravenda d'immobles es realitza com a activitat econòmica, únicament quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que en l'exercici de l'activitat es compte, almenys, amb un local exclusivament destinat a dur a terme la gestió de l'activitat.

b) Que per a l'ordenació d'esta s'utilitze, almenys, una persona empleada amb contracte laboral i a jornada completa.

Article 26. *Regles generals de càlcul del rendiment net.*

1. El rendiment net de les activitats econòmiques es determinarà segons les normes de l'Impost sobre Societats, sense perjudici de les regles especials contingudes en este article, en l'article 28 d'esta llei per a l'estimació directa, i en l'article 29 d'esta llei per a l'estimació objectiva.

A l'efecte del que disposa l'article 108 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats per a determinar l'import net de la xifra de negocis es tindrà en compte el conjunt d'activitats econòmiques exercides pel contribuïent.

2. Per a la determinació del rendiment net de les activitats econòmiques no s'inclouran els guanys o pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a estes, que es quantificaran d'acord amb el que preveu la secció 4a del present capítol.

3. L'afectació d'elements patrimonials o la desafectació d'actius fixos pel contribuent no constituirà alteració patrimonial, sempre que els béns o drets continuen formant part del seu patrimoni.

S'entendrà que no ha existit afectació si es du a terme l'alienació dels béns o drets abans de transcorreguts tres anys des d'esta.

4. Caldrà ajustar-se al valor normal en el mercat dels béns o servicis objecte de l'activitat, que el contribuent cedisca o preste a tercers de manera gratuïta o destine a l'ús o consum propi.

Així mateix, quan hi haja contraprestació i esta siga notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i servicis, caldrà ajustar-se a este últim.

Article 27. *Elements patrimonials afectes.*

1. Es consideraran elements patrimonials afectes a una activitat econòmica:

a) Els béns immobles en què s'exercix l'activitat del contribuent.

b) Els béns destinats als servicis econòmics i socio-culturals del personal al servici de l'activitat. No es consideren afectes els béns d'esplai o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altres elements patrimonials que siguen necessaris per a l'obtenció dels respectius rendiments. En cap cas no tindran esta consideració els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

2. Quan es tracte d'elements patrimonials que servisquen només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entendrà limitada a aquella part d'estos que realment s'utilitze en l'activitat de què es tracte. En cap cas no seran susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

Reglamentàriament podran determinar-se les condicions en què, no obstant això, la seua utilització per a necessitats privades de manera accessòria i notòriament irrellevant, determinats elements patrimonials puguen considerar-se afectes a una activitat econòmica.

3. La consideració d'elements patrimonials afectes ho serà amb independència que la titularitat d'estos, en cas de matrimoni, siga comuna a ambdós cònjuges.

Article 28. *Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.*

Junt amb les regles generals de l'article 26 d'esta llei es tindran en compte les següents especials:

1a. No tindran la consideració de despesa deduïble els conceptes a què es referix l'article 14.3 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sense perjuí del que preveu l'article 60 d'esta llei.

No obstant això, tindran la consideració de despesa deduïble les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan, a l'efecte de complir l'obligació prevista en l'apartat 3 de la disposició transitòria quinta i en la disposició adicional quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, en la part que tinga com a objecte la cobertura de contingències ateses per la Seguretat Social, amb el límit de 3.005 euros anuals.

2a. Quan siga degudament acreditat, amb l'oportunitat contracte laboral i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del contribuent que conviu amb ell, treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques desenvolupades per este, es deduiran, per a la determinació dels rendiments, les retribucions estipulades amb cada un d'ells, sempre que no siguen superiors a les de mercat corresponents a la seua qualificació professional i treball exercit. Les dites quantitats es consideraran obtingudes pel cònjuge o els fills menors en concepte de rendiments de treball a tots els efectes tributaris.

3a. Quan el cònjuge o els fills menors del contribuent que conviu amb ell realitzen cessions de béns o drets que servisquen a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracte, es deduirà, per a la determinació dels rendiments del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedisca el valor de mercat i, a falta d'aquella, podrà deduir-se la corresponent a este últim. La contraprestació o el valor de mercat es consideraran rendiments del capital del cònjuge o els fills menors a tots els efectes tributaris.

El que disposa esta regla no s'aplicarà quan es tracte de béns i drets que siguen comuns a ambdós cònjuges.

4a. Reglamentàriament, podran establir-se regles especials per a la quantificació de determinats gastos deduïbles en cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, incloent-hi els de difícil justificació.

5a. Tindran la consideració de despesa deduïble per a la determinació del rendiment net en estimació directa, les primes d'assegurança de malaltia satisfetes pel contribuent en la part corresponent a la seua mateixa cobertura i a la del seu cònjuge i fills menors de vint-i-cinc anys que convisquen amb ell. El límit màxim de deducció serà de 500 euros per cada una de les persones assenyalades anteriorment.

Article 29. *Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.*

El càlcul del rendiment net en l'estimació objectiva serà regulat pel que estableix el present article i les disposicions que el despleguen.

Les disposicions reglamentàries s'ajustaran a les regles següents:

1a. En el càlcul del rendiment net de les activitats econòmiques en estimació objectiva, s'utilitzaran els signes, índexs o mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determine el ministre d'Hisenda, tenint en compte les inversions realitzades que siguen necessàries per a l'exercici de l'activitat.

2a. Reglamentàriament, podrà regular-se l'aplicació per a activitats o sectors concrets de sistemes d'estimació objectiva en virtut dels quals s'establisquen, amb acceptació prèvia dels contribuents, xifres individualitzades de rendiments nets per a diversos períodes impositius.

3a. L'aplicació dels mètodes d'estimació objectiva mai no podrà donar lloc al gravamen dels guanys patrimonials que, si és el cas, puguen produir-se per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de la correcta aplicació d'estos mètodes.

Article 30. *Reduccions.*

Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com aquells que es qualifiquen reglamentàriament com a obtinguts de manera notòria-

ment irregular en el temps, es reduiran en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que estos rendiments es cobren de manera fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

SECCIÓ 4a. GUANYES I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 31. *Concepte.*

1. Són guanys i pèrdues patrimonials les variacions en el valor del patrimoni del contribuent que es posen de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la composició d'este, llevat que per esta llei es qualifiquen com a rendiments.

2. Es considerarà que no hi ha alteració en la composició del patrimoni:

- a) En els supòsits de divisió de la cosa comuna.
- b) En la dissolució de la societat de guanys o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació.
- c) En la dissolució de comunitats de béns o en els casos de separació de comuners.

Els supòsits a què es referix este apartat no podran donar lloc, en cap cas, a l'actualització dels valors dels béns o drets rebuts.

3. Es considerarà que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els supòsits següents:

- a) En reduccions del capital. Quan la reducció de capital, siga quina siga la seua finalitat, done lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideraran amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribuirà proporcionalment entre la resta de valors homogenis que romanguen en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecte de la mateixa manera tots els valors o participacions propietat del contribuent, s'entendrà referida a les adquirides en primer lloc.

Quan la reducció de capital tinga com a finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'esta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts minorarà el valor d'adquisició dels valors o participacions afectades, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins a la seua anul·lació. L'excés que puga resultar s'integrarà com a rendiment del capital mobiliari procedent de la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat, en la forma prevista per a la distribució de la prima d'emissió, llevat que la dita reducció de capital procedisca de beneficis no distribuïts, i en este cas, la totalitat de les quantitats percebudes per este concepte tributarà d'acord amb el que preveu l'apartat 1r de l'article 23.1.a) d'esta llei. A estos efectes, es considerarà que les reduccions de capital, siga quina siga la seua finalitat, afecten en primer lloc la part del capital social que no provinga de beneficis no distribuïts, fins a la seua anul·lació.

b) En ocasió de transmissions lucratives per causa de mort del contribuent.

c) En ocasió de les transmissions lucratives d'empreses o participacions a què es referix l'apartat 6, de l'article 20, de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions.

Els elements patrimonials que el contribuent afecte l'activitat econòmica amb posterioritat a la seua adquisició hauran d'haver estat afectes ininterrompudament durant, almenys, els cinc anys anteriors a la data de la transmissió.

d) En l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns, quan, per imposició legal o resolució judicial, es produïsquen adjudicacions per causa diferent de la pensió compensatòria entre cònjuges.

El supòsit a què es referix este paràgraf no podrà donar lloc, en cap cas, a les actualitzacions dels valors dels béns o drets adjudicats.

4. Estaran exemptes de l'Impost els guanys patrimonials que es posen de manifest:

- a) En ocasió de les donacions que s'efectuen a les entitats esmentades en l'article 69.3 d'esta llei.
- b) En ocasió de la transmissió per majors de 65 anys de la seua vivenda habitual.
- c) En ocasió del pagament previst en l'article 98.3 d'esta llei i dels deutes tributaris a què es referix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

5. No es computaran com a pèrdues patrimonials les següents:

- a) Les no justificades.
- b) Les degudes al consum.
- c) Les degudes a transmissions lucratives per actes «inter vivos» o a liberalitats.
- d) Les degudes a pèrdues en el joc.
- e) Les derivades de les transmissions d'elements patrimonials, quan el transmetent torne a adquirir-los dins de l'any següent a la data de la dita transmissió. Esta pèrdua patrimonial s'integrarà quan es produïska la posterior transmissió de l'element patrimonial.

f) Les derivades de les transmissions de valors o participacions admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, quan el contribuent haja adquirit valors homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les dites transmissions.

g) Les derivades de les transmissions de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, quan el contribuent haja adquirit valors homogenis l'any anterior o posterior a les dites transmissions.

En els casos previstos en els paràgrafs f) i g) anteriors, les pèrdues patrimonials s'integraran a mesura que es transmeten els valors o participacions que romanguen en el patrimoni del contribuent.

El que preveuen els paràgrafs f) i g) no s'aplicarà en les transmissions realitzades en els terminis a què es referix l'article 23.1.b) d'esta llei.

Article 32. *Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.*

1. L'import dels guanys o pèrdues patrimonials serà:
 - a) En el supòsit de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.
 - b) En els altres supòsits, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si és el cas.

2. Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, es distingirà la part del valor d'alienació que corresponga a cada component d'este.

Article 33. *Transmissions a títol oneros.*

1. El valor d'adquisició estarà format per la suma de:
 - a) L'import real pel qual la dita adquisició s'haja efectuat.
 - b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i els gastos i tributs inherents a l'adquisició, excloent-ne els interessos que hagen sigut satisfets per l'adquirent.

En les condicions que reglamentàriament es determinen, este valor es minorarà en l'import de les amortitzacions.

2. El valor d'adquisició a què es referix l'apartat anterior s'actualitzarà, exclusivament en el cas de béns immobles, mitjançant l'aplicació dels coeficients que s'establisquen en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat. Els coeficients s'aplicaran de la manera següent:

- a) Sobre els imports a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què s'hagen satisfets.
- b) Sobre les amortitzacions, atenent l'any a què corresponguen.

3. El valor de transmissió serà l'import real pel qual l'alienació s'haja efectuat. D'este valor es deduiran els gastos i tributs a què es referix el paràgraf b) de l'apartat 1 quan siguen satisfets pel transmetent.

Per un import real del valor d'alienació es prendrà l'efectivament satisfet, sempre que no siga inferior al normal de mercat, i en este cas prevaldrà este.

Article 34. *Transmissions a títol lucratiu.*

Quan l'adquisició o la transmissió haja sigut a títol lucratiu, s'aplicaran les regles de l'article anterior, prenent per un import real dels valors respectius aquells que resulten de l'aplicació de les normes de l'Impost sobre Successions i Donacions.

En les adquisicions lucratives a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 31 d'esta llei, el donatari se subrogarà en la posició del donant respecte dels valors i les dates d'adquisició dels dits béns.

Article 35. *Normes específiques de valoració.*

1. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedisca:

a) De la transmissió, a títol oneros, de valors admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o la pèrdua es computarà per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat per la seua cotització en estos mercats en la data en què es produísca aquella o pel preu pactat quan siga superior a la cotització.

Per a la determinació del valor d'adquisició es deduirà l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si l'import obtingut en la transmissió dels drets de subscripció és superior al valor d'adquisició dels valors dels quals siguen procedents estos drets, la diferència tindrà la consideració de guany patrimonial per al transmetent, en el període impositiu en què es produísca la transmissió.

Quan es tracte d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició serà l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracte d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'estes com de les que procedisquen resultarà de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguen.

b) De la transmissió a títol oneros de valors no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats,

el guany o la pèrdua es computarà per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió.

Excepte prova que l'import efectivament satisfet es correspon amb el que han convingut les parts independents en condicions normals de mercat, el valor de transmissió no podrà ser inferior al major dels dos següents:

El teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de la meritació de l'Impost.

El que resulte de capitalitzar el tipus del 20 per cent la mitjana dels resultats dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de la meritació de l'Impost. A este últim efecte, es computaran com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloent-ne les de regularització o d'actualització de balanços.

El valor de transmissió, així calculat, es tindrà en compte per a determinar el valor d'adquisició, dels valors o participacions, que corresponga a l'adquirent.

L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció procedents d'estos valors o participacions tindrà la consideració de guany patrimonial per al transmetent en el període impositiu en què es produísca l'esmentada transmissió.

Quan es tracte d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició serà l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracte d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició, tant d'estes com de les que siguen procedents, resultarà de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguen.

c) De la transmissió de valors o participacions en el capital de societats patrimonials, el guany o la pèrdua es computarà per la diferència entre el valor d'adquisició i de titularitat i el valor de transmissió d'aquelles.

A este efecte, el valor d'adquisició i de titularitat es considerarà integrat:

Primer.—Pel preu o per la quantitat desembossada per a la seua adquisició.

Segon.—Per l'import dels beneficis socials que, sense efectiva distribució, hagen sigut obtinguts per la societat durant els períodes impositius en què va tributar en el règim de societats patrimonials en el període de temps comprés entre la seua adquisició i l'alienació.

Tercer.—Tractant-se de socis que adquirisquen els valors amb posterioritat a l'obtenció dels beneficis socials, es disminuirà el valor d'adquisició en l'import dels dividends o participacions en beneficis que procedisquen de períodes impositius durant els quals l'entitat tinga la consideració de societat patrimonial.

El valor de transmissió a computar serà, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor net comptable dels actius pel valor que tindrien a efectes de l'Impost sobre el Patrimoni, o pel seu valor de mercat, si és inferior.

El que disposa este paràgraf s'entendrà sense perjudici de l'aplicació, quan corresponga, d'allò que s'ha previst en matèria de drets de subscripció en els dos paràgrafs anteriors.

d) De les aportacions no dineràries a societats, el guany o la pèrdua es determinarà per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o drets aportats i la quantitat major de les següents:

Primera.—El valor nominal de les accions o participacions socials rebudes per l'aportació o, si és el cas, la part corresponent d'este. A este valor s'afegirà l'import de les primes d'emissió.

Segona.—El valor de cotització dels títols rebuts en el dia en què es formalitze l'aportació o l'immediatament anterior.

Tercera.—El valor de mercat del bé o dret aportat.

El valor de transmissió, així calculat, es tindrà en compte per a determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

e) En els casos de separació dels socis o dissolució de societats, es considerarà guany o pèrdua patrimonial, sense perjudici de les corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que corresponga.

En els casos d'escissió, fusió o absorció de societats, el guany o la pèrdua patrimonial del contribuïent es computarà per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols, drets o valors representatius de la participació del soci i el valor de mercat dels títols, numerari o drets rebuts o el valor del mercat dels entregats.

f) D'un traspàs, el guany patrimonial es computarà al cedent en l'import que li corresponga en el traspàs.

Quan el dret de traspàs s'haja adquirit mitjançant preu, este tindrà la consideració de preu d'adquisició.

g) D'indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, es computarà com a guany o pèrdua patrimonial la diferència entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que corresponga al dany. Quan la indemnització no siga en metàl·lic, es computarà la diferència entre el valor de mercat dels béns, drets o servicis rebuts i la part proporcional del valor d'adquisició que corresponga al dany. Només es computarà guany patrimonial quan es derive un augment en el valor del patrimoni del contribuïent.

h) De la permuta de béns o drets, el guany o pèrdua patrimonial es determinarà per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o dret que se cedix i el major dels dos següents:

El valor de mercat del bé o dret entregat.

El valor de mercat del bé o dret que es rep a canvi.

i) De l'extinció de rendes vitalícies o temporals, el guany o la pèrdua patrimonial es computarà, per a l'obligat al pagament d'aquelles, per diferència entre el valor d'adquisició del capital rebut i la suma de les rendes efectivament satisfetes.

j) En les transmissions d'elements patrimonials a canvi d'una renda temporal o vitalícia, el guany o la pèrdua patrimonial es determinarà per diferència entre el valor actual financer actuarial de la renda i el valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos.

k) Quan el titular d'un dret real de gaudi sobre immobles efectue la seua transmissió, o quan es produísca la seua extinció, per al càlcul del guany o la pèrdua patrimonial l'import real a què es referix l'article 33.1.a) d'esta llei es minorarà de manera proporcional al temps durant el qual el titular no haja percebut rendiments del capital immobiliari.

l) En les incorporacions de béns o drets que no deriven d'una transmissió, es computarà, com a guany patrimonial, el valor de mercat d'aquells.

m) En les operacions realitzades en els mercats de futurs i opcions regulats pel Reial Decret 1814/1991, de 20 de desembre, es considerarà guany o pèrdua patrimonial el rendiment obtingut quan l'operació no supose la cobertura d'una operació principal concertada en el desenvolupament de les activitats econòmiques realitzades pel contribuïent, i en este cas tributaran d'acord amb el que preveu la secció 3a d'este capítol.

n) En les transmissions d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considerarà, com a valor d'adquisició, el valor comptable, sense perjudici de les especialitats que reglamentàriament puguen establir-se respecte a les amortitzacions que minoren este valor.

2. A l'efecte del que disposen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior, quan hi haja valors homogenis es considerarà que els transmesos pel contribuïent són aquells que va adquirir en primer lloc. Així mateix, quan no es transmeta la totalitat dels drets de subscripció, s'entendrà que els transmesos corresponen als valors adquirits en primer lloc.

Quan es tracte d'accions totalment alliberades, es considerarà com a antiquidat d'estes la que corresponga a les accions de les quals procedisquen.

3. El que disposen els paràgrafs d) i e) de l'apartat 1 d'este article s'entendrà sense perjudici del que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

4. L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció preferent, que resulten d'ampliacions de capital realitzades, a fi d'incrementar el grau de difusió de les accions d'una societat amb caràcter previ a la seua admissió a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors previstos en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, seguirà el règim previst en el paràgraf a) de l'apartat 1 d'este article.

La no-presentació de la sol·licitud d'admissió en el termini de dos mesos, a comptar quan tinga lloc l'ampliació de capital, la retirada de l'esmentada sol·licitud d'admissió, la denegació de l'admissió o l'exclusió de la negociació abans d'haver transcorregut dos anys des del començament d'esta, determinaran la tributació de l'import total obtingut per la transmissió dels drets de subscripció, d'acord amb el règim previst en el paràgraf b) de l'apartat 1 d'este article.

Article 36. Reinversió en els supòsits de transmissió de la vivenda habitual.

Podran excloure's de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de la vivenda habitual del contribuïent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinvertisca en l'adquisició d'una nova vivenda habitual en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Quan l'import reinvertit siga inferior al total d'allò que s'haja percebut en la transmissió, únicament s'exclourà de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que corresponga a la quantitat reinvertida.

Article 37. Guanys patrimonials no justificats.

Tindran la consideració de guanys de patrimoni no justificats els béns o drets la tinença, declaració o adquisició dels quals no es correspon amb la renda o el patrimoni declarats pel contribuïent, així com la inclusió dels deutes inexistents en qualsevol declaració per este impost o per l'Impost sobre el Patrimoni, o el seu registre en els llibres o registres oficials.

Els guanys patrimonials no justificats s'integraran en la base liquidable general del període impositiu respecte dels que es descobrisquen, llevat que el contribuïent demostre que ha sigut titular dels béns o drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

CAPÍTOL II

Integració i compensació de rendes

Article 38. Integració i compensació de rendes.

1. Per al càlcul de la renda del període impositiu, les quanties positives o negatives de les rendes del contribuïent s'integraran i compensaran d'acord amb el que preveu esta llei.

2. La renda del període impositiu es dividirà en dos parts, la part general i la part especial.

Article 39. Integració i compensació de rendes en la part general de la renda del període impositiu.

La part general de la renda del període impositiu està constituïda per la totalitat de la renda del contribuent, excloent-ne els guanys i les pèrdues patrimonials prevists en l'article 40 d'esta llei, i serà el resultat de sumar els saldos següents:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es referixen el títol VII i l'article 96 d'esta llei i el capítol II del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials, excloent-ne els previstos en l'article següent.

Si el resultat de la integració i compensació a què es referix este paràgraf presenta saldo negatiu, el seu import es compensarà amb el saldo positiu de les rendes previstes en el paràgraf a) d'este article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 10 per cent d'este saldo positiu.

Si després de la dita compensació queda saldo negatiu, el seu import es compensarà en els quatre anys següents en el mateix orde establert en els paràgrafs anteriors.

La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que pugui practicar-se fora del termini de quatre anys mitjançant l'acumulació de pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

Article 40. Integració i compensació de rendes en la part especial de la renda del període impositiu.

1. La part especial de la renda del període impositiu la constituirà el saldo positiu que resulte d'integrar i compensar exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials que es posen de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en estos amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió, o de drets de subscripció que corresponguen a valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.

2. Si el resultat de la integració i compensació a què es referix l'apartat anterior presenta saldo negatiu, el seu import només es podrà compensar amb el positiu que es pose de manifest durant els quatre anys següents.

La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que pugui practicar-se fora del termini a què es referix el paràgraf anterior mitjançant l'acumulació de pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

CAPÍTOL III

Mínim personal i familiar

Article 41. Mínim personal i familiar.

El mínim personal i familiar de cada contribuent estarà format per la suma de les quanties que resulten, d'acord amb els articles 42 i 43 d'esta llei, i s'aplicarà, en primer lloc, a reduir la part general de la renda del període impositiu, sense que esta pugui ser negativa com a conseqüència d'esta disminució. El romanent, si n'hi ha, s'aplicarà a l'hora de reduir la part especial de la renda del període impositiu, que tampoc podrà ser negativa.

El resultat d'estes minoracions donarà lloc a la part general i especial de la base imposable, respectivament.

Article 42. Mínim personal.

Els contribuents podran reduir, en concepte de mínim personal, amb caràcter general, la quantitat de 3.400 euros anuals.

Article 43. Mínim per descendents.

1. Els contribuents podran reduir, en concepte de mínim per descendents, per cada un d'ells, fadrí menor de vint-i-cinc anys o discapacitat, siga quina siga la seua edat, sempre que convisca amb el contribuent i no tinga rendes anuals, excloent-ne les exemptes, superiors a 8.000 euros, la quantitat de:

- 1.400 euros anuals pel primer.
- 1.500 euros anuals pel segon.
- 2.200 euros anuals pel tercer.
- 2.300 euros anuals pel quart i següents.

A estos efectes, s'assimilaran als descendents aquelles persones vinculades al contribuent per raó de tutela i acolliment, en els termes previstos en la legislació civil aplicable.

Entre altres casos, es considerarà que conviu amb el contribuent els descendents que, depenent d'este, estiguen internats en centres especialitzats.

2. Quan dos o més contribuents tinguen dret a l'aplicació del mínim previst en este article respecte dels mateixos descendents, el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tinguen distint grau de parentiu amb el descendent, l'aplicació del mínim correspondrà als de grau més pròxim, llevat que estos no tinguen rendes anuals, excloent-ne les exemptes, superiors a 8.000 euros, i en este cas correspondrà als del següent grau.

3. No serà procedent l'aplicació dels mínims per descendents a què es referix l'apartat 1 anterior, quan les persones que els generen el dret presenten declaració per este impost o la comunicació prevista en l'article 100 d'esta llei.

4. La determinació de les circumstàncies familiars que han de tindre's en compte als efectes del que estableix este article, es realitzarà atenent a la situació existent en la data de meritació de l'Impost.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en cas de defunció d'un descendent que genere el dret a practicar la reducció prevista en este article, el mínim per descendents serà de 1.400 euros.

CAPÍTOL IV

Regles especials de valoració

Article 44. Estimació de rendes.

1. La valoració de les rendes estimades a la qual es referix l'article 6.3 d'esta llei s'efectuarà pel valor normal en el mercat. S'entendrà per este, la contraprestació que s'acordaria entre subjectes independents, excepte prova en contra.

2. Si es tracta de préstecs i operacions de captació o utilització de capitals aliens en general, s'entendrà per valor normal en el mercat el tipus d'interés legal dels diners que es trobe en vigor l'últim dia del període impositiu.

Article 45. Operacions vinculades.

1. S'aplicaran en este impost les regles de valoració de les operacions vinculades en els termes previstos en

l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

2. En el cas que l'operació vinculada amb una societat corresponga a l'exercici d'activitats econòmiques o a la prestació de treball personal per persones físiques, estes hauran d'efectuar la seua valoració en els termes previstos en l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, quan impliquen un augment dels seus ingressos.

En este cas, també l'entitat procedirà a realitzar la dita valoració a l'efecte de l'Impost sobre Societats.

En tot cas, s'entendrà que la contraprestació efectivament satisfeta coincidix amb el valor normal de mercat en les operacions corresponents a l'exercici d'activitats professionals o a la prestació de treball personal per persones físiques a societats, en què més del 50 per cent dels seus ingressos procedixen de l'exercici d'activitats professionals, sempre que l'entitat compte amb mitjans personals i materials per a l'exercici de les seues activitats.

Article 46. *Rendes en espècie.*

1. Constituïxen rendes en espècie, la utilització, consum o obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o servicis de manera gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, encara que no suposen una despesa real per a qui les concedisca.

Quan el pagador de les rendes entregue al contribuent imports en metàl·lic perquè este adquirisca els béns, drets o servicis, la renda tindrà la consideració de dinerària.

2. No tindran la consideració de rendiments del treball en espècie:

a) L'entrega als treballadors en actiu, de manera gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la mateixa empresa o d'altres empreses del grup de societats, en la part que no excedisca, per al conjunt de les entregades a cada treballador, els 12.000 euros anuals, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

b) Les quantitats destinades a l'actualització, capaciació o reciclatge del personal empleat, quan siguen exigits per l'exercici de les seues activitats o les característiques dels llocs de treball.

c) Les entregues a empleats de productes a preus rebaixats que es realitzen en cantines o menjadors d'empresa o economats de caràcter social. Tindran la consideració d'entrega de productes a preus rebaixats que es realitzen en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servici la quantia de les quals no supere la quantitat que reglamentàriament es determine.

d) La utilització dels béns destinats als servicis socials i culturals del personal empleat. Tindran esta consideració, entre altres, els espais i locals, degudament homologats per l'Administració pública competent, destinats per les empreses o ocupadors a prestar el servici de primer cicle d'educació infantil als fills dels seus treballadors, així com la contractació d'este servici amb tercers degudament autoritzats.

e) Les primes o quotes satisfetes per l'empresa en virtut de contracte d'assegurança d'accident laboral o de responsabilitat civil del treballador.

f) Les primes o quotes satisfetes a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia, quan es complisquen els següents requisits i límits:

1r. Que la cobertura de malaltia abaste el mateix treballador, de manera que pugua també incloure el seu cònjuge i descendents.

2n. Que les primes o quotes satisfetes no excedisquen els 500 euros anuals per cada una de les persones

assenyalades en el paràgraf anterior. L'excés sobre la dita quantia constituirà retribució en espècie.

g) La prestació del servici d'educació preescolar, infantil, primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional per centres educatius autoritzats, als fills dels seus empleats, amb caràcter gratuït o per preu inferior al normal de mercat.

Article 47. *Valoració de les rendes en espècie.*

1. Amb caràcter general, les rendes en espècie es valoraran pel seu valor normal en el mercat, amb les especialitats següents:

1r. Els següents rendiments del treball en espècie es valoraran d'acord amb les següents normes de valoració:

a) En cas d'utilització de vivenda, el 10 per cent del valor cadastral.

En cas d'immobles els valors cadastrals del qual hagen sigut revisats o modificats, de conformitat amb els procediments regulats en els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, i hagen entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, el cinc per cent del valor cadastral.

Si a la data de meritació de l'impost els immobles no tenen valor cadastral o este no ha sigut notificat al titular, es prendrà com a base d'imputació d'estos el 50 per cent d'aquell pel qual hagen de computar-se a l'efecte de l'impost sobre el Patrimoni. En estos casos, el percentatge serà del 5 per cent.

La valoració resultant no podrà excedir el 10 per cent de les restants contraprestacions del treball.

b) En cas de la utilització o entrega de vehicles automòbils:

En el supòsit d'entrega, el cost d'adquisició per al pagador, incloent-hi els tributs que graven l'operació.

En el supòsit d'ús, el 20 per cent anual del cost a què es referix el paràgraf anterior. En el cas que el vehicle no siga propietat del pagador, este percentatge s'aplicarà sobre el valor de mercat que corresponga al vehicle si és nou.

En el supòsit d'ús i posterior entrega, la valoració d'esta última s'efectuarà tenint en compte la valoració resultant de l'ús anterior.

c) En els préstecs amb tipus d'interés inferiors al legal dels diners, la diferència entre l'interés pagat i l'interés legal dels diners vigents en el període.

d) Pel cost per al pagador, incloent-hi els tributs que graven l'operació, les rendes següents:

Les prestacions en concepte de manutenció, hostalatge, viatges i semblants.

Les primes o quotes satisfetes en virtut de contracte d'assegurança o un altre de semblant, sense perjudici del que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Les quantitats destinades a satisfer gastos d'estudis i manutenció del contribuent o d'altres persones lligades a este per vincle de parentiu, incloent-hi els afins, fins al quart grau inclusivament, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

e) Pel seu import, les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per a afrontar els compromisos per pensions en els termes previstos per la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions i la seua normativa de desplegament.

f) No obstant el que preveuen els paràgrafs anteriors, quan el rendiment de treball en espècie siga satisfet

per empreses que tinguen com a activitat habitual la realització de les activitats que donen lloc a este, la valoració no podrà ser inferior al preu ofert al públic, del bé, dret o servici de què es tracte.

Es considerarà preu ofert al públic el previst en l'article 13 de la Llei 16/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, es deduiran els descomptes ordinaris o comuns. Es consideraran ordinaris o comuns els descomptes que siguin oferits a altres col·lectius de semblants característiques als treballadors de l'empresa, així com els descomptes promocionals que tinguen caràcter general i es troben en vigor en el moment de satisfer la retribució en espècie o que, en qualsevol altre cas, no excedisquen el 20 per cent.

2n. Els guanys patrimonials en espècie es valoraran d'acord amb els articles 32 i 35 d'esta llei.

2. En els casos de rendes en espècie, la seua valoració es realitzarà segons les normes contingudes en esta llei. A este valor s'addicionarà l'ingrés a compte, llevat que el seu import haja sigut repercutit al perceptor de la renda.

Article 48. Plans generals d'entrega d'opcions de compra sobre accions o participacions.

El límit màxim de reducció previst en el tercer paràgraf de l'article 17.2.a) d'esta llei es duplicarà per als rendiments del treball en espècie, derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, que complisquen els requisits següents:

1r. Les accions o participacions adquirides hauran de mantindre's, almenys, durant tres anys, a comptar des de l'exercici de l'opció de compra.

2n. L'oferta d'opcions de compra haurà de realitzar-se en les mateixes condicions per a tots els treballadors de l'empresa, grup o subgrups d'empresa.

CAPÍTOL V

Mètodes de determinació de la base imposable

Article 49. Mètodes de determinació de la base imposable.

1. La quantia dels distints components de la base imposable es determinarà, amb caràcter general, pel mètode d'estimació directa.

2. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques es durà a terme a través dels mètodes següents:

a) Estimació directa, que s'aplicarà com a mètode general, i que admetrà dos modalitats:

La normal.

La simplificada. Esta modalitat s'aplicarà per a determinades activitats econòmiques, l'import net de xifra de negocis de la qual, per al conjunt d'activitats exercides pel contribuent, no supere els 600.000 euros l'any immediatament anterior, llevat que renunciï a la seua aplicació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

En els supòsits de renúncia o exclusió de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, el contribuent determinarà el rendiment net de totes les seues activitats econòmiques per la modalitat normal d'este mètode durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

b) Estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques, que es regularà reglamentàriament d'acord amb les normes següents:

1a. Els contribuents que reunisquen les circumstàncies previstes en les normes reguladores d'este mètode, determinaran els seus rendiments conforme a este, llevat que renunciïn a la seua aplicació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

2a. El mètode d'estimació objectiva s'aplicarà conjuntament amb els règims especials establits en l'Impost sobre el Valor Afegit o en l'Impost General Indirecte Canari, quan així es determine reglamentàriament.

3a. Els contribuents no podran aplicar este mètode quan concórrega qualsevol de les següents circumstàncies, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament:

Que determinen el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa.

Que el volum de rendiments íntegre l'any immediatament anterior supere qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seues activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seues activitats agrícoles i ramaderes, 300.000 euros anuals.

A estos efectes, només es computaran les operacions que hagen d'anotar-se en el Llibre registre de vendes o d'ingressos previst en l'article 65.7 del Reglament d'este Impost, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, o en el Llibre registre d'ingressos previst en l'article 40.1 del Reglament de l'Impost sobre el Valor Afegit, aprovat per Reial Decret 1624/1992, de 29 de desembre, i les operacions per què estiguen obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial Decret 1496/2003, de 28 de novembre.

Quan l'any immediatament anterior s'haja iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'eleva a l'any.

Que el volum de les compres en béns i servicis, excloent-ne les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior supere la quantitat de 300.000 euros anuals. En el supòsit d'obres o servicis subcontractats, l'import d'estos es tindrà en compte per al càlcul d'este límit.

Quan l'any immediatament anterior s'haja iniciat una activitat, el volum de compres s'eleva a l'any.

d) Que les activitats econòmiques siguen desenvolupades, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'Impost a què es referix l'article 4 d'esta llei.

4a. L'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva es fixarà, entre altres aspectes, bé per la naturalesa de les activitats i cultius, bé per mòduls objectius com el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que, per al conjunt d'activitats exercides per part del contribuent, es determinen reglamentàriament.

5a. En els supòsits de renúncia de l'estimació objectiva, el contribuent determinarà el rendiment net de totes les seues activitats econòmiques pel mètode d'estimació directa durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

3. El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

En l'estimació indirecta dels rendiments procedents d'activitats econòmiques es tindran en compte, preferentment, els signes, índexs o mòduls establits per a l'estimació objectiva, quan es tracte de contribuents que hagen renunciat a este últim mètode de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL VI

Base liquidable

Article 50. *Base liquidable general i especial.*

1. La base liquidable general estarà constituïda pel resultat de practicar, en la part general de la base imposable, exclusivament i per este orde, les reduccions a què es referixen els articles 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 61 i 62 d'esta llei, sense que pugua ser negativa com a conseqüència de les dites disminucions.

La base liquidable especial serà el resultat de disminuir la part especial de la base imposable en el romanent, si n'hi ha, de les reduccions previstes en el paràgraf anterior, sense que pugua resultar negativa com a conseqüència d'esta disminució.

2. Si la base liquidable general és negativa, el seu import podrà ser compensat amb els de les bases liquidables generals positives que s'obtinguen en els quatre anys següents.

La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que pugua practicar-se fora del termini a què es referix el paràgraf anterior mitjançant l'acumulació de bases liquidables generals negatives d'anys posteriors.

Article 51. *Reducció per rendiments del treball.*

1. Quan s'obtinguen rendiments nets del treball, la base imposable es reduirà en els imports següents:

a) Contribuents amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 8.200 euros: 3.500 euros anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets del treball compresos entre 8.200,01 i 13.000 euros: 3.500 euros menys el resultat de multiplicar per 0,2291 la diferència entre el rendiment del treball i 8.200 euros anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets del treball superiors a 13.000 euros o amb rendes, excloent-ne les exemptes, diferents de les del treball superiors a 6.500 euros: 2.400 euros anuals.

2. Esta reducció, incrementada, si és el cas, d'acord amb el que preveuen els articles 52 i 53 següents, tindrà com a límit màxim l'import dels rendiments nets del treball.

Article 52. *Reducció per prolongació de l'activitat laboral.*

Els treballadors actius majors de 65 anys que continuen o prolonguen l'activitat laboral, incrementaran en un 100 per cent l'import de la reducció prevista en l'article anterior.

Article 53. *Reducció per mobilitat geogràfica.*

Els contribuents desocupats inscrits en l'oficina d'ocupació que accepten un lloc de treball que exigisca el trasllat de la seua residència habitual a un nou municipi en les condicions que reglamentàriament es determinen, incrementaran en un 100 per cent l'import de la reducció prevista en l'article 51 d'esta llei.

Esta reducció s'aplicarà en el període impositiu en què es produísca el canvi de residència i en el següent.

Article 54. *Reducció per cura de fills.*

En concepte de cura de fills la base imposable es reduirà en 1.200 euros anuals, per cada descendent menor de tres anys, que genere dret a l'aplicació del mínim per descendents.

En els supòsits d'adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent, esta reducció es podrà practicar, amb independència de l'edat del menor, en el període impositiu en què s'inscriba en el Registre Civil i en els dos següents. Quan la inscripció no siga necessària, la reducció es podrà practicar en el període impositiu en què es produísca la resolució judicial o administrativa corresponent i en els dos següents.

Article 55. *Reducció per edat.*

1. Quan el contribuent tinga una edat superior a 65 anys, la base imposable es reduirà en 800 euros anuals.

2. Per cada ascendent major de 65 anys o discapacitat, siga quina siga la seua edat, que convisca amb el contribuent i no tinga rendes anuals, excloent-ne les exemptes, superiors a 8.000 euros, la base imposable es reduirà en 800 euros anuals.

Article 56. *Reducció per assistència.*

1. En concepte d'assistència la base imposable es reduirà en 1.000 euros anuals, quan el contribuent tinga una edat superior a 75 anys.

2. Pel mateix concepte i per cada ascendent major de 75 anys que complisca els requisits previstos en l'apartat 2 de l'article anterior, la base imposable es reduirà en 1.000 euros anuals.

Article 57. *Normes comunes per a l'aplicació de les reduccions per cura de fills, edat i assistència.*

Per a la determinació de les reduccions previstes en els articles 54, 55 i 56, es tindran en compte les normes següents:

1a. Quan dos o més contribuents tinguen dret a l'aplicació de les reduccions respecte dels mateixos ascendents o descendents, el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tinguen distint grau de parentiu amb l'ascendent o descendent, l'aplicació de la reducció correspondrà als de grau més pròxim, llevat que estos no tinguen rendes anuals, excloent-ne les exemptes, superiors a 8.000 euros, i en este cas, correspondrà als del següent grau.

2a. No correspondrà l'aplicació d'estes reduccions quan els ascendents presenten declaració per este Impost o la sollicitud de devolució prevista en l'article 100 d'esta llei.

3a. La determinació de les circumstàncies personals i familiars que hagen de tindre's en compte als efectes del que establixen els articles 54, 55 i 56 d'esta llei, es realitzarà atenent a la situació existent en la data de meritació de l'Impost.

4a. Per a l'aplicació de les reduccions per edat i per assistència corresponents als ascendents, serà necessari que estos convisquen amb el contribuent, almenys, la mitat del període impositiu.

Entre altres casos, es considerarà que conviuen amb el contribuent els ascendents discapacitats que, dependent d'este, siguen internats en centres especialitzats.

Article 58. *Reduccions per discapacitat.*

Adicionalment a les reduccions anteriors es minorarà la base imposable en els supòsits següents:

1. Reducció per discapacitat del contribuent.

Els contribuents discapacitats reduiran la base imposable en 2.000 euros anuals. La dita reducció serà de

5.000 euros anuals, si el grau de minusvalidesa és igual o superior al 65 per cent.

2. Reducció per discapacitat d'ascendents o descendents.

Per cada un dels descendents que genere dret a l'aplicació del mínim per descendents a què es referix l'article 43, o dels ascendents que genere dret a la reducció per edat a què es referix l'apartat 2 de l'article 55, ambdós d'esta llei, que siguen discapacitats, siga quina siga la seua edat, la base imposable es reduirà en 2.000 euros anuals. La dita reducció serà de 5.000 euros anuals, si el grau de minusvalidesa és igual o superior al 65 per cent.

3. Reducció per discapacitat de treballadors actius.

Els contribuents discapacitats que obtinguen rendiments de treball com a treballadors actius reduiran la base imposable en 2.800 euros anuals.

La dita reducció serà de 6.200 euros anuals per als treballadors actius discapacitats que acrediten necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

L'import màxim de les reduccions a practicar en la base imposable per este concepte i per la reducció per rendiments del treball prevista en l'article 51 d'esta llei, incrementada, si és el cas, d'acord amb allò que s'ha assenyalat en els articles 52 i 53, no podrà superar la quantia dels rendiments nets del treball.

4. Reducció per gastos d'assistència dels discapacitats.

En concepte de gastos d'assistència, els contribuents discapacitats que acrediten necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, reduiran la base imposable en 2.000 euros anuals.

Per cada ascendent o descendent que genere el dret a la reducció prevista en l'apartat 2 anterior, i que acredite necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, la base imposable es reduirà en 2.000 euros anuals.

5. Per a l'aplicació de les reduccions previstes en els apartats 1, 2 i 4 d'este article es tindran en compte els requisits previstos en l'article 57 d'esta llei.

6. A l'efecte d'este Impost, tindran la consideració de discapacitats els contribuents que acrediten, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen, un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.

En particular, es considerarà acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent en el cas dels pensionistes de la Seguretat Social que tinguen reconeguda una pensió d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa i en el cas dels pensionistes de classes passives que tinguen reconeguda una pensió de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servici o inutilitat. Igualment, es considerarà acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, quan es tracte de minusvàlids, la incapacitat dels quals siga declarada judicialment, encara que no abaste este grau.

Article 59. Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones discapacitades.

1. Les aportacions al patrimoni protegit del contribuent discapacitat efectuades per les persones que tinguen amb el discapacitat una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com, pel cònjuge del discapacitat o per aquells que el tinguen a càrrec seu en règim de tutela o acolliment, donaran dret a reduir la base imposable de l'aportant, amb el límit màxim de 8.000 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que efectuen aportacions a favor d'un

mateix patrimoni protegit no podrà excedir els 24.250 euros anuals.

A este efecte, quan concórreguen diverses aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit, les reduccions corresponents a les dites aportacions hauran de ser minorades de manera proporcional sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones físiques que realitzen aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit pugui excedir els 24.250 euros anuals.

2. Les aportacions que excedisquen els límits previstos en l'apartat anterior donaran dret a reduir la base imposable dels quatre períodes impositius següents, fins a esgotar, si és el cas, en cada un d'estos els imports màxims de reducció.

El que disposa el paràgraf anterior també serà aplicable en els supòsits en què no corresponga la reducció per insuficiència de base imposable.

Quan concórreguen en un mateix període impositiu reduccions de la base imposable per aportacions efectuades en l'exercici amb reduccions d'exercicis anteriors pendents d'aplicar, es practicaran en primer lloc les reduccions procedents dels exercicis anteriors, fins a esgotar els imports màxims de reducció.

3. Tractant-se d'aportacions no dineràries es prendrà com a import de l'aportació el que resulte del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Estaran exemptes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques els guanys patrimonials que es posen de manifest en l'aportant en ocasió de les aportacions als patrimonis protegits.

4. No generaran el dret a reducció les aportacions d'elements afectes a l'activitat que realitzen els contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que realitzen activitats econòmiques.

En cap cas donaran dret a reducció les aportacions efectuades pel mateix contribuent discapacitat titular del patrimoni protegit.

5. La disposició en el període impositiu en què es realitza l'aportació o en els quatre següents de qualsevol bé o dret aportat al patrimoni protegit de la persona amb discapacitat, determinarà les següents obligacions fiscals:

a) Si l'aportant és un contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, este aportant haurà d'integrar en la base imposable del període impositiu en què es produïska l'acte de disposició, les quantitats reduïdes de la base imposable corresponents a les disposicions realitzades, més els interessos de demora que corresponguen.

b) Qualsevol que haja sigut l'aportant, el titular del patrimoni protegit que va rebre l'aportació haurà d'integrar, en la base imposable del període impositiu en què es produïska, l'acte de disposició, la quantitat que haja deixat d'integrar en el període impositiu en què va rebre l'aportació com a conseqüència de l'aplicació del que disposa l'apartat 4 de l'article 16 d'esta llei, més els interessos de demora que corresponguen.

En els casos en què l'aportació s'haja realitzat al patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, a què es referix l'apartat 1 d'este article, per un subjecte passiu de l'Impost sobre Societats, l'obligació descrita en el paràgraf anterior haurà de ser complida per este treballador.

c) A l'efecte del que disposa l'apartat 5 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, el treballador titular del patrimoni protegit haurà de comunicar a l'ocupador que va efectuar les aportacions, les disposicions que s'hagen realitzat en el període impositiu.

En els casos en què la disposició s'haja efectuat en el patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, la comunicació a què es referix el paràgraf anterior també haurà d'efectuar-la el dit treballador.

La falta de comunicació o la realització de comunicacions falses, incorrectes o inexactes constituirà infracció tributària lleu. Esta infracció se sancionarà amb una multa pecuniària fixa de 400 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu este apartat es reduirà conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Als efectes previstos en este apartat, tractant-se de béns o drets homogenis, s'entendrà que van ser disposats els aportats en primer lloc.

No s'aplicarà el que disposa este apartat en cas de defunció del titular del patrimoni protegit, de l'aportant o dels treballadors als qui es referix l'apartat 2 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Article 60. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Podran reduir-se en la base imposable les següents aportacions i contribucions a sistemes de previsió social:

1. Les aportacions realitzades pels partícips a plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que li hagen sigut imputades en concepte de rendiment del treball.

2. Les aportacions i contribucions a mutualitats de previsió social que complisquen els requisits següents:

a) Requisits subjectius:

1r. Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, en la part que tinga com a objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions sempre que no hagen tingut la consideració de despesa deduïble per als rendiments nets d'activitats econòmiques, en els termes que preveu el segon paràgraf de la regla 1a de l'article 28 d'esta llei.

2n. Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, en la part que tinga com a objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3r. Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri o socis treballadors, incloent-hi les contribucions del promotor que els hagen sigut imputades en concepte de rendiments del treball, quan s'efectuen d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, amb la inclusió de la desocupació per als esmentats socis treballadors.

b) Els drets consolidats dels mutualistes només podran fer-se efectius en els supòsits previstos per als plans de pensions, per l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Si es disposa, totalment o parcialment, d'estos drets consolidats en supòsits distints, el contribuent haurà de reposar les reduccions en la base imposable indegudament practicades, mitjançant les oportunes declaracions-liquidacions complementàries, incloent-hi els interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes

per la disposició anticipada dels drets consolidats tributaran com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinguen dels contractes d'assegurança a què es referix l'apartat 3r del paràgraf a) d'este apartat 2, i en este cas, tributaran com a rendiments de treball.

3. Les primes satisfetes als plans de previsió assegurats. Els plans de previsió assegurats es definixen com a contractes d'assegurança que han de complir els requisits següents:

a) El contribuent haurà de ser l'acceptant, assegurat i beneficiari. No obstant això, en cas de defunció, podrà generar dret a prestacions en els termes previstos en el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

b) Les contingències cobertes hauran de ser, únicament, les previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i hauran de tindre com a cobertura principal la de jubilació. Només es permetrà la disposició anticipada, total o parcial, en estos contractes en els supòsits previstos en l'article 8.8 de l'esmentat text refós. En estos contractes no s'aplicarà el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

c) Este tipus d'assegurances obligatòriament haurà d'oferir una garantia d'interés i utilitzar tècniques actuàries.

d) En el condicionat de la pòlissa es farà constar de manera expressa i destacada que es tracta d'un pla de previsió assegurat. La denominació Pla de Previsió Assegurat i les seues sigles estan reservades als contractes d'assegurança que complisquen els requisits previstos en esta llei.

e) Reglamentàriament s'establiran els requisits i les condicions per a la mobilització de la provisió matemàtica a un altre pla de previsió assegurat.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seues normes de desplegament, el règim financer i fiscal de les aportacions, contingències i prestacions d'estos contractes es regirà per la normativa reguladora dels plans de pensions, excepte els aspectes financer-actuàries de les provisions tècniques corresponents. En particular, els drets en un pla de previsió assegurat no podran ser objecte d'embargament, trava judicial o administrativa fins al moment en què es cause el dret a la prestació o que es facen efectius en els supòsits de malaltia greu o desocupació de llarga duració.

4. El conjunt de les aportacions anuals màximes que poden donar dret a reduir la base imposable realitzades als sistemes de previsió social previstos en els apartats 1, 2 i 3 anteriors, incloent-hi, si és el cas, les que hagen sigut imputades pels promotors, no podran excedir les quantitats previstes en l'article 5.3 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Les prestacions percebudes tributaran en la seua integritat sense que en cap cas puguen minorar-se en les quanties corresponents als excessos de les aportacions i contribucions.

5. Els límits d'estes reduccions seran:

a) 8.000 euros anuals per a la suma de les aportacions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i els plans de previsió assegurats previstos en l'apartat 3 anterior, realitzades pels partícips, mutualistes o assegurats.

No obstant això, en cas de partícips, mutualistes o assegurats majors de cinquanta-dos anys, el límit anterior s'incrementarà en 1.250 euros addicionals per cada any d'edat del partípic, mutualista o assegurat que excedisca els cinquanta-dos, i amb el límit màxim de 24.250 euros

per a partícips, mutualistes o assegurats de 65 anys o més.

A estos efectes, no es computaran les contribucions empresarials a què es referix el paràgraf b) següent.

b) Les quantitats previstes en el paràgraf a) anterior, per a les contribucions empresarials realitzades pels promotors de plans de pensions d'ocupació o mutualitats de previsió social que actuen com a instrument de previsió social empresarial a favor dels partícips o mutualistes i imputades a estos.

Les aportacions pròpies que l'empresari individual realitzi a mutualitats de previsió social o a plans de pensions d'ocupació de què, al seu torn, siga promotor i partícip o mutualista s'entendran incloses dins d'este mateix límit.

6. Els partícips, mutualistes o assegurats que hagen efectuat aportacions als sistemes de previsió social a què es referix este article, podran reduir en els cinc exercicis següents les quantitats aportades incloent-hi, si és el cas, les aportacions del promotor que els hagen sigut imputades, que no hagen pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'esta. Esta regla no serà d'aplicació a les aportacions i contribucions que excedisquen els límits màxims prevists en els apartats 4 i 5 anteriors.

7. Amb independència de les reduccions realitzades d'acord amb els límits anteriors, els contribuents el cònjuge dels quals no obtinga rendes a integrar en la base imposable, o les obtinga en quantia inferior a 8.000 euros anuals, podran reduir en la base imposable les aportacions realitzades a plans de pensions, a mutualitats de previsió social i a plans de previsió assegurats dels quals siga partícip, mutualista o titular este cònjuge, amb el límit màxim de 2.000 euros anuals.

Estes aportacions no estaran subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

Article 61. Reduccions per aportacions i contribucions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

1. Les aportacions realitzades a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, d'acord amb el que preveu la disposició adicional deu d'esta llei, podran ser objecte de reducció en la base imposable amb els següents límits màxims:

a) Les aportacions anuals realitzades a plans de pensions a favor de persones amb minusvalidesa amb què existisca relació de parentiu o tutoria, amb el límit de 8.000 euros anuals.

Això sense perjudi de les aportacions que puguen realitzar els seus propis plans de pensions, d'acord amb els límits establits en l'article 60 d'esta llei.

b) Les aportacions anuals realitzades per les persones minusvàlides partícips, amb el límit de 24.250 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'un mateix minusvàlid, incloent-hi les del mateix minusvàlid, no podrà excedir els 24.250 euros anuals. A estos efectes, quan concórreguen diverses aportacions a favor del minusvàlid, hauran de ser objecte de reducció, en primer lloc, les aportacions realitzades pel mateix minusvàlid, i només si estes no aconseguixen el límit de 24.250 euros assenyalat, podran ser objecte de reducció les aportacions realitzades per altres persones a favor seu en la base imposable d'estes, de manera proporcional sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'un mateix minusvàlid pugua excedir els 24.250 euros.

2. El règim regulat en este article també s'aplicarà a les aportacions a mutualitats de previsió social i prestacions d'estes, a favor de minusvàlids que complisquen els requisits prevists en la disposició adicional deu d'esta llei, i a les primes satisfetes als plans de previsió assegurats i les prestacions d'estos que complisquen els requisits prevists en l'article 60 i en la disposició adicional deu d'esta llei. En este cas, els límits establits en l'apartat 1 anterior seran conjunts per a les aportacions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats.

La disposició de drets consolidats d'estes mutualitats de previsió social en supòsits diferents dels prevists en l'esmentada disposició adicional deu tindrà les conseqüències previstes en l'article 60.2.b), segon paràgraf, d'esta llei.

3. Les aportacions als plans de pensions, mutualitats de previsió social i als plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa, realitzades per les persones a qui es referix l'apartat 1 de la disposició adicional deu d'esta llei, no estaran subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

Article 62. Reduccions per pensions compensatòries.

Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, a excepció de les fixades a favor dels fills del contribuent, satisfetes ambdós per decisió judicial, podran ser objecte de reducció en la base imposable.

TÍTOL III

Càlcul de l'Impost

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 63. Quota íntegra estatal.

La quota íntegra estatal serà la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, als quals es referixen els articles 64 i 67 d'esta llei, a les bases liquidables general i especial, respectivament.

Article 64. Escala general de l'Impost.

1. La base liquidable general serà gravada als tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base liquidable — fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta de base liquidable — fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0	0	4.000	9,06
4.000	362,40	9.800	15,84
13.800	1.914,72	12.000	18,68
25.800	4.156,32	19.200	24,71
45.000	8.900,64	En avant	29,16

2. S'entendrà per tipus mitjà de gravamen estatal el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista en l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen estatal s'expressarà amb dos decimals.

Article 65. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacen anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles siga inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 66. Escala aplicable als residents a l'estranger.

En cas dels contribuents que tinguen la seua residència habitual a l'estranger per concórrer alguna de les circumstàncies a què es referixen els apartats 2 i 3 de l'article 9 d'esta llei, les escales aplicables seran les establides en l'apartat 1 de l'article 64 i en l'apartat 1 de l'article 75, ambdós d'esta llei.

Article 67. Tipus de gravamen especials.

1. La base liquidable especial es gravarà al tipus del 9,06 per cent.

2. La base liquidable especial dels contribuents a què es referix l'article 9, apartats 2 i 3, d'esta llei, es gravarà al tipus del 15 per cent.

CAPÍTOL II

Determinació de la quota líquida estatal

Article 68. Quota líquida estatal.

1. La quota líquida estatal de l'Impost serà el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

a) La deducció per inversió en vivenda habitual prevista en l'article 69.1 d'esta llei.

b) El 67 per cent de l'import total de les deduccions previstes en els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 69 d'esta llei.

2. El resultat de les operacions a què es referix l'apartat anterior no podrà ser negatiu.

Article 69. Deduccions.

1. Deducció per inversió en vivenda habitual.

1r. Els contribuents podran aplicar una deducció per inversió en la seua vivenda habitual d'acord amb els següents requisits i circumstàncies:

a) Amb caràcter general, podran deduir-se el 10,05 per cent de les quantitats satisfetes en el període de què es tracte per l'adquisició o rehabilitació de la vivenda que constituïska o constituirà la residència habitual del contribuent. A estos efectes, la rehabilitació haurà de complir les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

La base màxima d'esta deducció serà de 9.015,18 euros anuals i estarà constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de la vivenda, incloent-hi els gastos originats que hagen anat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament alié, l'amortització, els interessos, el cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interés variable dels préstecs hipotecaris regulats en l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, i la resta de gastos derivats d'esta. En cas d'aplicació dels esmentats instruments de cobertura, els interessos satisfets pel contribuent es minoraran en les quantitats obtingudes per l'aplicació de l'esmentat instrument.

També podran aplicar esta deducció per les quantitats que es depositen en entitats de crèdit, en comptes que complisquen els requisits de formalització i disposició que s'establisquen reglamentàriament, i sempre que es destinen a la primera adquisició o rehabilitació de la vivenda habitual, amb el límit, conjuntament amb el que preveu el paràgraf anterior, de 9.015,18 euros anuals.

b) Quan, en l'adquisició o rehabilitació de la vivenda habitual, s'utilitze finançament alié, els percentatges de deducció aplicables a la base de deducció a què es referix el paràgraf a) anterior seran en les condicions i els requisits que s'establisquen reglamentàriament, els següents:

Durant els dos anys següents a l'adquisició o rehabilitació, el 16,75 per cent sobre els primers 4.507,59 euros i el 10,05 per cent sobre l'excés fins a 9.015,18 euros.

Amb posterioritat, els percentatges anteriors seran del 13,4 per cent i del 10,05 per cent, respectivament.

2n. Quan s'adquirisca una vivenda habitual, havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres vivendes habituals anteriors, no es podrà practicar deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova sempre que les quantitats invertides en esta no superen les invertides en les anteriors, en la mesura que hagen sigut objecte de deducció.

Quan l'alienació d'una vivenda habitual haja generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova es minorarà en l'import del guany patrimonial a què s'aplique l'exempció per reinversió. En este cas, no es podrà practicar deducció per l'adquisició de la nova mentres les quantitats invertides en esta no superen tant el preu de l'anterior, en la mesura que haja sigut objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r. S'entendrà per vivenda habitual aquella en què el contribuent residisca durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entendrà que la vivenda va tindre aquell caràcter quan, a pesar de no haver transcorregut este termini, es produïska la defunció del contribuent o concórreguen circumstàncies que necessàriament exigisquen el canvi de vivenda com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de primera ocupació o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t. També podran aplicar la deducció per inversió en vivenda habitual els contribuents que efectuen obres i instal·lacions d'adequació en esta, incloent-hi els elements comuns de l'edifici i els que servisquen de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació hauran de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i comunicació sensorial que facilite el desenvolupament digne i adequat de les persones amb minusvalidesa, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

b) Donaran dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que hagen d'efectuar-se en la vivenda habitual del contribuent, per raó de la minusvalidesa del mateix contribuent, del seu cònjuge, ascendents o descendents que convisquen amb ell.

c) La vivenda ha d'estar ocupada per qualsevol de les persones a què es referix el paràgraf anterior a títol de propietari, arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

d) La base màxima d'esta deducció, independentment de la fixada en el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, serà de 12.020,24 euros anuals.

e) Quan, en la inversió per a l'adequació de la vivenda, s'utilitze finançament alié, els percentatges de deducció aplicables seran, en les condicions i els requisits que

s'establisquen reglamentàriament, els previstos en el paràgraf b) de l'apartat 1 anterior.

f) S'entendrà com a circumstància que necessàriament exigix el canvi de vivenda quan l'anterior siga inadeguada segons la minusvalidesa.

2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuents per este Impost que exercisquen activitats econòmiques, se'ls aplicaran els incentius i estímuls a la inversió empresarial establits o que s'establisquen en la normativa de l'Impost sobre Societats, a excepció de la deducció prevista en l'article 42 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

No obstant això, quan es tracte de contribuents per este Impost que exercisquen activitats econòmiques i determinen el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva:

a) Se'ls aplicaran les deduccions per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació previstes en l'article 36 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, en la manera i amb els límits establits en l'article 44 de la dita llei, i en l'article 70.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. La base conjunta d'estes deduccions tindrà com a límit el rendiment net de les activitats econòmiques, pel mètode d'estimació objectiva, computat per a la determinació de la base imposable.

b) La resta d'incentius a què es referix este apartat 2, només se'ls aplicaran quan així s'establisca reglamentàriament tenint en compte les característiques i obligacions formals de l'esmentat mètode.

3. Deduccions per donatius.

Els contribuents podran aplicar, en este concepte:

a) Les deduccions previstes en la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.

b) El 10 per cent de les quantitats donades a les fundacions legalment reconegudes que reten comptes a l'òrgan del protectorat corresponent, així com a les associacions declarades d'utilitat pública no incloses en el paràgraf anterior.

4. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

1r. Contribuents residents a Ceuta o Melilla.

a) Els contribuents que tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla es deduiran el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment corresponga a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables que hagen sigut obtingudes a Ceuta o Melilla.

b) També aplicaran la present deducció els contribuents que mantinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a tres anys, en els períodes impositius iniciats amb posterioritat al final d'eixe termini, per les rendes obtingudes fora de les dites ciutats quan, almenys, una tercera part del patrimoni net del contribuent, determinat conforme a la normativa reguladora de l'Impost sobre el Patrimoni, estiga situat en les dites ciutats.

La quantia màxima de les rendes, obtingudes fora de les dites ciutats, que pot acollir-se a esta deducció serà l'import net dels rendiments i guanys i pèrdues patrimonials obtinguts en les dites ciutats.

2n. Els contribuents que no tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla, es deduiran el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment

corresponga a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables positives que hagen sigut obtingudes a Ceuta o Melilla.

En cap cas s'aplicarà esta deducció a les rendes següents:

Les procedents d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, excepte quan la totalitat dels seus actius estiga invertida a Ceuta o Melilla, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Les rendes a què es referixen els paràgrafs a), e) i i) de l'apartat següent.

3r. Als efectes previstos en esta llei, es consideraran rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

a) Els rendiments del treball, quan es deriven de treballs de qualsevol classe realitzats en estos territoris.

b) Els rendiments que procedisquen de la titularitat de béns immobles situats a Ceuta o Melilla o de drets reals que recaiguen sobre estos.

c) Les que procedisquen de l'exercici d'activitats econòmiques efectivament realitzades, en les condicions que reglamentàriament es determinen, a Ceuta o Melilla.

d) Els guanys patrimonials que procedisquen de béns immobles radicats a Ceuta o Melilla.

e) Els guanys patrimonials que procedisquen de béns mobles situats a Ceuta o Melilla.

f) Els rendiments del capital mobiliari procedents d'obligacions o préstecs, quan els capitals es troben invertits en estos territoris i allí generen les rendes corresponents.

g) Els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

h) Les rendes procedents de societats que operen efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en estos territoris.

i) Els rendiments procedents de depòsits o comptes en qualsevol classe d'institucions financeres situades a Ceuta o Melilla.

5. Deducció per actuacions per a la protecció i difusió del Patrimoni Històric Espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats Patrimoni Mundial.

Els contribuents tindran dret a una deducció en la quota del 15 per cent de l'import de les inversions o gastos que realitzen per a:

a) L'adquisició de béns del patrimoni històric Espanyol, realitzada fora del territori espanyol per a la seua introducció dins d'este territori, sempre que els béns siguen declarats béns d'interés cultural o inclosos en l'Inventari general de béns mobles en el termini d'un any des de la seua introducció i romanguen en territori espanyol i dins del patrimoni del titular durant, almenys, quatre anys.

La base d'esta deducció serà la valoració efectuada per la Junta de qualificació, valoració i exportació de béns del patrimoni històric espanyol.

b) La conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns de la seua propietat que estiguen declarats d'interés cultural conforme a la normativa del patrimoni històric de l'Estat i de les comunitats autònomes, sempre que es complisquen les exigències establides en la dita normativa, en particular, respecte dels deures de visita i exposició pública dels dits béns.

c) La rehabilitació d'edificis, el manteniment i reparació de les seues teulades i fatxades, així com la millora d'infraestructures de la seua propietat situats en l'entorn que siga objecte de protecció de les ciutats espanyoles o dels conjunts arquitectònics, arqueològics, naturals o paisatgístics i dels béns declarats Patrimoni Mundial per la UNESCO situats a Espanya.

6. Deducció per compte estalvi-empresa.

Els contribuents podran aplicar una deducció per les quantitats que es depositen en entitats de crèdit, en comptes separats de qualsevol altre tipus d'imposició, destinades a la constitució d'una societat, Nova Empresa, regulada en el capítol XII de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada, d'acord amb els següents requisits i circumstàncies:

1r. El saldo del compte estalvi-empresa haurà de destinar-se a la subscripció com a soci fundador de les participacions de la societat Nova Empresa.

Per la seua banda, la societat Nova Empresa, en el termini màxim d'un any des de la seua vàlida constitució, haurà de destinar els fons aportats pels socis que s'hagen acollit a la deducció a:

- L'adquisició de l'immobilitzat material i immaterial exclusivament que afecte l'activitat, en els termes previstos en l'article 27 d'esta llei.
- Gastos de constitució i de primer establiment.
- Gastos de personal empleat amb contracte laboral.

En tot cas, la societat Nova Empresa haurà de tindre, abans de la finalització del termini indicat, almenys, un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seua activitat i una persona amb contracte laboral i a jornada completa.

S'entendrà que no s'ha complit el que preveu este apartat quan la societat Nova Empresa realitze les activitats que s'hagen realitzat anteriorment sota una altra titularitat.

2n. La base màxima d'esta deducció serà de 9.000 euros anuals i estarà constituïda per les quantitats depositades en cada període impositiu fins a la data de la subscripció de les participacions de la societat Nova Empresa.

3r. El percentatge de deducció aplicable sobre la base de deducció a què es referix l'apartat 2n anterior serà del 15 per cent.

4t. La societat Nova Empresa haurà de mantindre durant, almenys, els dos anys següents a l'inici de l'activitat:

- L'activitat econòmica en què consistisca el seu objecte social, i no podrà reunir en este termini els requisits per a tindre la consideració de societat patrimonial.
- Almenys, un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seua activitat i una persona amb contracte laboral i a jornada completa.
- Els actius en què s'haja materialitzat el saldo del compte estalvi-empresa, que hauran de romandre en funcionament en el patrimoni que afecte la nova empresa.

5t. Es perdrà el dret a la deducció:

- Quan el contribuent dispose de quantitats depositades en el compte estalvi-empresa per a fins diferents de la constitució de la seua primera societat Nova Empresa. En cas de disposició parcial s'entendrà que les quantitats disposades són les primeres depositades.
- Quan transcórreguen quatre anys, a partir de la data en què va ser obert el compte, sense que s'haja inscrit en el Registre Mercantil la societat Nova Empresa.
- Quan es transmeten «inter vivos» les participacions dins del termini previst en l'apartat 4t anterior.
- Quan la societat Nova Empresa no complisca les condicions que determinen el dret a esta deducció.

6t. Quan, en períodes impositius posteriors al de la seua aplicació, es perda el dret, en tot o en part, a les deduccions practicades, el contribuent estarà obligat a sumar, a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica o complementària meritades en l'exercici en què s'hagen incomplert els requisits, les quantitats inde-

gudament deduïdes, més els interessos de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

7m. Cada contribuent només podrà mantindre un compte estalvi-empresa i únicament tindrà dret a la deducció per la primera societat Nova Empresa que constituïska.

8u. Els comptes d'estalvi-empresa hauran d'identificar-se en els mateixos termes que els establits per al cas dels comptes vivenda.

Article 70. Límits de determinades deduccions.

1. La base de les deduccions a què es referixen els apartats 3 i 5 de l'article 69 d'esta llei, no podrà excedir el 10 per cent de la base liquidable del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es referix l'apartat 2 de l'article 69 d'esta llei seran els que establisca la normativa de l'Impost sobre Societats per als incentius i estímuls a la inversió empresarial. Estos límits, s'aplicaran sobre la quota que resulte de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica o complementària, en l'import total de les deduccions per inversió en la vivenda habitual, previstes en els articles 69.1 i 79, d'esta, i per inversions i gastos en béns d'interés cultural.

Article 71. Comprovació de la situació patrimonial.

1. L'aplicació de la deducció per inversió en vivenda i de la deducció per compte d'estalvi-empresa requerirà que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedisca el valor que tinga la seua comprovació al començament d'este, almenys, en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i la resta de gastos de finançament.

2. A estos efectes, no es computaran els increments o disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que, al final d'este, continuen formant part del patrimoni del contribuent.

TÍTOL IV

Gravamen autonòmic o complementari

CAPÍTOL I

Normes comunes

Article 72. *Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari.*

Per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari s'aplicaran les normes relatives a la subjecció a l'impost, i determinació de la capacitat econòmica contingudes en els títols I i II d'esta llei, així com les relatives a la tributació familiar, règims especials i institucions d'inversió col·lectiva, contingudes en els títols VI, VII i VIII d'esta llei.

CAPÍTOL II

Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma

Article 73. *Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.*

1. A l'efecte d'esta llei, es considerarà que els contribuents amb residència habitual en territori espanyol són residents al territori d'una comunitat autònoma:

1r. Quan romanguen en el seu territori un nombre més gran de dies del període impositiu.

Per a determinar el període de permanència es computaran les absències temporals.

Excepte prova en contra, es considerarà que una persona física roman al territori d'una comunitat autònoma quan en este territori radique la seua vivenda habitual.

2n. Quan no siga possible determinar la permanència a què es referix l'ordinal 1r anterior, es consideraran residents al territori de la comunitat autònoma, on tinguen el seu principal centre d'interessos. Es considerarà com a tal el territori on obtinguen la major part de la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, determinada pels següents components de renda:

a) Rendiments del treball que s'entendran obtinguts on radique el centre de treball respectiu, si existix.

b) Rendiments del capital immobiliaris i guanys patrimonials derivats de béns immobles que s'entendran obtinguts al lloc en què radiquen estos.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals que, s'entendran obtinguts on radique el centre de gestió de cada una d'estes.

3r. Quan no puga determinar-se la residència conforme als criteris establits en els ordinals 1r i 2n anteriors, es consideraran residents al lloc de la seua última residència declarada als efectes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

2. Les persones físiques residents al territori d'una comunitat autònoma que passen a tindre la seua residència habitual al d'una altra, compliran les seues obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan esta actue com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que preveu l'apartat 3 següent haja de considerar-se que no hi ha hagut canvi de residència, les persones físiques hauran de presentar les declaracions complementàries que corresponguen, incloent-hi els interessos de demora.

El termini de presentació de les declaracions complementàries acabarà el mateix dia que concloga el termini de presentació de les declaracions per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponents a l'any en què concórreguen les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 3 següent, determinen que haja de considerar-se que no hi ha hagut canvi de residència.

3. No produiran efecte els canvis de residència que tinguen com a objecte principal aconseguir una menor tributació efectiva en este impost.

Es presumirà, llevat que la nova residència es prolongue de manera continuada durant, almenys, tres anys, que no hi ha hagut canvi, amb relació al rendiment cedit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que l'any en el qual es produïx el canvi de residència o en el següent, la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga superior en, almenys, un 50 per cent a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta, es determinarà d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en el qual es produïx la situació a què es referix el paràgraf a) anterior, la seua tributació efectiva per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga inferior a la que haja correspost d'acord amb la normativa aplicable en la comunitat autònoma en què residia amb anterioritat al canvi.

c) Que l'any següent a aquell en el qual es produïx la situació a què es referix el paràgraf a) anterior, o en

el següent, torne a tindre la seua residència habitual al territori de la comunitat autònoma en què va residir amb anterioritat al canvi.

4. Les persones físiques residents en territori espanyol que no romanguen en este territori més de 183 dies durant l'any natural es consideraran residents en el territori de la comunitat autònoma en què radique el nucli principal o la base de les seues activitats o dels seus interessos econòmics.

5. Les persones físiques residents en territori espanyol per aplicació de la presumpció prevista en l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 d'esta llei es consideraran residents al territori de la comunitat autònoma en què residisquen habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguen d'estes.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic o complementari

SECCIÓ 1a. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 74. Quota íntegra autonòmica o complementària.

La quota íntegra autonòmica o complementària de l'impost serà la suma de les quanties resultants d'aplicar els tipus de gravamen als quals es referixen els articles 75 i 77 d'esta llei, a la base liquidable general i especial, respectivament.

Article 75. Escala autonòmica o complementària de l'impost.

1. La base liquidable general serà gravada als tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, hagen sigut aprovades per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat l'escala a què es referix el paràgraf anterior, serà aplicable la següent escala complementària:

Base liquidable — fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable — fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0	0	4.000	5,94
4.000	237,60	9.800	8,16
13.800	1.037,28	12.000	9,32
25.800	2.155,68	19.200	12,29
45.000	4.515,36	En avant	15,84

2. S'entendrà per tipus mitjà de gravamen autonòmic o complementari el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista en l'apartat anterior per la base liquidable general.

El tipus mitjà de gravamen autonòmic s'expressarà amb dos decimals.

Article 76. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacen anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles siga inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 77. Tipus de gravamen especial.

La base liquidable especial es gravarà amb el tipus del 5,94 per cent.

SECCIÓ 2a. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA**Article 78. Quota líquida autonòmica o complementària.**

1. La quota líquida autonòmica o complementària serà el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica o complementària en la suma de:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en vivenda habitual prevista en l'article 79 d'esta llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial establits en l'article 71.

b) El 33 per cent de l'import total de les deduccions previstes en els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 69 d'esta llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial previstos en els seus articles 70 i 71.

c) L'import de les deduccions establides per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències previstes en la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.

2. El resultat de les operacions a què es referix l'apartat anterior no podrà ser negatiu.

Article 79. Tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en vivenda habitual.

1. El tram autonòmic de la deducció per inversió en vivenda habitual regulada en l'article 69.1 d'esta llei serà el resultat d'aplicar a la base de la deducció, d'acord amb els requisits i les circumstàncies previstes en este, els percentatges que, conforme al que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, hagen sigut aprovats per la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat els percentatges a què es referix l'apartat anterior, s'aplicaran els següents:

- a) Amb caràcter general el 4,95 per cent.
- b) Quan s'utilitze finançament alié, els percentatges incrementats als quals es referix l'article 69.1.1.b) d'esta llei, seran del 8,25 per cent i 6,6 per cent, respectivament.

TÍTOL V**Quota diferencial****Article 80. Quota diferencial.**

La quota diferencial serà el resultat de minorar la quota líquida total de l'impost, que serà la suma de les quotes líquides, estatal i autonòmica en els imports següents:

a) Les deduccions per doble imposició de dividends i per doble imposició internacional previstes en els articles 81 i 82 d'esta llei.

b) Les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats previstos en esta llei i en les seues normes reglamentàries de desplegament.

c) Les deduccions a què es referixen l'article 92.8 i l'article 93.4 d'esta llei.

d) Quan el contribuent adquireisca la seua condició per canvi de residència, les retencions i els ingressos a compte a què es referix l'apartat 8 de l'article 101 d'esta llei, així com les quotes satisfetes de l'impost sobre la Renda de no Residents i meritades durant el període impositiu en què es produisca el canvi de residència.

e) Les retencions a què es referix l'apartat 11 de l'article 101 d'esta llei.

Article 81. Deducció per doble imposició de dividends.

1. Es deduiran els imports que resulten d'aplicar els percentatges que a continuació s'indiquen, quan es tracte dels rendiments a què es referix l'apartat 1 de l'article 23 d'esta llei:

40 per cent, amb caràcter general.

25 per cent quan, d'acord amb l'esmentat precepte, haja procedit multiplicar el rendiment pel percentatge del 125 per cent.

Zero per cent quan, d'acord amb l'esmentat precepte, haja procedit multiplicar el rendiment pel percentatge del 100 per cent.

Per a la deducció per doble imposició corresponent als retorns de les cooperatives protegides i especialment protegides, regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 32 de la dita llei.

2. La base d'esta deducció estarà constituïda per l'import íntegre percebut.

3. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota líquida podran deduir-se en els quatre anys següents.

Article 82. Deducció per doble imposició internacional.

1. Quan, entre les rendes del contribuent, figuren rendiments o guanys patrimonials obtinguts i gravats en l'estranger, es deduirà la menor de les quantitats següents:

a) L'import efectiu d'allò que s'ha satisfet en l'estranger per raó d'un impost de naturalesa idèntica o anàloga a este impost o a l'impost sobre la Renda de no Residents sobre estos rendiments o guanys patrimonials.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu de gravamen a la part de base liquidable gravada en l'estranger.

2. A este efecte, el tipus mitjà efectiu de gravamen serà el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota líquida total per la base liquidable. Amb este fi, s'haurà de diferenciar el tipus de gravamen que corresponga a les rendes que hagen d'integrar-se en la part general o especial de la base imposable, segons corresponga. El tipus de gravamen s'expressarà amb dos decimals.

3. Quan s'obtinguen rendes en l'estranger a través d'un establiment permanent es practicarà la deducció per doble imposició internacional prevista en este article, i en cap cas, serà d'aplicació el procediment d'eliminació de la doble imposició previst en l'article 22 del text refós de la Llei de l'impost sobre Societats.

Article 83. Deducció per maternitat.

1. Les dones amb fills menors de tres anys amb dret a l'aplicació del mínim per descendents previst en l'article 43 d'esta llei que, realitzen una activitat per compte propi o aliena per la qual estiguen donades d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat, podran minorar la quota diferencial d'este impost

fins en 1.200 euros anuals per cada fill menor de tres anys.

En els supòsits d'adopció o acolliment, tant preadopriu com permanent, la deducció es podrà practicar, amb independència de l'edat del menor, durant els tres anys següents a la data de la inscripció en el Registre Civil.

Quan la inscripció no siga necessària, la deducció es podrà practicar durant els tres anys posteriors a la data de la resolució judicial o administrativa que la declare.

En cas de defunció de la mare, o quan la guarda i custòdia s'atribuísca de manera exclusiva al pare o, si és el cas, a un tutor, sempre que complisca els requisits previstos en este article, este tindrà dret a la pràctica de la deducció pendent.

2. La deducció es calcularà de manera proporcional al nombre de mesos en què es complisquen de manera simultània els requisits previstos en l'apartat 1 anterior, i tindrà com a límit per a cada fill les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i Mutualitats meritades en cada període impositiu amb posterioritat al naixement o adopció.

A l'efecte del càlcul d'este límit es computaran les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que puguen correspondre.

3. Es podrà sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'abonament de la deducció de manera anticipada. En estos supòsits, no es minorarà la quota diferencial de l'impost.

4. Reglamentàriament es regularan el procediment i les condicions per a tindre dret a la pràctica d'esta deducció, així com els supòsits en què es puga sol·licitar de manera anticipada l'abonament d'esta.

TÍTOL VI

Tributació familiar

Article 84. *Tributació conjunta.*

1. Podran tributar conjuntament les persones que formen part d'alguna de les següents modalitats d'unitat familiar:

1a. La integrada pels cònjuges no separats legalment i, si n'hi ha:

a) Els fills menors, a excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquen independents d'estos.

b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2a. En els casos de separació legal, o quan no existisca vincle matrimonial, la formada pel pare o la mare i tots els fills que convisquen amb un o altre i que reuniten els requisits a què es referix la regla 1a d'este article.

2. Ningú podrà formar part de dos unitats familiars al mateix temps.

3. La determinació dels membres de la unitat familiar es realitzarà atenent a la situació existent a 31 de desembre de cada any.

Article 85. *Opció per la tributació conjunta.*

1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar podran optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions del present títol, sempre que tots els seus membres siguen contribuents per este impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincularà per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta haurà de comprendre la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta declaració individual, els restants hauran d'utilitzar el mateix règim.

L'opció exercitada per a un període impositiu no podrà ser modificada amb posterioritat respecte d'este, una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents tributaran individualment, llevat que manifesten expressament la seua opció en el termini de 10 dies a partir del requeriment de l'Administració tributària.

Article 86. *Normes aplicables en la tributació conjunta.*

1. En la tributació conjunta seran aplicables les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposable i liquidable i determinació del deute tributari, amb les especialitats que es fixen en els apartats següents.

2. Els imports i límits quantitius establits a l'efecte de la tributació individual, s'aplicaran en idèntica quantia en la tributació conjunta, sense que corresponga la seua elevació o multiplicació en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant això:

1r. Els límits màxims de reducció en la base imposable previstos en l'apartat 5 de l'article 60 d'esta llei seran aplicats individualment per cada partícip o mutualista integrat en la unitat familiar.

2n. En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 84 d'esta llei, el mínim personal previst en l'article 42 d'esta llei serà de 3.400 euros per cada un dels cònjuges.

Per a l'aplicació de les reduccions per edat i assistència, així com les reduccions per discapacitat establides en els apartats 1 i 4 de l'article 58 d'esta llei, es tindran en compte les circumstàncies personals de cada un dels cònjuges integrats en la unitat familiar.

3r. En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 84 d'esta llei, el mínim personal previst en l'article 42 d'esta llei serà de 5.550 euros. Quan el contribuent convisca amb el pare o la mare d'alguns dels fills que formen part de la seua unitat familiar, el mínim personal serà el previst en l'article 42 d'esta llei.

4t. En cap cas, correspondrà l'aplicació del mínim personal pels fills, sense perjudi de la quantia que corresponga pel mínim per descendents i per les reduccions per atenció de fills o discapacitat.

3. En la tributació conjunta seran compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, realitzades i no compensades pels contribuents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors que hagen tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta seran compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, per aquells contribuents als quals corresponguen d'acord amb les regles sobre individualització de rendes contingudes en esta llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagen optat per la tributació conjunta, seran gravades acumuladament.

6. Tots els membres de la unitat familiar quedaran conjuntament i solidàriament sotmesos a l'impost, sense perjudi del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que corresponga a cada un d'ells.

TÍTOL VII

Règims especials

SECCIÓ 1a. IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 87. *Imputació de rendes immobiliàries.*

1. En el supòsit dels béns immobles urbans, qualificats com a tals en l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, no afectes a activitats econòmiques, ni generadores de rendiments del capital immobiliari, excloent-ne la vivenda habitual i el sòl no edificat, tindrà la consideració de renda imputada la quantitat que resulte d'aplicar el 2 per cent al valor cadastral, i es determinarà proporcionalment el nombre de dies que corresponga en cada període impositiu.

En cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagen sigut revisats o modificats, de conformitat amb els procediments regulats en els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, i hagen entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, la renda imputada serà l'1,1 per cent del valor cadastral.

Si a la data de meritació de l'impost, els immobles a què es referix este apartat no tenen valor cadastral o este no ha sigut notificat al titular, es prendrà com a base d'imputació d'estos el 50 per cent d'aquell pel qual hagen de computar-se a l'efecte de l'impost sobre el Patrimoni. En estos casos, el percentatge serà de l'1,1 per cent.

Quan es tracte d'immobles en construcció i en els supòsits en què, per raons urbanístiques, l'immoble no siga susceptible d'ús, no s'estimarà cap renda.

2. Estes rendes s'imputaran als titulars dels béns immobles d'acord amb l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el Patrimoni.

Quan existisquen drets reals de gaudi, la renda computable a este efecte en el titular del dret serà la que corresponga al propietari.

3. En els supòsits de drets d'aprofitament per torn de béns immobles, la imputació s'efectuarà al titular del dret real, prorratjant la base liquidable de l'impost sobre Béns Immobles en funció de la duració anual del període d'aprofitament.

Quan no puga determinar-se la base liquidable, es prendrà com a base d'imputació el preu d'adquisició del dret d'aprofitament.

No correspondrà la imputació de renda immobiliària als titulars de drets d'aprofitament per torn de béns immobles, quan la seua duració no excedisca les dos setmanes per any.

SECCIÓ 2a. ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES

Article 88. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

Tindran la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes aquelles a què es referix l'article 10 d'esta llei i, en particular, les entitats constituïdes en l'estranger, la naturalesa jurídica de les quals siga idèntica o anàloga a la de les entitats en atribució de rendes constituïdes d'acord amb les lleis espanyoles.

Les rendes corresponents a les entitats en règim d'atribució de rendes s'atribuiran als socis, hereus, comuns o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix esta secció 2a.

Article 89. *Qualificació de la renda atribuïda.*

Les rendes de les entitats en règim d'atribució de rendes atribuïdes als socis, hereus, comuns o partícips tindran la naturalesa derivada de l'activitat o font d'on procedisquen per a cada un d'ells.

Article 90. *Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.*

1. Per al càlcul de les rendes a atribuir a cada un dels socis, hereus, comuns o partícips, s'aplicaran les regles següents:

1a. Les rendes es determinaran d'acord amb les normes d'este impost, i no seran aplicables les reduccions previstes en els articles 21.2, 21.3, 24.2, 30 i 94.2 d'esta llei, amb les especialitats següents:

a) La renda atribuïble es determinarà d'acord amb el que preveu la normativa de l'impost sobre Societats quan tots els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes siguen subjectes passius d'este impost o contribuents per l'impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent, sempre que en el primer cas no tinguen la consideració de societats patrimonials.

b) La determinació de la renda atribuïble als contribuents de l'impost sobre la Renda de no Residents sense establiment permanent s'efectuarà d'acord amb el que preveu el capítol IV del text refós de la Llei de l'impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

c) Per al càlcul de la renda atribuïble als membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes que siguen subjectes passius de l'impost sobre Societats o contribuents per l'impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent o sense establiment permanent que no siguen persones físiques, procedent de guanys patrimonials derivats de la transmissió d'elements no afectes al desenvolupament d'activitats econòmiques, no serà aplicable el que disposa la disposició transitòria novena d'esta llei.

2a. La part de renda atribuïble als socis, hereus, comuns o partícips, contribuents per este impost o per l'impost sobre Societats, que formen part d'una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda en l'estranger, es determinarà d'acord amb allò que assenyala la regla 1a anterior.

3a. Quan l'entitat en règim d'atribució de rendes obtinga rendes de font estrangera que procedisquen d'un país amb què Espanya no tinga subscrit un conveni per a evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació, no es computaran les rendes negatives que excedisquen les positives obtingudes en el mateix país i procedisquen de la mateixa font. L'excés es computarà en els quatre anys següents d'acord amb el que assenyala esta regla 3a.

2. Estaran subjectes a retenció o ingrés a compte, d'acord amb les normes d'este impost, les rendes que se satisfacen o s'abonen a les entitats en règim d'atribució de rendes, amb independència que tots o algun dels seus membres siga contribuent per este impost, subjecte passiu de l'impost sobre Societats o contribuent per l'impost sobre la Renda de no Residents. La dita retenció o ingrés a compte es deduirà en la imposició personal del soci, hereu, comú o partícip, en la mateixa proporció en què s'atribuisquen les rendes.

3. Les rendes s'atribuiran als socis, hereus, comuns o partícips segons les normes o pactes aplicables en cada cas i, si estos no consten a l'Administració tributària en forma fefaent, s'atribuiran per parts iguals.

4. Els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes que siguen contribuents per este impost podran

practicar en la seua declaració les reduccions previstes en els articles 21.2, 21.3, 24.2, 30 i 94.2 d'esta llei.

5. Els subjectes passius de l'Impost sobre Societats i els contribuents per l'Impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent, que siguen membres d'una entitat en règim d'atribució de rendes que adquirisca accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, integraran en la seua base imposable l'import de les rendes comptabilitzades o que hagen de comptabilitzar-se, procedents de les esmentades accions o participacions. Així mateix, integraran en la seua base imposable l'import dels rendiments del capital mobiliari derivats de la cessió a tercers de capitals propis que s'hagen meritat a favor de l'entitat en règim d'atribució de rendes.

Article 91. *Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.*

1. Les entitats en règim d'atribució de rendes hauran de presentar una declaració informativa, amb el contingut que reglamentàriament s'establisca, relativa a les rendes que cal atribuir als seus socis, hereus, comuns o partícips, residents o no en territori espanyol.

2. L'obligació d'informació a què es referix l'apartat anterior haurà de ser complida per qui tinga la consideració de representant de l'entitat en règim d'atribució de rendes, d'acord amb el que preveu l'article 45.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, o pels seus membres contribuents per este Impost o subjectes passius per l'Impost sobre Societats en el cas de les entitats constituïdes en l'estranger.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes hauran de notificar als seus socis, hereus, comuns o partícips, la renda total de l'entitat i la renda atribuïble a cada un d'ells en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

4. El ministre d'Hisenda establirà el model, així com el termini, lloc i forma de presentació de la declaració informativa a què es referix este article.

5. No estaran obligades a presentar la declaració informativa a què es referix l'apartat 1 d'este article les entitats en règim d'atribució de rendes que no exercisquen activitats econòmiques i les rendes de les quals no excedisquen 3.000 euros anuals.

SECCIÓ 3a. TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL

Article 92. *Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.*

1. Els contribuents imputaran la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en territori espanyol, quan la dita renda pertanga a alguna de les classes previstes en l'apartat 2 d'este article i es complisquen les circumstàncies següents:

a) Que per si mateixes o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats o amb altres contribuents units per vincles de parentiu, incloent-hi el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat fins al segon grau inclusivament, tinguen una participació igual o superior al 50 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'esta última.

La participació que tinguen les entitats vinculades no residents es computarà per l'import de la participació indirecta que determine en les persones o entitats vinculades residents en territori espanyol.

L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure es determinarà en proporció a la participació en els resultats

i, si no n'hi ha, a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot de l'entitat.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes previstes en l'apartat 2, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'Impost sobre Societats, siga inferior al 75 per cent del que haja correspost, d'acord amb les normes de l'esmentat Impost.

2. Únicament s'imputarà la renda positiva que provinga de cada una de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguen sobre estos, llevat que estiguen vinculats a una activitat empresarial, de conformitat amb el que disposa l'article 27 d'esta llei, o cedits en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes previstos en els apartats 1 i 2 de l'article 23 d'esta llei.

No s'entendrà inclosa en este paràgraf b) la renda positiva que procedisca dels següents actius financers:

1r. Els tinguts per a complir obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

2n. Els que incorporen drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establides com a conseqüència del desenvolupament d'activitats empresarials.

3r. Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

4t. Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seues activitats empresarials, sense perjuí del que estableix el paràgraf c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entendrà que procedix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es referix el paràgraf c), quan el cedent i el cessionari pertanguen a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç i els ingressos del cessionari procedisquen, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de servicis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, quan determinen gastos fiscalment deduïbles en les dites persones residents.

No s'inclourà la renda positiva quan més del 50 per cent dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de servicis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedisquen d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

d) Transmissions dels béns i drets referits en els paràgrafs a) i b) que generen guanys i pèrdues patrimonials.

No s'inclouran les rendes previstes en els paràgrafs a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident quan procedisquen o es deriven d'entitats en què participe, directament o indirectament, en més del cinc per cent, quan es complisquen els dos requisits següents:

1r. Que l'entitat no resident dirigisca i gestione les participacions mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

2n. Que els ingressos de les entitats de què s'obtinguen les rendes procedisquen, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

A este efecte, s'entendrà que procedixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes previstes en els paràgrafs a), b) i d) que tinguen el seu origen en entitats que complisquen el requisit 2n anterior i estiguen participades, directament o indirectament, en més del cinc per cent per l'entitat no resident.

3. No s'imputaran les rendes previstes en els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports siga inferior al 15 per cent de la renda total o al 4 per cent dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits establits en el paràgraf anterior podran referir-se a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

En cap cas s'imputarà una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No s'imputarà en la base imposable del contribuïent l'impost o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre Societats efectivament satisfet per la societat no resident per la part de renda que cal incloure.

Les rendes positives de cada una de les fonts esmentades en l'apartat 2 s'imputaran en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'esta llei.

4. Estaran obligats a la corresponent imputació els contribuïents compresos en el paràgraf a) de l'apartat 1, que participen directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En este últim cas, l'import de la renda positiva serà el corresponent a la participació indirecta.

5. La imputació es realitzarà en el període impositiu que comprega el dia en què l'entitat no resident en territori espanyol haja conclòs el seu exercici social que, a este efecte, no podrà entendre's de duració superior a 12 mesos, llevat que el contribuïent opte per realitzar la dita inclusió en el període impositiu que comprega el dia en què s'aproven els comptes corresponents a este exercici, sempre que no hagen transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de conclusió del dit exercici.

L'opció es manifestarà en la primera declaració de l'impost en què haja de produir efecte i haurà de mantindre's durant tres anys.

6. L'import de la renda positiva que s'ha d'imputar en la base imposable es calcularà d'acord amb els principis i criteris establits en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, i en les restants disposicions relatives a l'Impost sobre Societats per a la determinació de la base imposable. S'entendrà per renda total l'import de la base imposable que resulte d'aplicar estos mateixos criteris i principis.

A este efecte, s'utilitzarà el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en territori espanyol.

7. No s'imputaran els dividendes o participacions en beneficis en la part que corresponga a la renda positiva que haja sigut imputada. El mateix tractament serà aplicable als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, i s'entendran aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

Una mateixa renda positiva només podrà ser objecte d'imputació per una sola vegada, siga quina siga la forma i l'entitat en què es manifeste.

8. Serà deduïble de la quota líquida l'impost o gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la

distribució dels dividendes o participacions en beneficis, siga de conformitat amb un conveni per a evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracte, en la part que corresponga a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Esta deducció es practicarà encara que els impostos corresponguen a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la inclusió.

En cap cas es deduiran els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Esta deducció no podrà excedir la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la renda positiva imputada en la base imposable.

9. Per a calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'empraran les regles contingudes en el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 35 d'esta llei, en relació a la renda positiva imputada en la base imposable. Els beneficis socials a què es referix l'esmentat precepte seran els corresponents a la renda positiva imputada.

10. Els contribuïents als quals s'aplique el que preveu el present article hauran de presentar conjuntament amb la declaració per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les següents dades relatives a l'entitat no resident en territori espanyol:

- Nom o raó social i lloc del domicili social.
- Relació d'administradors.
- Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- Import de les rendes positives que hagen de ser imputades.
- Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que haja de ser imputada.

11. Quan l'entitat participada siga resident de països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals, es presumirà que:

- Es complix la circumstància prevista en el paràgraf b) de l'apartat 1.
- La renda obtinguda per l'entitat participada procedix de les fonts de renda a què es referix l'apartat 2.
- La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per cent del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions contingudes en els paràgrafs anteriors admetran prova en contra.

Les presumpcions contingudes en els paràgrafs anteriors no seran aplicables quan l'entitat participada consolide els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de Comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

12. El que preveu este article s'entendrà sense perjudic del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern i en l'article 4 d'esta llei.

13. El que preveu este article no serà aplicable quan l'entitat no resident en territori espanyol siga resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que residisca en un territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal.

SECCIÓ 4a. DRETS D'IMATGE

Article 93. Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.

1. Els contribuïents imputaran en la seua base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques la quantitat a què es referix l'apartat 3 quan concórreguen les circumstàncies següents:

- Que hagen cedit el dret a l'explotació de la seua imatge o hagen consentit o autoritzat la seua utilització

a una altra persona o entitat, resident o no resident. A l'efecte del que disposa este paràgraf, serà indiferent que la cessió, consentiment o autorització haja tingut lloc quan la persona física no siga contribuent.

b) Que presten els seus servicis a una persona o entitat en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o entitat amb què el contribuent mantinga la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat vinculada amb elles en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats haja obtingut, mitjançant actes concertats amb persones o entitats residents o no residents, la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o autorització per a la utilització de la imatge de la persona física.

2. La imputació a què es referix l'apartat anterior no serà procedent quan els rendiments del treball obtinguts en el període impositiu per la persona física a què es referix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguen inferiors al 85 per cent de la suma dels esmentats rendiments més la total contraprestació a càrrec de la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat anterior pels actes allí assenyalats.

3. La quantitat que cal imputar serà el valor de la contraprestació que haja satisfet amb anterioritat a la contractació dels servicis laborals de la persona física o que haja de satisfer la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1 pels actes allí assenyalats. La dita quantitat s'incrementarà en l'import de l'ingrés a compte a què es referix l'apartat 8 i es minorarà en el valor de la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la cessió, consentiment o autorització a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 1, sempre que s'haja obtingut en un període impositiu en què la persona física titular de la imatge siga contribuent per este impost.

4. 1r. Quan siga procedent la imputació, serà deduïble de la quota íntegra de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent a la persona a què es referix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o sobre Societats que, satisfet en l'estranger per la persona o entitat no resident primera cessionària, corresponga a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seua base imposable.

b) L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o sobre Societats que, satisfet a Espanya per la persona o entitat resident primera cessionària, corresponga a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seua base imposable.

c) L'impost o gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, siga de conformitat amb un conveni per a evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracte, en la part que corresponga a la quantia inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, quan la persona física no siga resident, que corresponga a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seua imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització.

e) L'impost o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques satisfet a l'estranger, que corresponga a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seua imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització.

2n. Estes deduccions es practicaran encara que els impostos corresponguen a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la imputació.

En cap cas es deduiran els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Estes deduccions no podran excedir, en el seu conjunt, la quota íntegra que corresponga a Espanya per la renda imputada en la base imposable.

5. 1r. La imputació serà realitzada per la persona física en el període impositiu que corresponga a la data en què la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1 s'efectue el pagament o satisfaga la contraprestació acordada, llevat que per este període impositiu la persona física no siga contribuent per este impost, i en este cas la inclusió haurà d'efectuar-se en el primer o en l'últim període impositiu pel qual haja de tributar per este impost, segons els casos.

2n. La imputació s'efectuarà en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'esta llei.

3r. A este efecte s'utilitzarà el tipus de canvi vigent al dia de pagament o satisfacció de la contraprestació acordada per part de la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1.

6. 1r. No s'imputaran en l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividendes o participacions en beneficis distribuïts per esta en la part que corresponga a la quantia que haja sigut imputada per la persona física a què es referix el primer paràgraf de l'apartat 1. El mateix tractament s'aplicarà als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves, caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, i s'entendran aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

2n. Els dividendes o participacions a què es referix l'ordinal 1r anterior no donaran dret a la deducció per doble imposició de dividendes ni a la deducció per doble imposició internacional.

3r. Una mateixa quantia només podrà ser objecte d'imputació per una sola vegada, siga quina siga la forma i la persona o entitat en què es manifeste.

7. El que preveuen els apartats anteriors d'este article s'entendrà sense perjuí del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern i en l'article 4 d'esta llei.

8. Quan siga procedent la imputació a què es referix l'apartat 1, la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) haurà d'efectuar un ingrés a compte de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes allí assenyalats.

Si la contraprestació és en espècie, la seua valoració s'efectuarà d'acord amb el que preveu l'article 47 d'esta llei, i es practicarà l'ingrés a compte sobre este valor.

La persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1 haurà de presentar declaració de l'ingrés a compte en la forma, terminis i impresos que estableisca el ministre d'Hisenda. A l'hora de presentar la declaració haurà de determinar el seu import i efectuar el seu ingrés en el Tresor.

Reglamentàriament, es regularà el tipus d'ingrés a compte.

SECCIÓ 5a. REDUCCIONS APLICABLES A DETERMINATS CONTRACTES D'ASSEGURANÇA

Article 94. *Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments procedents de contractes d'assegurança.*

1. A les prestacions percebudes en forma de capital, establides en l'article 16.2.a).5a d'esta llei, quan les apor-

tacions efectuades pels empresaris no hagen sigut imputades a les persones a les quals es vinculen les prestacions, se'ls aplicarà el percentatge de reducció del 40 per cent:

- a) Quan es tracte de prestacions per invalidesa.
- b) Quan corresponguen a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es perceben.

2. Als rendiments derivats de les prestacions percebudes en forma de capital, establides en l'article 16.2.a).5a d'esta llei quan les aportacions efectuades pels empresaris hagen sigut imputades a les persones a les quals es vinculen les prestacions, i als rendiments derivats de percepcions en forma de capital dels contractes d'assegurança a què es referix l'article 23.3 d'esta llei, se'ls aplicarà els següents percentatges de reducció:

- a) El 40 per cent, per als rendiments que corresponguen a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es perceben, i per als rendiments derivats de prestacions per invalidesa a què no s'aplique el que preveu el paràgraf b) següent.
- b) El 75 per cent per als rendiments que corresponguen a primes satisfetes amb més de cinc anys d'antelació a la data en què es perceben, i per als rendiments derivats de prestacions per invalidesa, en els termes i graus que reglamentàriament es determinen.

Este mateix percentatge serà aplicable al rendiment total derivat de prestacions d'estos contractes que es perceben en forma de capital, quan hagen transcorregut més de huit anys des del pagament de la primera prima, sempre que les primes satisfetes al llarg de la duració del contracte tinguen una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

- c) Reglamentàriament, podran establir-se fórmules simplificades per a l'aplicació de les reduccions a què es referixen els paràgrafs a) i b) anteriors.

3. Les reduccions previstes en este article no seran aplicables a estes prestacions quan siguen percebudes en forma de renda, ni als rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurances de vida en què el beneficiari assumisca el risc de la inversió i siga aplicable la regla especial d'imputació temporal prevista en l'article 14.2.h) d'esta llei.

TÍTOL VIII

Institucions d'inversió col·lectiva

Article 95. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.*

1. Els contribuents que siguen socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva imputaran en la part general o especial de la renda del període impositiu, de conformitat amb el que disposen les normes d'esta llei, les rendes següents:

- a) El guany o pèrdua patrimonial obtingut com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reembossament d'estes últimes. Quan hi haja valors homogenis, es considerarà que els transmesos o reembossats pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc.

Quan l'import obtingut com a conseqüència del reembossament o transmissió de participacions o accions en institucions d'inversió col·lectiva es destine, d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, a l'adquisició o subscripció d'altres accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, no serà pro-

cedent computar el guany o pèrdua patrimonial, i les noves accions o participacions subscrietes conservaran el valor i la data d'adquisició de les accions o participacions transmeses o reembossades, en els casos següents:

1r. En els reembossaments de participacions en institucions d'inversió col·lectiva que tinguen la consideració de fons d'inversió.

2n. En les transmissions d'accions d'institucions d'inversió col·lectiva amb forma societària, sempre que es complisquen les dos condicions següents:

Que el nombre de socis de la institució d'inversió col·lectiva les accions de la qual es transmeten siga superior a 500.

Que el contribuent no haja participat, en algun moment, dins dels 12 mesos anteriors a la data de la transmissió, en més del cinc per cent del capital de la institució d'inversió col·lectiva.

El règim de diferiment previst en el segon paràgraf d'este paràgraf a) no serà aplicable quan, per qualsevol mitjà, es pose a disposició del contribuent l'import derivat del reembossament o transmissió de les accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.

- b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que no donaran dret a deducció per doble imposició de dividends a què es referix l'article 81 d'esta llei.

No obstant això, serà procedent l'aplicació de l'esmentada deducció respecte d'aquells dividends que procedisquen de societats d'inversió mobiliària o immobiliària a què siga aplicable el tipus general de gravamen establert en l'article 28 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

2. El règim previst en l'apartat 1 d'este article s'aplicarà als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, regulades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985, diferents de les previstes en l'article 96 d'esta llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites en el registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a l'efecte de la seua comercialització per entitats residents a Espanya.

Per a l'aplicació del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 1.a) s'exigiran els requisits següents:

- a) L'adquisició, subscripció, transmissió i reembossament d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva es realitzarà a través d'entitats comercialitzadores inscrites en la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

- b) En cas que la institució d'inversió col·lectiva s'estructure en compartiments o subfons, el nombre de socis i el percentatge màxim de participació previstos en l'apartat 1.a).2 anterior s'entendrà referit a cada compartiment o subfons comercialitzat.

3. La determinació del nombre de socis i del percentatge màxim de participació en el capital de les institucions d'inversió col·lectiva es realitzarà d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca. A este efecte, la informació relativa al nombre de socis, a la seua identitat i al seu percentatge de participació no tindrà la consideració de fet rellevant.

Article 96. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.*

1. Els contribuents que participen en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris

qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals, imputaran en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'esta llei, la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació al dia de tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat imputada es considerarà major valor d'adquisició.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'imputaran i minoraran el valor d'adquisició de la participació. Estos beneficis no donaran dret a deducció per doble imposició.

3. Es presumirà, excepte prova en contra, que la diferència a què es referix l'apartat 1 és el 15 per cent del valor d'adquisició de l'acció o participació.

TÍTOL IX

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Declaracions

Article 97. *Obligació de declarar.*

1. Els contribuents estaran obligats a presentar i a subscriure declaració per este Impost, amb els límits i condicions que reglamentàriament s'establisquen.

2. No obstant això, no hauran de declarar els contribuents que obtinguen rendes procedents exclusivament de les següents fonts, en tributació individual o conjunta:

a) Rendiments íntegres del treball, amb el límit de 22.000 euros anuals.

b) Rendiments íntegres del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 1.600 euros anuals.

c) Rendes immobiliàries imputades en virtut de l'article 87 d'esta llei que corresponguen a un únic immoble, rendiments íntegres del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del Tresor i subvencions per a l'adquisició de vivendes de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

En cap cas hauran de declarar els contribuents que obtinguen exclusivament rendiments íntegres del treball, de capital o d'activitats professionals, així com guanys patrimonials, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

3. El límit a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior serà de 8.000 euros per als contribuents que perceben rendiments íntegres del treball en els supòsits següents:

a) Quan procedisquen de més d'un pagador. No obstant això, el límit serà de 22.000 euros anuals en els supòsits següents:

1r. Si la suma de les quantitats percebudes del segon pagador i els restants, per orde de quantia, no superen en el seu conjunt la quantitat de 1.000 euros anuals.

2n. Quan es tracte de contribuents els únics rendiments de treball dels quals consistisquen en les prestacions passives a què es referix l'article 16.2.a) d'esta llei i la determinació del tipus de retenció aplicable s'haja realitzat d'acord amb el procediment especial que reglamentàriament s'establisca.

b) Quan es perceben pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les previstes en l'article 7 d'esta llei.

c) Quan el pagador dels rendiments del treball no estiga obligat a retindre d'acord amb el que preveu reglamentàriament.

4. Estaran obligats a declarar, en tot cas, els contribuents que tinguen dret a deducció per inversió en vivenda, per compte estalvi-empresa, per doble imposició internacional o que realitzen aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat, plans de pensions, plans de previsió assegurats o mutualitats de previsió social que reduïsquen la base imposable, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

5. Els models de declaració seran aprovats pel ministre d'Hisenda, que establirà la forma i terminis de la seua presentació, així com els supòsits i condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

6. El ministre d'Hisenda podrà aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'efectuarà en la forma, terminis i impresos que establisca el ministre d'Hisenda.

Els contribuents hauran d'omplir la totalitat de les dades que els afecten contingudes en les declaracions, adjuntar els documents i justificants que s'establisquen i presentar-les en els llocs que determine el ministre d'Hisenda.

7. Els successors del causant quedaran obligats a complir les obligacions tributàries pendents per este Impost, excloent-ne les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

8. Quan els contribuents no tinguen obligació de declarar, les Administracions públiques no podran exigir l'aportació de declaracions per este Impost a fi d'obtenir subvencions o qualssevol prestacions públiques, o de cap manera condicionar estes a la presentació de les dites declaracions.

9. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar el que preveuen els apartats anteriors.

Article 98. *Autoliquidació.*

1. Els contribuents que estiguen obligats a declarar per este impost, a l'hora de presentar la seua declaració, hauran de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, forma i terminis determinats pel ministre d'Hisenda.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es podrà fraccionar en la forma que reglamentàriament es determine.

3. El pagament del deute tributari podrà realitzar-se mitjançant entrega de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol que estiguen inscrits en l'Inventari General de Béns Mobles o en el Registre General de Béns d'Interès Cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

4. Els successors del causant quedaran obligats a complir les obligacions tributàries pendents per este impost, excloent-ne les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

5. En el supòsit previst en l'article 14.4 d'esta llei, els successors del causant podran sol·licitar a l'Administració tributària el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes a què es referix este precepte, calculada aplicant el tipus regulat en l'article 82.2 d'esta llei.

La sol·licitud es formularà dins del termini reglamentari de declaració relatiu al període impositiu de la defunció i es concedirà en funció dels períodes impositius a què correspondria imputar les dites rendes en cas que aquell no s'haja produït amb el límit màxim de quatre anys en les condicions que es determinen reglamentàriament.

6. El contribuent casat i no separat legalment que estiga obligat a presentar declaració per este Impost i l'autoliquidació del qual resulte a ingressar podrà, a l'hora de presentar la seua declaració, sol·licitar la suspensió de l'ingrés del deute tributari, sense interessos de demora, en una quantia igual o inferior a la devolució a què tinga dret el seu cònjuge per este mateix Impost.

La sol·licitud de suspensió de l'ingrés del deute tributari que complisca tots els requisits enumerats en este apartat determinarà la suspensió provisional de l'ingrés fins que es reconega per l'Administració tributària el dret a la devolució a favor de l'altre cònjuge. La resta del deute tributari podrà fraccionar-se d'acord amb el que estableix l'apartat 2 d'este article.

Els requisits per a obtenir la suspensió provisional seran els següents:

a) El cònjuge l'autoliquidació del qual resulte a tornar haurà de renunciar al cobrament de la devolució fins a l'import del deute la suspensió del qual haja sigut sol·licitada. Així mateix, haurà d'acceptar que la quantitat a què renuncia s'aplique al pagament del dit deute.

b) El deute la suspensió del qual se sol·licita i la devolució pretesa hauran de correspondre al mateix període impositiu.

c) Ambdós autoliquidacions hauran de presentar-se de forma simultània dins del termini que estableisca el ministre d'Hisenda.

d) Els cònjuges no podran estar acollits al sistema de compte corrent tributari regulat en el Reial Decret 1108/1999, de 25 de juny.

e) Els cònjuges hauran d'estar al corrent en el pagament de les seues obligacions tributàries en els termes previstos en l'Orde de 28 d'abril de 1986, sobre justificació del compliment d'obligacions tributàries.

L'Administració notificarà a ambdós cònjuges dins del termini previst en l'apartat 1 de l'article 105 d'esta llei, l'acord que s'adopte amb expressió, si és el cas, del deute extingit i de les devolucions o ingressos addicionals que corresponguen.

Quan no siga procedent la suspensió per no reunir-se els requisits anteriorment assenyalats, l'Administració practicarà liquidació provisional al contribuent que va sol·licitar la suspensió per un import del deute objecte de la sol·licitud junt amb l'interés de demora calculat des de la data de venciment del termini establert per a presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Els efectes del reconeixement del dret a la devolució respecte al deute la suspensió de la qual s'haja sol·licitat són els següents:

a) Si la devolució reconeguda és igual al deute, esta quedarà extingida, igual que el dret a la devolució.

b) Si la devolució reconeguda és superior al deute, esta es declararà extingida i l'Administració procedirà a tornar la diferència entre ambdós imports d'acord amb el que preveu l'article 105 d'esta llei.

c) Si la devolució reconeguda és inferior al deute, esta es declararà extingida en la part concurrent, i l'Administració tributària practicarà la liquidació provisional al contribuent que va sol·licitar la suspensió per un import de la diferència, i li exigirà, igualment, l'interés de demora calculat des de la data de venciment del termini establert per a presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Es considerarà que no hi ha transmissió lucrativa a efectes fiscals entre els cònjuges per la renúncia a la devolució d'un d'ells per a la seua aplicació al pagament del deute de l'altre.

Reglamentàriament podrà regular-se el procediment a què es referix este apartat

Article 99. *Esborrany de declaració.*

1. Els contribuents obligats a presentar declaració d'acord amb el que preveu l'article 97 d'esta llei, podran sol·licitar que l'Administració tributària els remeta, a efectes merament informatius, un esborrany de declaració, sense perjudici del compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 98 d'esta llei, sempre que obtinguen rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

a) Rendiments del treball.

b) Rendiments del capital mobiliari subjectes a retenció o ingrés a compte, així com els derivats de lletres del Tresor.

c) Imputació de rendes immobiliàries sempre que procedisquen, com a màxim, de dos immobles.

d) Guanyos patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, així com les subvencions per a l'adquisició de vivenda habitual.

2. Quan l'Administració tributària no tinga la informació necessària per a l'elaboració de l'esborrany de declaració, posarà a disposició del contribuent les dades que puguen facilitar-li la confecció de la declaració de l'Impost.

No podran subscriure ni confirmar l'esborrany de declaració els contribuents que es troben en alguna de les situacions següents:

a) Els contribuents que hagen obtingut rendes exemptes amb progressivitat en virtut de convenis per a evitar la doble imposició subscrits per Espanya.

b) Els contribuents que compensen partides negatives d'exercicis anteriors.

c) Els contribuents que pretenguen regularitzar situacions tributàries procedents de declaracions anteriorment presentades.

d) Els contribuents que tinguen dret a la deducció per doble imposició internacional i exerciten este dret.

3. L'Administració tributària remetrà l'esborrany de declaració, d'acord amb el procediment que estableisca el ministre d'Hisenda.

La falta de recepció d'este no exonerarà el contribuent del compliment de la seua obligació de presentar declaració.

4. Quan el contribuent considere que l'esborrany de declaració reflectix la seua situació tributària a l'efecte d'este impost, podrà subscriure-ho o confirmar-ho, en les condicions que estableisca el ministre d'Hisenda. En este supòsit, tindrà la consideració de declaració per este Impost a l'efecte previst en l'apartat 1 de l'article 98 d'esta llei.

La presentació i l'ingrés que, si és el cas, resulte haurà de realitzar-se, d'acord amb el que estableix l'esmentat article 98, en el lloc, forma i terminis que determine el ministre d'Hisenda.

5. Quan el contribuent considere que l'esborrany de declaració no reflectix la seua situació tributària a l'efecte d'este Impost, haurà de presentar la corresponent declaració, d'acord amb el que disposa l'article 98 d'esta llei.

6. El model de sol·licitud d'esborrany de declaració serà aprovat pel ministre d'Hisenda, que establirà el termini i el lloc de presentació, així com els supòsits i condicions en què siga possible presentar la sol·licitud per mitjans telemàtics o telefònics.

Article 100. *Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.*

1. Els contribuents que no hagen de presentar declaració per este Impost, de conformitat amb l'article 97 d'esta llei, podran dirigir una comunicació a l'Adminis-

tració tributària sol·licitant la devolució de la quantitat que siga procedent, quan la suma de les retencions i ingressos a compte suportat dels pagaments fraccionats efectuats i, si és el cas, de la deducció prevista en l'article 83 d'esta llei, siga superior a la quota líquida total minorada en l'import de les deduccions per doble imposició de dividends i internacional.

A este efecte, l'Administració tributària podrà requerir als contribuents la presentació d'una comunicació i la informació i documents que siguen necessaris per a la pràctica de la devolució.

2. Els models de comunicació seran aprovats pel ministre d'Hisenda, que establirà el termini i el lloc de la seua presentació. Els supòsits i condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics i els casos en què les dades comunicades s'entendran subsistents per a anys successius, si el contribuent no comunica variació en estos.

3. L'Administració tributària a la vista, si és el cas, de la comunicació rebuda i de les dades i antecedents que es troben en les seues mans, efectuarà, si és procedent, la devolució que resulte al contribuent. A efectes merament informatius, es comunicarà als contribuents el resultat dels càlculs efectuats, pels mitjans que reglamentàriament s'establisquen.

Rebuda la devolució o, si és el cas, transcorregut el termini per a realitzar-la, els contribuents podran sol·licitar, dins del termini dels tres mesos següents, que l'Administració practique una liquidació provisional, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 104 d'esta llei i la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. La notificació no podrà implicar cap obligació a càrrec del contribuent diferent de la restitució d'allò tornat prèviament més l'interés de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. A este mateix règim quedaran igualment subjectes els contribuents que hagen obtingut devolucions superiors a les que els corresponguen.

4. El procediment, així com el termini i la forma de pagament de la devolució a què es referix el present article, es determinarà reglamentàriament.

Transcorregut el termini per a la devolució sense que s'haja ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració tributària, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interés de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, des de l'endemà de l'acabament d'este termini i fins a la data en què s'ordene el seu pagament, sense necessitat que el contribuent així ho reclame.

5. No obstant l'anterior, l'Administració tributària procedirà a la determinació de les quotes a què es referix l'article 78 d'esta llei, només a l'efecte de complir el que estableix l'article 18.2.a).4 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

Article 101. *Obligació de practicar pagaments a compte.*

1. En l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, els pagaments a compte que, en tot cas, tindran la consideració de deute tributari, podran consistir en:

- a) Retencions.
- b) Ingressos a compte.
- c) Pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques, incloent-hi les entitats en atribució de rendes, que satisfacen o abo-

nen rendes subjectes a este impost, estaran obligades a practicar retenció i ingressos a compte, en concepte de pagament a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent al perceptor, en la quantitat que es determine reglamentàriament, i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'establisquen. Estaran subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per este impost que exercisquen activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacen o abonen en l'exercici de les dites activitats, així com les persones físiques, jurídiques i la resta d'entitats no residents en territori espanyol, que hi operen mitjançant establiment permanent, o sense establiment permanent respecte als rendiments del treball que satisfacen, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingressos a compte que constitueixen despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es referix l'apartat 2 de l'article 24 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaga o abone rendiments del treball a contribuents que presten els seus servicis a una entitat resident vinculada amb aquella en els termes previstos en l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats o a un establiment permanent radicat en territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en què preste els seus servicis el contribuent, haurà d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

El representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 i la disposició addicional dèset de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actue en nom de l'entitat asseguradora que opere en règim de lliure prestació de servicis, haurà de practicar retenció i ingressos a compte en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

En cap cas estaran obligades a practicar retenció o ingressos a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'Estats estrangers.

3. No se sotmetran a retenció els rendiments derivats de les lletres del Tresor i de la transmissió, canvi o amortització dels valors de deute públic que amb anterioritat a l'1 de gener de 1999 no estigueren subjectes a retenció. Reglamentàriament podran exceptuar-se de la retenció o de l'ingrés a compte determinades rendes.

Tampoc estarà subjecte a retenció o ingressos a compte el rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Reglamentàriament podrà establir-se l'obligació de practicar retenció o ingressos a compte en estos supòsits.

4. En tot cas, els subjectes obligats a retindre o a ingressar a compte assumiran l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugua excusar-los d'esta.

5. El perceptor de rendes sobre les quals haja de retindre's a compte d'este impost computarà aquelles per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'haja practicat o ho haja sigut per un import inferior al degut, per causa imputable al retenidor o obligat a ingressar a compte, el perceptor deduirà de la quota la quantitat que va haver de ser retinguda.

En el cas de retribucions legalment establides que hagen sigut satisfetes pel sector públic, el perceptor només podrà deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no pugua provar-se la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària podrà computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'esta la retenció procedent, done l'efectivament percebuda. En este cas es deduirà de la quota com a retenció a compte la diferència entre allò realment percebut i l'import íntegre.

6. Quan hi haja obligació d'ingressar a compte, es presumirà que este ingrés ha sigut efectuat. El contribuent inclourà en la base imposable la valoració de la retribució en espècie, de conformitat amb les normes previstes en esta llei i l'ingrés a compte, llevat que li haja sigut repercutit.

7. Els contribuents que exercisquen activitats econòmiques estaran obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb la qual cosa autoliquidaran i ingresaran el seu import en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Reglamentàriament, es podrà exceptuar d'esta obligació a aquells contribuents els ingressos dels quals hagen estat subjectes a retenció o ingrés a compte en el percentatge que es fixe a este efecte.

El pagament fraccionat corresponent a les entitats en règim d'atribució de rendes que exercisquen activitats econòmiques serà efectuat per cada un dels socis, hereus, comuners o partícips, a qui corresponga atribuir rendes d'esta naturalesa, en proporció a la seua participació en el benefici de l'entitat.

8. 1r. Quan el contribuent adquireisca la seua condició per canvi de residència, tindran la consideració de pagaments a compte d'este Impost les retencions i ingressos a compte de l'Impost sobre la Renda de no Residents, practicats durant el període impositiu en què es produisca el canvi de residència.

2n. Els treballadors per compte d'altri que no siguen contribuents per este Impost, però que hagen d'adquirir la dita condició com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol, podran comunicar a l'Administració tributària la dita circumstància, amb la qual cosa deixaran constància de la data d'entrada en este territori, només a l'efecte que el pagador dels rendiments del treball els considere com a contribuents per este Impost.

D'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, l'Administració tributària expedirà un document acreditatiu als treballadors per compte d'altri que ho solliciten, que comunicaran al pagador dels seus rendiments del treball, residents o amb establiment permanent a Espanya, i en el qual conste la data a partir de la qual les retencions i ingressos a compte es practican per este Impost, tenint en compte per al càlcul del tipus de retenció el que s'ha assenyalat en l'apartat 1r anterior.

9. Quan en virtut de resolució judicial o administrativa s'haja de satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a compte d'este impost, el pagador haurà de practicar-la sobre la quantitat íntegra que estiga obligat a satisfer i haurà d'ingressar el seu import en el Tresor, d'acord amb el que preveu este article.

10. Els contribuents hauran de comunicar al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte de què siguen perceptors, les circumstàncies determinants per al càlcul de la retenció o ingrés a compte procedent, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

11. Tindran la consideració de pagaments a compte d'este Impost les retencions a compte efectivament practicades en virtut del que disposa l'article 11 de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Article 102. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

1. En les transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patri-

moni de les institucions d'inversió col·lectiva estaran obligades a practicar retenció o ingrés a compte per este Impost, en els casos i en la forma que reglamentàriament s'establisca, les entitats gestores, administradores, depositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions mencionades, així com el representant designat d'acord amb el que disposa l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actue en nom de la gestora que opere en règim de lliure prestació de servicis.

Reglamentàriament, podrà establir-se l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmetent d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les esmentades transmissions.

2. A l'efecte de l'obligació de retindre sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a compte d'este Impost, esta retenció serà efectuada per les següents persones o entitats:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reembossament dels actius financers sobre els quals reglamentàriament s'haja establert l'obligació de retindre, el retenidor serà l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documenten en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor serà el banc, caixa o entitat que actue per compte del transmetent.

c) En els casos no recollits en els paràgrafs anteriors, serà obligatòria la intervenció de fedatari públic que practicarà la corresponent retenció.

3. Per a procedir a l'alienació o obtenció del reembossament dels títols o actius amb rendiments implícits que hagen de ser objecte de retenció, haurà d'acreditar-se l'adquisició prèvia d'estos amb intervenció dels fedataris o institucions financeres mencionades en l'apartat anterior, així com el preu a què es va realitzar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagen d'efectuar el reembossament al tenidor del títol o actiu, hauran de constituir per la dita quantitat un depòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguen o facen d'intermediaris en l'emissió, subscripció, transmissió, canvi, conversió, cancel·lació i reembossament d'efectes públics, valors o qualsevol altres títols i actius financers, així com en operacions relatives a drets reals sobre estos, estaran obligats a comunicar estes operacions a l'Administració tributària presentant una relació nominal de subjectes intervinents amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i número dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determine el ministre d'Hisenda.

La mateixa obligació recaurà sobre les entitats i establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dedique amb habitualitat a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualsevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre estos; inclús els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquen, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix, estaran subjectes a esta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions en les dites institucions.

Les obligacions d'informació que estableix este apartat s'entendran complides respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi mencionen, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del resum anual de retencions corresponent.

5. Haurà de comunicar-se a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquen amb habitualitat a la promoció de la inversió en estos valors.

6. El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors, serà aplicable en relació amb l'obligació de retindre o d'ingressar a compte que s'establisca reglamentàriament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Article 103. *Import dels pagaments a compte.*

1. Les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havers passius es fixaran reglamentàriament, prenent com a referència l'import que resulte d'aplicar les tarifes a la base de la retenció o ingressos a compte.

Per a determinar el percentatge de retenció o ingressos a compte es podran tindre en consideració les circumstàncies personals i familiars i, si és el cas, les rendes del cònjuge i les reduccions i deduccions, així com les retribucions variables previsible, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

A este efecte, es presumiran retribucions variables previsible, com a mínim, les obtingudes en l'any anterior, llevat que concórreguen circumstàncies que permeten acreditar de manera objectiva un import inferior.

El percentatge de retenció o ingressos a compte s'expressarà en nombres enters, amb arredoniment al més pròxim.

2. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els rendiments del treball que es perceben per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que actuen en representació seua, i la resta de membres d'altres òrgans representatius, serà del 35 per cent. Este percentatge de retenció i ingressos a compte es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments obtinguts a Ceuta o Melilla que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 69.4 d'esta llei.

3. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedisca el dret a la seua explotació, serà del 15 per cent. Este percentatge es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 69.4 d'esta llei.

4. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els rendiments del capital mobiliari serà del 15 per cent.

Este percentatge es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 69.4 d'esta llei, procedents de societats que operen efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en les dites Ciutats.

5. Els percentatges de les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments derivats d'activitats econòmiques seran:

a) El 15 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establits en via reglamentària.

No obstant això, s'aplicarà el percentatge del set per cent sobre els rendiments d'activitats professionals que s'establisquen reglamentàriament.

Estos percentatges es reduiran a la mitat quan els rendiments tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 69.4 d'esta llei.

b) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats agrícoles o ramaderes, excepte en el cas de les activitats ramaderes d'engreixament de porcí i avicultura, que s'aplicarà l'1 per cent.

c) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats forestals.

6. El percentatge de pagaments a compte sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o reembossaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva serà del 15 per cent. No s'aplicarà retenció quan no siga procedent computar el guany patrimonial, d'acord amb el que preveu l'article 95.1.a) d'esta llei.

7. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els premis que s'entreguen com a conseqüència de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguen o no vinculades a l'oferta, promoció o venda de determinats béns, productes o servicis, serà del 15 per cent.

8. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament de béns immobles urbans, siga quina siga la seua qualificació, serà del 15 per cent.

Este percentatge es reduirà a la mitat quan l'immoble estiga situat a Ceuta o Melilla en els termes previstos en l'article 69.4 d'esta llei.

9. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines i del subarrendament sobre els béns anteriors, siga quina siga la seua qualificació, serà del 15 per cent.

10. El percentatge de retenció i ingressos a compte sobre els rendiments procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge, siga quina siga la seua qualificació, serà el 20 per cent. El percentatge d'ingressos a compte en el supòsit previst en l'article 93.8 d'esta llei, serà del 15 per cent.

11. Els percentatges dels pagaments fraccionats que hagen de practicar els contribuents que exercisquen activitats econòmiques seran els següents:

a) El 20 per cent, quan es tracte d'activitats que determinen el rendiment net pel mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seues modalitats.

b) El quatre per cent, quan es tracte d'activitats que determinen el rendiment net pel mètode d'estimació objectiva. El percentatge serà el tres per cent quan es tracte d'activitats que tinguen només una persona assalariada, i el dos per cent quan no es dispose de personal assalariat.

c) El dos per cent, quan es tracte d'activitats agrícoles, ramaderes, forestals o pesqueres, siga quin siga el mètode de determinació del rendiment net.

Estos percentatges es reduiran a la mitat per a les activitats econòmiques que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 69.4 d'esta llei.

CAPÍTOL III

Liquidacions provisionals

Article 104. *Liquidació provisional.*

1. Els òrgans de gestió tributària podran girar la liquidació provisional que siga procedent de conformitat amb

el que disposen els articles 133 i 139 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

2. No obstant el que preveu l'article 100.3 d'esta llei, als contribuents que no hagen de presentar declaració, de conformitat amb l'article 97.2 d'esta llei, només se'ls practicarà la liquidació provisional d'ofici a què es referix l'apartat anterior, en els casos següents:

a) Quan les dades facilitades pel contribuent al pagador de rendiments del treball siguen falses, incorrectes o inexactes, i com a conseqüència se li practicaran unes retencions inferiors a les que haurien sigut procedents.

Per a la pràctica d'esta liquidació provisional només es computaran les retencions que es deriven de les dades facilitades pel contribuent al pagador.

b) Quan, sense que tinga lloc el que preveu el paràgraf a) anterior, la comunicació prevista en l'article 100 d'esta llei continga dades falses, incorrectes o inexactes o s'haja omés alguna de les dades que hagen de figurar en aquella.

3. En el procediment de liquidació provisional a què es referix el paràgraf segon de l'article 100.3 d'esta llei, no serà necessària la posada de manifest de l'expedient per a la presentació d'allegacions.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entendrà sense perjudi de la posterior comprovació i investigació que pugua realitzar l'Administració tributària.

Article 105. *Devolució d'ofici a contribuents obligats a declarar.*

1. Quan la suma de les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats d'este Impost, així com de les quotes de l'Impost sobre la Renda de no Residents a què es referix el paràgraf d) de l'article 80 d'esta llei i, si és el cas, de la deducció prevista en l'article 83 d'esta llei, siga superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària practicarà, si és procedent, liquidació provisional dins dels sis mesos següents a l'acabament del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració haja sigut presentada fora de termini, els sis mesos a què es referix el paràgraf anterior es computaran des de la data de la seua presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si és el cas, de la liquidació provisional, siga inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes i dels pagaments a compte d'este Impost realitzats, així com de les quotes de l'Impost sobre la Renda de no Residents a què es referix el paràgraf d) de l'article 80 d'esta llei i, si és el cas, de la deducció prevista en l'article 83 d'esta llei, l'Administració tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés sobre l'esmentada quota, sense perjudi de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que corresponguen.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudi de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguen ser procedents.

4. Transcorregut el termini establert en l'apartat 1 d'este article sense que s'haja ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al contribuent, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interés de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, des de l'endemà al de l'acabament d'este termini i fins a la data en què s'ordene el seu pagament, sense necessitat que el contribuent així ho reclame.

5. Reglamentàriament, es determinarà el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es referix este article.

CAPÍTOL IV

Obligacions formals

Article 106. *Obligacions formals dels contribuents.*

1. Els contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques estaran obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i documents acreditatius de les operacions, rendes, gastos, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagen de constar en les seues declaracions.

2. A l'efecte d'esta llei, els contribuents que exercisquen activitats empresarials el rendiment dels quals es determine pel mètode d'estimació directa estaran obligats a portar comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de Comerç.

No obstant això, reglamentàriament es podrà exceptuar d'esta obligació els contribuents l'activitat empresarial dels quals no tinga caràcter mercantil d'acord amb el Codi de Comerç, i a aquells contribuents que determinen el seu rendiment net per la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa.

3. Així mateix, els contribuents d'este impost estaran obligats a portar, en la forma que determine el ministre d'Hisenda, els llibres o registres que reglamentàriament s'establisquen.

4. Reglamentàriament, podran establir-se obligacions específiques d'informació de caràcter patrimonial, simultànies a la presentació de la declaració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost sobre el Patrimoni, destinades al control de les rendes o de la utilització de determinats béns i drets dels contribuents.

5. Els contribuents d'este impost que siguen titulars del patrimoni protegit regulat en la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, hauran de presentar una declaració en què s'indique la composició del patrimoni, les aportacions rebudes i les disposicions realitzades durant el període impositiu, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 107. *Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.*

1. El subjecte obligat a retindre i practicar ingressos a compte haurà de presentar, en els terminis, forma i llocs que s'establisquen reglamentàriament, declaració de les quantitats retingudes o pagaments a compte realitzats, o declaració negativa quan no haja procedit la pràctica d'estos. Així mateix, presentarà un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determine reglamentàriament.

El subjecte obligat a retindre i practicar ingressos a compte estarà obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que reglamentàriament es determinen, certificat acreditatiu de les retencions o ingressos a compte efectuat.

Els models de declaració corresponents seran aprovats pel ministre d'Hisenda.

2. Reglamentàriament podran establir-se obligacions de subministrament d'informació per a les persones i entitats que desenvolupen o es troben en les següents operacions o situacions:

a) Per a les entitats prestadores, en relació als préstecs hipotecaris concedits per a l'adquisició de vivendes.

b) Per a les entitats que abonen rendiments del treball o del capital no sotmeses a retenció.

c) Per a les entitats i persones jurídiques que satisfacen premis, encara que tinguin la consideració de rendes exemptes a l'efecte de l'impost.

d) Per a les entitats perceptores de donatius que donen dret a deducció per este impost, en relació amb la identitat dels donants, així com els imports rebuts, quan estos hagen sol·licitat certificat acreditatiu de la donació a l'efecte de la declaració per este impost.

e) Per a l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, les comunitats autònomes, la Creu Roja i l'Organització Nacional de Cecs Espanyols, respecte als premis que satisfacen exempts de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

f) Per a les entitats de crèdit, en relació a les quantitats depositades en estes en concepte de comptes vivenda i comptes estalvi-empresa. A este efecte, els contribuents hauran d'identificar davant de l'entitat de crèdit els comptes destinats a eixos fins.

g) Per al representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 i la disposició addicional dèset de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actue en nom de l'entitat asseguradora que opere en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

TÍTOL X

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

Article 108. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris per l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques tindran la mateixa consideració que els referits en l'article 1365 del Codi Civil i, en conseqüència, els guanys respondran directament davant de la Hisenda Pública per estos deutes, contrets per un dels cònjuges, sense perjudic del que preveu l'apartat 6 de l'article 86 d'esta llei per al cas de tributació conjunta.

Article 109. *Infraccions i sancions.*

1. Les infraccions tributàries en este impost es qualificaran i se sancionaran d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, sense perjudic de les especialitats previstes en esta llei.

2. Constituïx infracció tributària lleu la presentació incorrecta de les comunicacions previstes en l'article 100 d'esta llei. Esta infracció se sancionarà amb multa pecuniària fixa de 150 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu este apartat es reduirà de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

TÍTOL XI

Orde jurisdiccional

Article 110. *Orde jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'esgotament previ de la via economicoadministrativa, serà l'única competent per a dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se susciten entre l'Administració tributària i els contribuents, retenidors i la resta d'obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es referix esta llei.

Disposició addicional primera. *Dret de rescate en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes prevists en la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.*

La renda que es pose de manifest com a conseqüència de l'exercici del dret de rescate dels contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten compromisos per pensions, en els termes prevists en la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, no estarà subjecta a l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques del titular dels recursos econòmics que en cada cas corresponga, en els supòsits següents:

a) Per a la integració total o parcial dels compromisos instrumentats en la pòlissa en un altre contracte d'assegurança que complisca els requisits de l'esmentada disposició addicional primera.

b) Per a la integració en un altre contracte d'assegurança col·lectiva, dels drets que corresponguen al treballador segons el contracte d'assegurança original en cas de cessament de la relació laboral.

Els supòsits establits en els paràgrafs a) i b) anteriors no alteraran la naturalesa de les primes respecte de la seua imputació fiscal per part de l'empresa, ni el còmput de l'antiguitat de les primes satisfetes en el contracte d'assegurança original. No obstant això, en el supòsit establert en el paràgraf b) anterior, si les primes no van ser imputades, l'empresa podrà deduir-les en ocasió d'esta mobilització.

Tampoc quedarà subjecta a l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques la renda que es pose de manifest com a conseqüència de la participació en beneficis dels contractes d'assegurança que instrumenten compromisos per pensions d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions quan la dita participació en beneficis es destine a l'augment de les prestacions assegurades en estos contractes.

Disposició addicional segona. *Retribucions en espècie.*

No tindran la consideració de retribucions en espècie els préstecs amb tipus d'interés inferior al legal del diner concertats amb anterioritat a l'1 de gener de 1992 i el principal dels quals haja sigut posat a disposició del prestatari també amb anterioritat a la dita data.

Disposició addicional tercera. *Integració dels impostos sobre Societats i sobre la Renda de les Persones Físiques.*

Els dividendes o participacions en beneficis corresponents a rendiments bonificats d'acord amb el que preveu l'article 2 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació, o en l'article 19 de la Llei Foral 12/1993, de 15 de novembre, o en la disposició addicional quinta de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries, o procedisquen d'entitats a què siga aplicable l'exempció prevista en les normes forals 5/1993, de 24 de juny, de Biscaia; 11/1993, de 26 de juny, de Guipúscoa, i 18/1993, de 5 de juliol, d'Àlaba, no donaran dret a la deducció prevista en l'article 81 d'esta llei. En la base imposable de l'esmentat impost s'integrarà el 100 per cent d'estos dividendes i participacions en beneficis.

En cas de distribució de reserves per les entitats a què es referix el paràgraf anterior, caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, de manera que s'entenguen aplicades les primeres quantitats abonades a les dites reserves.

Disposició addicional quarta. *Rendes forestals.*

No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les subvencions concedides als qui exploten finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracte, determinat en cada cas per l'administració forestal competent, siga igual o superior a 20 anys.

El Govern desenvoluparà un mètode d'estimació objectiva en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques per a la determinació del rendiment net derivat de les explotacions forestals que complisquen els requisits assenyalats en el paràgraf anterior.

Disposició addicional quinta. *Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.*

1. No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les rendes positives que es posen de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les següents ajudes de la política agrària comunitària:

- 1r. Abandó definitiu del cultiu de la vinya.
- 2n. Prima a l'arrancada de plantacions de pomeres.
- 3r. Prima a l'arrancada de plataners.
- 4t. Abandó definitiu de la producció lletera.
- 5t. Abandó definitiu del cultiu de peres, bresquilles i nectarines.
- 6t. Arrancada de plantacions de peres, bresquilles i nectarines.

b) La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària: abandó definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguen com a objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o afonament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.

d) La percepció de les ajudes a l'abandó de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que complisquen els requisits establits en la normativa reguladora de la concessió de les dites ajudes.

e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabanya ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties.

Esta disposició només afectarà els animals destinats a la reproducció.

2. Per a calcular la renda que no s'integrarà en la base imposable es tindrà en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si és el cas, es produïsquen en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'estes ajudes siga inferior al de les pèrdues produïdes en els esmentats elements, podrà integrar-se en la base imposable la diferència negativa. Quan no hi haja pèrdues, només s'exclourà de gravamen l'import de les ajudes.

Disposició addicional sexta. *Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.*

Els agricultors jòvens o assalariats agraris que determinen el rendiment net de la seua activitat mitjançant el règim d'estimació objectiva podran reduir el corresponent a la seua activitat agrària en un 25 per cent durant els períodes impositius tancats durant els cinc anys següents a la seua primera instal·lació com a titulars d'una explotació prioritària, realitzada a l'empara del que preveu el capítol IV del títol I de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, sempre que acrediten la realització d'un pla de millora de l'explotació.

El rendiment net a què es referix el paràgraf anterior serà el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen el règim d'estimació objectiva.

Esta reducció es tindrà en compte a l'efecte de determinar la quantia dels pagaments fraccionats que hagen d'efectuar-se.

Disposició addicional setètima. *Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exercisquen l'activitat de transport per autotaxi.*

El rendiment obtingut pels subjectes passius d'alta en l'epígraf 721.2 de la secció 1a de les Tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, per la transmissió d'actius fixos immaterials en els casos de defunció, incapacitat permanent, jubilació, cessament d'activitat per reestructuració del sector i transmissió a familiars fins al segon grau, quedarà inclòs en el rendiment net resultant de l'aplicació de la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. Reglamentàriament es desenvoluparà l'aplicació d'este precepte.

Disposició addicional octava. *Transmissions de valors o participacions no admesos a negociació amb posterioritat a una reducció de capital.*

1. Quan amb anterioritat a la transmissió de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, s'haja produït una reducció del capital instrumentada mitjançant una disminució del valor nominal que no afecte de la mateixa manera a tots els valors o participacions en circulació del contribuent, s'aplicaran les regles previstes en la secció 4a del capítol I del títol II d'esta llei, amb les especialitats següents:

1r. Es considerarà com a valor de transmissió el que correspondria en funció del valor nominal que resulte de l'aplicació del que preveu l'article 31.3. a) d'esta llei.

2n. En cas que el contribuent no haja transmés la totalitat dels seus valors o participacions, la diferència positiva entre el valor de transmissió corresponent al valor nominal dels valors o participacions efectivament transmesos i el valor de transmissió a què es referix el paràgraf anterior, es minorarà del valor d'adquisició dels valors o participacions homogenis restants, fins a la seua anul·lació. L'excés que pugua resultar tributarà com a guany patrimonial.

2. Les normes previstes en l'apartat anterior s'aplicaran en el supòsit de transmissions de valors o participacions en el capital de societats patrimonials.

Disposició addicional novena. *Mutualitats de treballadors per compte d'altri.*

Podran reduir la base imposable, en els termes prevists en l'article 60 d'esta llei, les quantitats abonades

en virtut de contractes d'assegurança, concertats per mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri com a sistema complementari de pensions quan, prèviament, durant almenys un any en els termes que es fixen reglamentàriament, estos mateixos mutualistes hagen realitzat aportacions a estes mateixes mutualitats, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria quinta i la disposició addicional quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'assegurances privades, i sempre que hi haja un acord dels òrgans corresponents de la mutualitat que només permeta cobrar les prestacions quan concórreguen les mateixes contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Disposició addicional deu. Plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvàlidesa.

Quan es realitzen aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvàlidesa igual o superior al 65 per cent, a estos els serà aplicable el règim financer dels plans de pensions, regulat en el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions amb les especialitats següents:

1. Podran efectuar aportacions al pla de pensions, tant el mateix minusvàlid particip com les persones que tinguen una relació de parentiu amb este en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o aquells qui els tinguen a càrrec seu en règim de tutela o acolliment.

En estos últims supòsits, les persones amb minusvàlidesa hauran de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència.

No obstant això, la contingència de mort del minusvàlid podrà generar dret a prestacions de viudetat, orfandat o a favor dels qui hagen realitzat aportacions al pla de pensions del minusvàlid en proporció a l'aportació d'estos.

2. Com a límit màxim de les aportacions, a l'efecte del que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, s'aplicaran les quanties següents:

a) Les aportacions anuals màximes realitzades per les persones minusvàlides particips no podran sobrepassar la quantitat de 24.250 euros.

b) Les aportacions anuals màximes realitzades per cada particip a favor de persones amb minusvàlidesa lligades per relació de parentiu no podran sobrepassar la quantitat de 8.000 euros. Això sense perjudi de les aportacions que pugua realitzar al seu propi pla de pensions, d'acord amb el límit previst en l'article 5.3 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions realitzades a favor d'una persona amb minusvàlidesa, incloent-hi les seues pròpies aportacions, no podran sobrepassar la quantitat de 24.250 euros.

La inobservança d'estos límits d'aportació serà objecte de la sanció prevista en l'article 36.4 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions. A este efecte, quan concórreguen diverses aportacions a favor del minusvàlid, s'entendrà que el límit de 24.250 euros es cobrix, primer, amb les aportacions del mateix minusvàlid, i quan estes no superen este límit amb les aportacions restants en proporció a la seua quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix beneficiari minusvàlid, per damunt del límit de 24.250 euros anuals, tindrà la consideració d'infracció molt greu, en els termes previstos en l'article

35.3.n) del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3. Les prestacions del pla de pensions hauran de ser en forma de renda, llevat que, per circumstàncies excepcionals, i en els termes i condicions que reglamentàriament s'establisquen, puguen percebre's en forma de capital.

4. Reglamentàriament, podran establir-se especificacions en relació amb les contingències per les quals poden satisfer-se les prestacions a què es referix l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

5. Reglamentàriament, es determinaran els supòsits en què podran fer-se efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb minusvàlidesa, d'acord amb el que preveu l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

6. El règim regulat en esta disposició addicional s'aplicarà a les aportacions i prestacions realitzades o percebudes de mutualitats de previsió social i de plans de previsió assegurats a favor de minusvàlids que complisquen els requisits previstos en els anteriors apartats i els que s'establisquen reglamentàriament. En este cas, els límits establits seran conjunts per a les aportacions a plans de pensions, a plans de previsió assegurats i a mutualitats de previsió social.

Disposició addicional onze. Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

U. Els esportistes professionals i d'alt nivell podran realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social a prima fixa d'esportistes professionals, amb les especialitats següents:

1. Àmbit subjectiu. Es consideraran esportistes professionals els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1006/1985, de 26 de juny, pel qual es regula la relació laboral especial dels esportistes professionals. Es consideraran esportistes d'alt nivell els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

La condició de mutualista i assegurat recaurà, en tot cas, en l'esportista professional o d'alt nivell.

2. Aportacions. No podran sobrepassar les aportacions anuals la quantitat que s'establisca per a particips de 65 anys o més en els articles 5.3.a) del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions i 60.5.a) d'esta llei, incloent-hi les que hagen sigut imputades pels promotors en concepte de rendiments del treball quan s'efectuen estes últimes d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

No s'admetran aportacions una vegada que finalitze la vida laboral com a esportista professional o es produïska la pèrdua de la condició d'esportista d'alt nivell en els termes i condicions que s'establisquen reglamentàriament.

3. Contingències. Les contingències que poden ser objecte de cobertura són les previstes per als plans de pensions en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

4. Disposició de drets consolidats. Els drets consolidats dels mutualistes només podran fer-se efectius en els supòsits previstos en l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i, addicionalment, una vegada transcorregut un any des que finalitze la vida laboral dels esportistes professionals o des que es perda la condició d'esportistes d'alt nivell.

5. Règim fiscal:

a) Les aportacions, directes o imputades, que complisquen els requisits anteriors podran ser objecte de

reducció en la part general de la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb el límit de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici i fins a un import màxim de 24.250 euros.

b) La disposició dels drets consolidats en supòsits diferents dels mencionats en l'apartat 4 anterior determinarà l'obligació per al contribuent de reposar en la base imposable les reduccions indegudament realitzades, amb la pràctica de les declaracions-liquidacions complementàries, que inclouran els interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes per la disposició anticipada dels drets consolidats tributaran com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinquen de contractes d'assegurança a què es referix la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i en este cas tributaran com a rendiments del treball.

c) Les prestacions percebudes, així com la percepció dels drets consolidats en els supòsits previstos en l'apartat 4 anterior, tributaran en la seua integritat com a rendiments del treball.

Dos. Amb independència del règim previst en l'apartat anterior, els esportistes professionals i d'alt nivell, encara que hagen finalitzat la seua vida laboral com a tals o hagen perdut esta condició, podran realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Estes aportacions podran ser objecte de reducció en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques en la part que tinga com a objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, sempre que complisquen els requisits subjectius previstos en l'apartat 2 de l'article 60 d'esta llei.

Com a límit màxim conjunt de reducció d'estes aportacions s'aplicarà el que estableix l'apartat 4 de l'article 60 d'esta llei, per a les aportacions a plans de pensions, a les mutualitats de previsió social i als plans de previsió assegurats.

Disposició addicional dotze. Recurs cameral permanent.

L'exacció del Recurs Cameral Permanent a què es referix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació, es girarà sobre els rendiments compresos en la secció 3a del capítol I del títol II d'esta llei, quan deriven d'activitats incloses en l'article 6 de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació.

Disposició addicional tretze. Obligacions d'informació.

1. Reglamentàriament, podran establir-se obligacions de subministrament d'informació a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, a les entitats comercialitzadores en territori espanyol d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, i al representant designat d'acord amb el que disposa l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actue en nom de la gestora que opere en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions sobre accions o participacions de les dites institucions, incloent-hi la informació de què disposen relativa al resultat de les operacions de compra i venda d'aquelles.

2. Els contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o per l'Impost sobre Societats hau-

ran de subministrar informació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, en relació amb les operacions, situacions, cobraments i pagaments que efectuen o es deriven de la tinença de valors o béns relacionats, directament o indirectament, amb països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

3. Reglamentàriament, podran establir-se obligacions de subministrament d'informació en els supòsits següents:

a) A les entitats asseguradores, respecte dels plans de previsió assegurats que comercialitzen, a què es referix l'article 60 d'esta llei.

b) A la Seguretat Social i les mutualitats, respecte de les cotitzacions i quotes meritades en relació amb els seus afiliats o mutualistes.

c) Al Registre Civil, respecte de les dades de naixements, adopcions i defuncions.

4. Els bancs, caixes d'estalvi, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquen al tràfic bancari o creditici, estaran obligades, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen, a subministrar a l'Administració tributària la identificació de la totalitat dels comptes oberts en les dites entitats o posades per estes a disposició de tercers, amb independència de la modalitat o denominació que adopten, inclús quan no s'haja procedit a la pràctica de retencions o ingressos a compte. Este subministrament comprendrà la identificació dels titulars, autoritzats o qualsevol beneficiari dels dits comptes.

5. Les persones que, d'acord amb el que disposen els articles 3 i 4 de la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, intervinguen en la formalització de les aportacions als patrimonis protegits, hauran de presentar una declaració sobre les esmentades aportacions en els termes que reglamentàriament s'establisquen. La declaració s'efectuarà en el lloc, forma i termini que estableisca el ministre d'Hisenda.

Disposició addicional catorze. Captació de dades.

El ministre d'Hisenda, amb un informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en allò que siga procedent, proposarà al Govern les mesures necessàries per a assegurar la captació de dades que es troben en qualsevol classe de registre públic o registre de les Administracions públiques, que siguen necessàries per a la gestió i el control de l'Impost.

Disposició addicional quinze. Rendes pendents d'imputació.

Esta llei serà també aplicable a les rendes que corresponga imputar a partir de l'entrada en vigor d'esta d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i les seues normes de desplegament.

Disposició transitòria primera. Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.

A les quantitats percebudes a partir de l'1 de gener de 2001 per beneficiaris de contractes d'assegurança concertats per a complir el que disposa la disposició transitòria quarta del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions que instrumenten les prestacions derivades d'expedients de regulació d'ocupació, que amb anterioritat a la celebració del contracte es facen efectives a càrrec de fons interns, i a les quals

els siga d'aplicable la reducció establida en l'article 17.2.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, se'ls aplicarà la reducció establida en l'article 17.2.a) d'esta llei, sense que a este efecte la celebració d'estos contractes altere el càlcul del període de generació d'estes prestacions.

Disposició transitòria segona. Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.

1. Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals, realitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, hagen sigut objecte de minoració, almenys en part, en la base imposable, hauran d'integrar-se en la base imposable de l'impost en concepte de rendiments del treball.

2. La integració es farà en la mesura que la quantia percebuda excedisca les aportacions realitzades a la mutualitat que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost d'acord amb la legislació vigent en cada moment i, per tant, hagen tributat prèviament.

3. Si no pot acreditar-se la quantia de les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable, s'integrarà el 75 per cent de les prestacions per jubilació o invalidesa percebudes.

Disposició transitòria tercera. Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.

En la determinació dels rendiments del capital immobiliari derivats de contractes d'arrendament celebrats amb anterioritat al 9 de maig de 1985, que no gaudisquen del dret a la revisió de la renda del contracte en virtut de l'aplicació de la regla 7a de l'apartat 11 de la disposició transitòria segona de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, s'inclourà addicionalment, com a despesa deduïble, mentres subsistisca esta situació i en concepte de compensació, la quantitat que corresponga a l'amortització de l'immoble.

Disposició transitòria quarta. Tributació de determinats valors de deute públic.

Els rendiments derivats de la transmissió, amortització o reembossament de valors del deute públic, adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1996 i que segons el que preveu la Llei 18/1991, de 6 de juny, generaren increments de patrimoni, s'integraran en la part especial de la base imposable, sense que s'apliquen les reduccions previstes en l'article 24.2 d'esta llei.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'increments o disminucions de patrimoni amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries.

Quan es perceba un capital diferit, a la part de prestació corresponent a primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994 se li aplicaran els percentatges de reducció establits en la disposició transitòria octava de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, una vegada calculat el rendiment d'acord amb el que establiren els articles 23, 24 i 94 d'esta llei, excloent-ne el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2.b) d'este article 94.

Disposició transitòria sexta. Règim fiscal de determinats contractes d'assegurances noves.

La reducció del 75 per cent prevista en l'últim paràgraf de l'article 94.2.b) d'esta llei només s'aplicarà als contractes d'assegurances concertades des del 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria setètima. Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.

1. Per a determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, seran aplicables, exclusivament, els percentatges establits per l'article 23.3.b) i c) d'esta llei, a les prestacions en forma de renda que es perceben a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, quan la constitució de les rendes s'haja produït amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries.

Estos percentatges seran aplicables en funció de l'edat que tinga el receptor en el moment de la constitució de la renda, en el cas de rendes vitalícies o en funció de la total duració de la renda, si es tracta de rendes temporals.

2. Si s'acudix al rescat de rendes vitalícies o temporals la constitució de les quals s'haja produït amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'esmentada llei, per al càlcul del rendiment del capital mobiliari produït amb motiu del rescat es restarà la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda.

Disposició transitòria octava. Exempció per reinversió en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió prevista en l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, en la redacció vigent amb anterioritat a l'1 de gener de 1999 es regularan pel que s'establirà en aquell, encara que la reinversió es produïska en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria novena. Guanys patrimonials derivats d'elements adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994.

Els guanys patrimonials derivats de la transmissió d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques, adquirits abans del 31 de desembre de 1994, es reduiran d'acord amb el que establiren les regles 2a i 4a de l'apartat 2 de la disposició transitòria octava de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

A este efecte, es consideraran elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en què la desafectació d'estes activitats s'haja produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.

Disposició transitòria deu. Partides pendents de compensació.

1. Els rendiments irregulars negatius procedents del període impositiu 1998 que es troben pendents de compensació a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, es compensaran únicament amb el saldo positiu dels rendiments i les imputacions de renda a què es referix l'article 39.a) d'esta llei.

2. Les disminucions patrimonials netes procedents del període impositiu 1998 que es troben pendents de compensació a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, es compensaran únicament amb el saldo dels guanys i pèrdues patrimonials a què es referix l'article 40 d'esta llei.

3. La base liquidable regular negativa del període impositiu 1998 que es trobe pendent de compensació a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, es compensarà únicament amb el saldo positiu de la base liquidable general prevista en l'article 50 d'esta llei.

Disposició transitòria onze. Règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, generades entre un i dos anys.

Les pèrdues patrimonials a què es referix l'article 38.b) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, en la redacció vigent fins al 31 de desembre de 2002, corresponents al període impositiu 1999 que es troben pendents de compensació a l'1 de gener de 2000 i que s'hagen posat de manifest en ocasió de la transmissió d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en estos, amb més d'un any i fins a dos anys d'antelació a la data de transmissió, es compensaran d'acord amb el que preveu l'article 39.b) d'esta llei.

Disposició transitòria dotze. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats com a paradisos fiscals.

1. A l'efecte de calcular l'excés del valor liquidatiu a què fa referència l'article 96 d'esta llei, es prendrà com a valor d'adquisició el valor liquidatiu el primer dia del primer període impositiu a què s'aplique la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, respecte de les participacions i accions que posseïska en aquell el contribuïent. La diferència entre este valor i el valor efectiu d'adquisició no es prendrà com a valor d'adquisició a l'efecte de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o reembossament de les accions o participacions.

2. Els dividends i participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva que procedisquen de beneficis obtinguts amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, s'integraran en la base imposable dels socis o partícips d'estos. A este efecte, s'entendrà que les primeres reserves distribuïdes han sigut dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria tretze. Compensacions per deduccions en adquisició i arrendament de vivenda.

1. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat determinarà el procediment i les condicions per a la percepció de compensacions econòmiques en els supòsits següents:

a) Els contribuïents que hagen adquirit la seua vivenda habitual amb anterioritat al 4 de maig de 1998 i tinguen dret a la deducció per adquisició de vivenda, en cas que l'aplicació del règim establert en esta llei per a la dita deducció li siga menys favorable que el regulat en la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

b) Els contribuïents amb dret a la deducció per lloguer de vivenda per raó de contracte d'antiguitat anterior al 24 d'abril de 1998, en cas que esta llei els siga menys favorable que la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, com a conseqüència de la no-aplicació de la mencionada deducció per lloguer, sempre que mantinga el sistema d'arrendament per a la seua vivenda habitual.

2. Les compensacions econòmiques se satisfaran amb la sol·licitud prèvia del contribuïent, dins dels sis mesos següents a aquell en què finalitze el termini per a presentar la declaració per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició transitòria catorze. Societats transparents.

Pel que fa als contribuïents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, s'aplicarà el que estableixen les disposicions transitòries quinze i setze del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Disposició final primera. Habilitació per a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució Espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i percentatges fixos establerts en esta llei.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

El Govern dictarà totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta llei.

(Este Reial Decret Legislatiu es publica tenint en compte la Correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 61, d'11 de març del 2004.)

4456 REIAL DECRET LEGISLATIU 4/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats. («BOE» 61, d'11-3-2004, i «BOE» 73, de 25-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i per la qual es modifiquen les Lleis dels Impostos sobre Societats i sobre la Renda de no Residents, en la redacció donada per la disposició final dèu de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que el Govern elaborarà i aprovarà en el termini de 15 mesos, a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, els textos refosos de Esta delegació legislativa té l'abast més limitat dels previstos en l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou una autorització per a regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Esta habilitació té com a finalitat incrementar la claredat del sistema tributari mitjançant la integració en